28773

MENSIS EUCHARISTICUS.

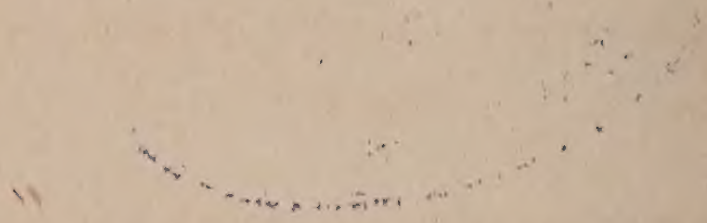

MENSIS

EUCHARISTICUS,

SIVE

SACERDOTIS SS. ALTARIS SACRIFICIUM OFFERENTIS

PRÆPARATIO ET GRATIARUM ACTIO,

IN XXXI DIES DISTRIBUTÆ.

ACCEDUNT PRECES CONSUETÆ E MISSALI ROMANO TRANSCRIPTÆ,
MENSIS EUCHARISTICUS BREVIOR,
HEBDOMADAS EX IMITATIONE CHRISTI, ETC.

ALMA COLLEGE
246.731
LIBRARY
AN 78
Alma, California

—

EDITIO ALTERA.

—

BRUXELLIS,
GOEMAERE, SUMMI PONTIFICIS TYPOGRAPHUM.

—

1870

48532

PROPRIUM EDITORIS.

APPROBATIO.

—

IMPRIMATUR.

Mechliniæ, 24 Septembris 1862.

J. B. VAN HEMEL, VIC. GEN.

Videte dignitatem vestram : et sicut super omnes propter hoc Mysterium honoravit vos Dominus , ita et vos diligite eum et honorate. Magna infirmitas, quandò Jesum sic præsentem habetis, et aliud in toto mundo curatis.

S. Franc. Assis.

Accedamus cum alacritate ad hanc mensam , et ad ubera poculi spiritalis : trahamus , tanquam infantes lactentes , spiritûs gratiam ; et unus sit nobis dolor hac escâ privari.

S. Joan. Chrysost.

PRECES ANTE MISSAM.

E MISSALI ROMANO DESUMPTÆ.

Ant. Ne reminiscaris, Domine, delicta nostra vel parentum nostrorum, neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Hæc antiphona in Festis duplicibus tantùm duplicatur, et tempore paschali additur in fine: Alleluia.

Ps. 83.

Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum: concupiscit et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum et caro mea: exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum: et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum: Rex meus et Deus meus.

Beati qui habitant in domo tuâ, Domine: in sæcula sæculorum laudabunt te.

Beatus vir cujus est auxilium abs te : ascensiones in corde suo disposuit in valle lacrymarum : in loco quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem : videbitur Deus deorum in Sion.

Domine, Deus virtutum, exaudi orationem meam : auribus percipe, Deus Jacob.

Protector noster aspice Deus : et respice in faciem Christi tui.

Quia melîor est dies una in atriis tuis : super millia.

Elegi abjectus esse in domo Dei met : magis quàm habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit Deus : gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos qui ambulant in innocentiâ : Domine virtutum, beatus homo qui sperat in te. Gloria Patri, etc.

Ps. 84.

Benedixisti, Domine, terram tuam : avertisti captivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis tuæ : operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnem iram tuam : avertisti ab irâ indignationis tuæ.

Converte nos, Deus salutaris noster: et averte iram tuam à nobis.

Numquid in æternum irascêris nobis ? aut extendes iram tuam à generatione in generationem.

Deus, tu conversus vivificabis nos : et plebs tua lætabitur in te.

Ostende nobis, Domine, misericordiam tuam: et salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dominus Deus: quoniam loquetur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : et in eos qui convertuntur ad cor.

Verumtamen propè timentes eum salutare ipsius : ut inhabitet gloria in terrâ nostrâ.

Misericordia et veritas obviaverunt sibi : justitia et pax osculatæ sunt.

Veritas de terrâ orta est: et justitia de cœlo prospexit.

Etenim Dominus dabit benignitatem : et terra nostra dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulabit : et ponet in viâ gressus suos. Gloria Patri, etc.

Ps. 85.

Inclina, Domine, aurem tuam et exaudi me : quoniam inops et pauper sum ego.

Custodi animam meam quoniam sanctus sum : salvum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei, Domine, quoniam ad te clamavi totâ die : lætifica animam servi tui, quoniam ad te, Domine, animam meam levavi.

Quoniam tu, Domine, suavis et mitis : et multæ misericordiæ omnibus invocantibus te.

Auribus percipe, Domine, orationem meam : et intende voci deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te : quia exaudisti me.

Non est similis tuî in diis, Domine : et non est secundùm opera tua.

Omnes gentes quascumque fecisti, venient, et adorabunt coram te, Domine : et glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu et faciens mirabilia : tu es Deus solus.

Deduc me, Domine, in viâ tuâ, et ingrediar in veritate tuâ : lætetur cor meum, ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi, Domine, Deus meus, in toto corde meo: et glorificabo nomen tuum in æternum.

Quia misericordia tua magna est super me: et eruisti animam meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, et synagoga potentium quæsierunt animam meam: et non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu, Domine Deus, miserator et misericors: patiens et multæ misericordiæ, et verax.

Respice in me, et miserere mei: da imperium tuum puero tuo: et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui oderunt me, et confundantur: quoniam tu, Domine, adjuvisti me, et consolatus es me. Gloria Patri, etc.

Ps. 115

Credidi propter quod locutus sum: ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, pro omnibus quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam : et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus : pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus : ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea : tibi sacrificabo hostiam laudis : et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus ; in atriis domûs Domini ; in medio tui Jerusalem.

Gloria Patri, etc.

Ps. 129.

De profundis clamavi ad te, Domine : Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris, Domine : Domine, quis sustinebit ?

Quia apud te propitiatio est, et propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus : speravit anima mea in Domino.

A custodiâ matutinâ usque ad noctem : speret Israël in Domino.

Quia apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël ex omnibus iniquitatibus ejus.

Gloria Patri, etc.

Ant. Ne reminiscaris, Domine, delicta nostra, vel parentum nostrorum : neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. Pater noster, etc.

v. Et ne nos inducas in tentationem.

r. Sed libera nos à malo.

v. Ego dixi, Domine, miserere mei.

r. Sana animam meam, quia peccavi tibi.

v. Convertere, Domine, aliquantulùm.

r. Et deprecare super servos tuos.

v. Fiat misericordia tua, Domine, super nos.

r. Quemadmodum speravimus in te.

v. Sacerdotes tui induantur justitiam.

r. Et sancti tui exaltent.

v. Ab occultis meis munda me. Domine.

r. Et ab alienis parce servo tuo.

℣. Domine, exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.

OREMUS.

Aures tuæ pietatis, mitissime Deus, inclina precibus nostris, et gratiâ sancti Spiritûs illumina cor nostrum; ut tuis mysteriis dignè ministrare, teque æternâ charitate diligere mereamur.

Deus, cui omne cor patet, et omnis voluntas loquitur, et quem nullum latet secretum: purifica per infusionem sancti Spiritûs cogitationes cordis nostri: ut te perfectè diligere, et dignè laudare mereamur.

Ure igne sancti Spiritûs renes nostros et cor nostrum, Domine: ut tibi casto corpore serviamus, et mundo corde placeamus.

Mentes nostras, quæsumus, Domine, Paraclitus qui à te procedit, illuminet: et inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritatem.

Adsit nobis quæsumus, Domine, virtus Spiritûs sancti, quæ et corda nostra clementer expurget, et ab omnibus tueatur adversis.

Deus, qui corda fidelium sancti Spiritûs illustratione docuisti : da nobis in eodem Spiritu recta sapere et de ejus semper consolatione gaudere.

Conscientias nostras, quæsumus, Domine, visitando purifica : ut veniens Dominus noster, Jesus Christus, Filius tuus, paratam sibi in nobis inveniat mansionem. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritûs sancti Deus. Per omnia sæcula sæculorum. Amen.

ORATIO S. AMBROSII, EPISCOPI.

Die Dominica.

Summe Sacerdos et vere Pontifex, Jesu Christe, qui te obtulisti Deo Patri hostiam puram et immaculatam in arâ crucis pro nobis miseris et peccatoribus, et qui dedisti nobis Carnem tuam ad manducandum et Sanguinem tuum ad bibendum, et posuisti mysterium illud in virtute Spiritûs sancti, dicens : *Hæc quotiescumque feceritis, in meî memoriam facietis*, rogo per eumdem Sanguinem tuum,

magnum salutis nostræ pretium, rogo per hanc miram et ineffabilem charitatem quâ nos miseros et indignos sic amare dignatus es, ut lavares nos à peccatis nostris in Sanguine tuo. Doce me servum tuum indignum, quem inter cætera dona tua etiam ad officium sacerdotale vocare dignatus es, nullis meis meritis, sed solâ dignatione misericordiæ tuæ: doce me quæso, per Spiritum sanctum tuum, tantum tractare mysterium eâ reverentiâ et honore, eâ devotione et timore, quibus oportet et decet. Fac me per gratiam tuam semper illud de tanto mysterio credere et intelligere, sentire et firmiter tenere, dicere et cogitare, quod tibi placet, et expedit animæ meæ. Intret Spiritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono et sine strepitu verborum loquatur omnem veritatem. Profunde quippe sunt nimis et sacro tecta velamine. Propter magnam clementiam tuam, concede mihi Missarum solemnia mundo corde et purâ mente celebrare. Libera cor meum ab immundis et nefandis, vanis et noxiis cogitationibus. Muni me beatorum Angelorum piâ et fidâ custodiâ ac tutelâ, ut hostes omnium bonorum confusi discedant. Per

virtutem tanti Mysterii et per manum sancti Angeli tui, repelle à me et à cunctis servis tuis durissimum spiritum superbiæ, invidiæ et blasphemiæ, fornicationis et immunditiæ, dubietatis et diffidentiæ. Confundantur qui nos persequuntur; pereant illi qui nos perdere festinant.

Feria Secunda.

Rex Virginum et amator castitatis et integritatis, cœlesti rore benedictionis tuæ extingue in corpore meo fomitem ardentis libidinis, ut maneat in me tenor castitatis corporis et animæ. Mortifica in membris meis carnis stimulos omnesque libidinosas commotiones, et da mihi veram et perpetuam charitatem cum cæteris donis tuis quæ tibi placent in veritate, ut sacrificium laudis casto corpore et mundo corde valeam tibi offerre. Quantâ enim cordis contritione et lacrymarum fonte, quantâ reverentiâ et tremore, quantâ corporis castitate et animæ puritate istud divinum et cœleste Sacrificium est celebrandum, ubi Caro tua in veritate sumitur, ubi Sanguis tuus in veritate bibitur; ub

ima summis, terrena divinis junguntur; ubi adest sanctorum Angelorum præsentia, ubi tu es Sacrificium et Sacerdos mirabiliter et ineffabiliter constitutus.

Feria Tertia.

Quis dignè hoc celebrare poterit, nisi tu Deus omnipotens, offerentem feceris dignum? Scio, Domine, et verè scio et idipsum pietati tuæ confiteor, quia non sum dignus accedere ad tantum Mysterium propter nimia peccata mea et infinitas negligentias meas; sed scio et veraciter ex toto corde meo credo et ore confiteor, quia tu potes me facere dignum, qui solus potes facere mundum de immundo conceptum semine, et de peccatoribus justos et sanctos. Per hanc omnipotentiam tuam te rogo, Deus meus, ut concedas mihi peccatori hoc Sacrificium celebrare cum timore et tremore, cum cordis puritate et lacrymarum fonte, cum lætitiâ spirituali et cœlesti gaudio. Sentiat mens mea dulcedinem beatissimæ præsentiæ tuæ, et excubias sanctorum Angelorum tuorum in circuitu meo.

Feria Quarta.

Ego enim, Domine, memor venerandæ Passionis tuæ, accedo ad Altare tuum, licèt peccator, ut offeram tibi Sacrificium quod tu instituisti et offerri præcepisti in commemorationem tui, pro salute nostrâ. Suscipe illud, quæso, summe Deus, pro Ecclesiâ sanctâ tuâ et pro populo quem acquisivisti Sanguine tuo. Et quoniam me peccatorem inter te et eumdem populum tuum, medium esse voluisti, licèt in me aliquod boni operis testimonium non agnoscas, officium saltem dispensationis creditæ non recuses, nec per me indignum, eorum salutis pereat pretium, pro quibus victima salutaris dignatus es esse et redemptio. Profero etiam, Domine, (si digneris propitius intueri) tribulationes plebium, pericula populorum, captivorum gemitus, miserias orphanorum, necessitates peregrinorum, inopiam debilium, desperationes languentium, defectus senum, suspiria juvenum, vota virginum, lamenta viduarum.

Feria Quinta.

Tu enim misereris omnium, Domine, et nihil

odisti eorum quæ fecisti. Memorare quæ sit nostra substantia, quia tu Pater noster es : ne irascaris satis, neque multitudinem viscerum tuorum super nos contineas. Non enim in justificationibus nostris prosternimus preces ante faciem tuam; sed in miserationibus tuis multis. Aufer à nobis iniquitates nostras, et ignem S. Spiritûs in nobis clementer accende. Aufer cor lapideum de carne nostrâ, et da nobis cor carneum quod te amet, te diligat, te delectetur, te sequatur, te perfruatur. Oramus, Domine, clementiam tuam, ut sereno vultu familiam tuam, sacri tui nominis officia præstolantem aspicere digneris; et ut nullius sit irritum votum, nullius vacua postulatio, tu nobîs preces suggere, quas ipse propitius audire et exaudire delecteris.

Feria Sexta.

Rogamus etiam te, Domine sancte Pater, et pro spiritibus fidelium defunctorum, ut sit illis salus, sanitas, gaudium et refrigerium, hoc magnum pietatis Sacramentum : Domine Deus meus, sit illis hodie magnum et plenum convi-

vium de te Pane vivo, qui de Cœlo descendisti, et das vitam mundo, de tuâ Carne sanctâ et benedictâ, Agni videlicet immaculati qui tollis peccata mundi, quæ de sancto et glorioso beatæ Virginis Mariæ utero est assumpta et de Spiritu sancto concepta ; ac de illo pietatis fonte qui per lanceam militis ex tuo sacratissimo latere emanavit ; ut exindè refecti et satiati, refrigerati et consolati, exultent in laude et gloriâ tuâ. Peto clementiam tuam, Domine, ut decendat super panem tibi sacrificandum plenitudo tuæ benedictionis et sanctificatio tuæ divinitatis. Descendat etiam, Domine, illa sancti Spiritûs tui invisibilis incomprehensibilisque majestas, sicut quondam in Patrum hostias descendebat; qui et oblationes nostras, Corpus et Sanguinem tuum efficiat, et me indignum Sacerdotem doceat tantum tractare Mysterium cum cordis puritate et lacrymarum devotione, cum reverentiâ et tremore ; ita ut placidè ac benigné suscipias Sacrificium de manibus meis, ad salutem omnium tam vivorum quàm defunctorum.

SABBATO.

Rogo etiam te, Domine, per ipsum sacro-

sanctum Mysterîum Corporis et Sanguinis tui, quo quotidiè in Ecclesiâ tuâ pascimur et potamur, abluimur et sanctificamur, atque unius summæ Divinitatis participes efficimur ; da mihi virtutes tuas sanctas, quibus replêtus, bonâ conscientiâ ad Altare tuum accedam, ita ut hæc cœlestiâ Sacramenta efficiantur mihi salus et vita. Tu enim dixisti ore tuo sancto et benedicto : *Panis quem ego dabo, Caro mea est pro mundi vita. Ego sum Panis vivus qui de Cœlo descendi : Si quis manducaverit ex hoc Pane, vivet in æternum.* Panis dulcissime, sana palatum cordis mei, ut sentiam suavitatem amoris tui ; sana illud ab omni languore, ut nullam præter te sentiam dulcedinem. Panis candidissime, habens omne delectamentum et omnem saporem, qui nos semper reficis et numquam in te deficis, comedat te cor meum et dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ. Manducat te Angelus oro pleno, manducet te peregrinus homo pro modulo suo, ne deficere possit in viâ, tali recreatus viatico. Panis sancte, Panis vive, Panis munde qui descendisti de Cœlo et das vitam mundo, veni in cor meum et munda me ab omni inquinamento carnis et spiritûs :

intra in animam meam, sana et munda me interiùs et exteriûs. Esto tutamen et continua salus animæ et corporis mei. Repelle à me insidiantes mihi hostes : recedant procul à præsentiâ potentiæ tuæ, ut foris et intùs per te munitus, recto tramite ad tuum regnum perveniam ; ubi non in Mysteriis (sicut in hoc tempore agitur), sed facie ad faciem te videbimus, cum tradideris regnum Deo et Patri, et eris Deus omnia in omnibus ; tunc enim me de te satiabis satietate mirificâ, ita ut nec esuriam nec sitiam in æternum. Qui cum eodem Deo Patre et Spiritu sancto vivis et regnas per omnia sæcula sæculorum. Amen.

ORATIO ANTE MISSAM.

Ad mensam dulcissimi convivii tui, pie Domine, Jesu Christe, ego peccator de propriis meritis nihil præsumens, sed de tuâ confidens misericordiâ et bonitate, accedere vereor et contremisco. Nam cor et corpus habeo multis criminibus maculatum, mentem et linguam non cautè custoditam. Ergo, o pia Deitas, o tremenda majestas, ego miser inter augustias depre-

hensus, ad te fontem misericordiæ recurro, ad te festino sanandus, sub tuam protectionem fugio et quem judicem sustinere nequeo, Salvatorem habere suspiro. Tibi, Domine, plagas meas ostendo, tibi verecundiam meam detego. Scio peccata mea multa et magna pro quibus timeo. Spero in misericordias tuas quarum non est numerus. Respice ergo in me oculis misericordiæ tuæ, Domine Jesu Christe, rex æterne, Deus et homo. crucifixus propter hominem. Exaudi me sperantem in te: miserere mei pleni miseriis et peccatis, tu qui fons es miserationis, et numquam manare cessabis. Salve, salutaris victima, pro me et omni humano genere, in patibulo Crucis oblata. Salve nobilis et pretiose Sanguis de Vulneribus crucifixi Domini mei Jesu Christi profluens et peccata totius mundi abluens. Recordare, Domine, creaturæ tuæ quam tuo sanguine redemisti. Pœnitet me peccasse, cupio emendare quod feci. Aufer ergo a me, clementissime Pater, omnes iniquitates et peccata mea; ut purificatus mente et corpore, dignè degustare merear Sancta Sanctorum: et concede ut hæc sancta prælibatio Corporis et Sanguinus tui, quam ego indignus sumere intendo,

sit peccatorum meorum remissio. sit delictorum perfecta purgatio, sit turpium cogitationum effugatio, ac bonorum sensuum regeneratio, operumque tibi placentium salubris efficacia, animæ quoque et corporis contra inimicorum meorum insidias firmissima tuitio. Amen.

ORATIO S. THOMÆ AQUINATIS.

Omnipotens sempiterne Deus, ecce accedo ad Sacramentum unigeniti Filii tui, Domini nostri Jesu Christi, accedo tamquam infirmus ad medicum vitæ, immundus ad fontem misericordiæ, cæcus ad lumen claritatis æternæ, pauper et egenus ad Dominum cœli et terræ. Rogo ergo immensæ largitatis tuæ abundantiam, quatenus meam curare digneris infirmitatem, lavare fœditatem, illuminare cæcitatem, ditare paupertatem, vestire nuditatem; ut panem Angelorum, Regem regum et Dominum Dominantium tantâ suscipiam reverentiâ et humilitate, tantâ contritione et devotione, tantâ puritate et fide, tali proposito et intentione, sicut expedit saluti animæ meæ. Da mihi, quæso, Dominici Corporis et Sanguinis non solum suscipere

sacramentum, sed etiam rem et virtutem sacramenti. O mitissime Deus! da mihi Corpus unigeniti Filii tui, Domini nostri Jesu Christi, quod traxit de Virgine Mariâ, sic suscipere, ut corpori suo mystico merear incorporari, et inter ejus membra connumerari. O amantissime Pater! concede mihi dilectum Filium tuum, quem nunc velatum in viâ suscipere propono, revelatâ tandem facie perpetuò contemplari. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritûs sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

ALIÆ PRECES ANTE MISSAM.

ACTUS FIDEI, SPEI, CHARITATIS ET CONTRITIONIS.

Credo in te, Domine Jesu Christe, quia tu es summa veritas, qui dixisti: *Caro mea verè est cibus: et sanguis meus verè est potus.* Spero in te, o misericordia infinita, quia tu bonus erga nos promisisti: *Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum.* Amo te, o bonitas æterna, super omnia charitate quæ *diffusa est*

in cordibus nostris, *per Spiritum sanctum*, *qui datus est nobis*, et ideo doleo ex toto corde de peccatis commissis, eaque detestor cum proposito non peccandi de cætero. *Cor contritum et humiliatum Deus non despicies.*

OBLATIO SACRIFICII, SEU DIRECTIO INTENTIONIS.

Deus cœli et terræ, infinite amabilis, ego N. miserrimus peccator et Ecclesiæ tuæ minister indignissimus, augustissimum hoc sacrificium Corporis et Sanguinis Filii tui offero divinæ majestati tuæ in tributum honoris et amoris debiti, ad tuam maximam laudem et gloriam, in protestationem supremæ tuæ excellentiæ et Majestatis, dominii tui in omnes creaturas et nostræ subjectionis et dependentiæ a te. In memoriam et honorem benedictæ Incarnationis, Vitæ, Passionis, Mortis, Resurrectionis et Ascensionis ejusdem Filii tui, et in obedientiam ejusdem mandati quo præcepit ut in ejus commemorationem faceremus. In gratiarum actionem pro universis beneficiis tuis, quæ mihi, indignissimo peccatori, cunctisque creaturis tuis conferre dignatus es. In honorem et aug-

mentum gloriæ B.V. Mariæ, omnium Angelorum et Sanctorum (præsertim N. cujus hodie festivitas celebratur). In propitiationem et satisfactionem pro peccatis meis et totius mundi. Pro meis præsentibus atque futuris cum animæ tum corporis necessitatibus, et parentum, fratrum, sororum. consanguineorum, affinium, propinquorum, benefactorum, amicorum, omnium sacerdotum et ministrorum Ecclesiæ, omnium mihi commissorum, omnium inimicorum, omnium quibus fui scandalum et occasio peccandi, omniumque illorum quibus quocumque titulo obligor. In exaltationem Sanctæ Ecclesiæ Catholicæ. In extirpationem hæresum. In concordiam et unionem principum Christianorum. In consolationem, auxilium, remedium, patientiam et salutem afflictorum, pauperum, captivorum, tentatorum, infirmorum et agonizantium. In conversionem infidelium, in resurrectionem lapsorum, in perseverantiam justorum. In refrigerium, requiem et pacem omnium Fidelium Defunctorum. Primariò tamen offero ad intentionem N. Suscipe, Domine, hanc oblationem meam in unione amoris illius quo dilexit nos, et tradidit semetipsum pro nobis

Dominus noster Jesus Christus, Filius tuus, qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritûs sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

ORATIO AD BEATISSIMAM VIRGINEM MARIAM.

O Mater pietatis et misericordiæ, beatissima Virgo Maria, ego miser et indignus peccator ad te confugio toto corde et affectu, et precor pietatem tuam, ut sicut dulcissimo Filio tuo in cruce pendenti astitisti, ita et mihi, misero peccatori, et Sacerdotibus omnibus, hic et in totâ Ecclesiâ sanctâ hodiè offerentibus, clementer assistere digneris; ut tuâ gratiâ adjuti, dignam et acceptabilem hostiam in conspectu summæ et individuæ Trinitatis offerre valeamus. Amen.

Per sanctam Virginitatem et immaculatam Conceptionem tuam, purissima Virgo Maria, emunda cor et carnem meam. Amen.

ORATIO AD SANCTUM JOSEPH.

Virginum custos et pater, sancte Joseph, cu-

jus fideli custodiæ ipsa Innocentia Christus Jesus et Virgo Virginum Maria commissa fuit : te per hoc utrumque charissimum pignus Jesum et Mariam, obsecro et obtesto, ut me ab omni immunditiâ præservatum, mente incontaminatâ, puro corde et casto corpore, Jesu et Mariæ semper facias castissimè famulari. Amen. *(Indulg. unius anni, ex conc. Pii* VII*).*

Antiph. O felicem virum beatum Joseph, cui datum est Deum, quem multi reges voluerunt videre et non viderunt, audire et non audierunt ; non solum videre et audire, sed portare, nutrire, deosculari, vestire et custodire.

v. Ora pro nobis, beatissime Joseph.

r. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS.

Deus qui dedisti nobis regale sacerdotium, præsta quæsumus, ut sicut beatus Joseph Unigenitum tuum, natum ex Mariâ Virgine, suis manibus reverenter tractare meruit et portare : ita nos facias cum cordis munditiâ et operis innocentiâ tuis sanctis altaribus de-

servire, ut sacrosanctum Filii tui Corpus et Sanguinem hodiè dignè sumamus et in futuro sæculo præmium habere mereamur æternum. Per eumdem Dominum. (*Indulg. unius anni, exconc. Pii* VII).

INTENTIO CELEBRANDI.

Ego volo celebrare Missam et conficere Corpus et Sanguinem Domini nostri Jesu Christi, juxtà ritum sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ad laudem omnipotentis Dei, totiusque curiæ triumphantis, ad utilitatem meam, totiusque curiæ militantis, pro omnibus qui se commendârunt orationibus meis in genere et in specie, ac pro felici statu sanctæ Romanæ Ecclesiæ. Am.

Gaudium cum pace, emendationem vitæ, spatium veræ pœnitentiæ, gratiam et consolationem Sancti Spiritùs, perseverantiam in bonis operibus tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus. Amen. (*Indulg.* 50 *ann. Greg.* XIII).

PRECES POST MISSAM.

E MISSALI ROMANO TRANSCRIPTÆ.

Ant. Trium puerorum cantemus hymnum quem cantabant sancti in camino ignis, benedicentes Dominum.

Hæc Antiphona in Festis duplicibus tantùm duplicatur et tempore paschali additur in fine: Allel.

CANTICUM TRIUM PUERORUM.

Dan. 3.

Benedicite omnia opera Domini Domino: laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicite Angeli Domini Domino: benedicite cœli Domino.

Benedicite aquæ omnes quæ super cœlos sunt Domino; benedicite omnes Virtutes Domini Domino.

Benedicite sol et luna Domino: benedicite stellæ cœli Domino.

Benedicite omnis imber et ros Domino: benedicite omnes spiritus Dei Domino.

Benedicite ignis et æstus Domino : benedicite frigus et æstus Domino.

Benedicite rores et pruina Domino : benedicite gelu et frigus Domino.

Benedicite glacies et nives Domino : benedicite noctes et dies Domino.

Benedicite lux et tenebræ Domino : benedicite fulgura et nubes Domino.

Benedicat terra Dominum ; laudet et superexaltet eum in sæcula.

Benedicite montes et colles Domino : benedicite universa germinantia in terrâ Domino.

Benedicite fontes Domino : benedicite maria et flumina Domino.

Benedicite cete et omnia quæ moventur in aquis Domino : benedicite omnes volucres cœli Domino.

Benedicite omnes bestiæ et pecora Domino : benedicite filii hominum Domino.

Benedicat Israël Dominum : laudet et superexaltet eum in sæcula.

Benedicite Sacerdotes Domini Domino : benedicite servi Domini Domino.

Benedicite spiritus et animæ justorum Domino : benedicite sancti et humiles corde Domino.

Benedicite Anania, Azaria, Misaël Domino : laudate et superexaltate eum in sæcula.

Benedicamus Patrem et Filium, cum sancto Spiritu : laudemus et superexaltemus eum in sæcula.

Benedictus es Domine in firmamento cœli : et laudabilis et gloriosus et superexaltatus in sæcula. *Non dicitur* Gloria.

Ps. 150.

Laudate Dominum in sanctis ejus : laudate eum in firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus ejus : laudate eum secundùm multitudinem magnitudinis ejus.

Laudate eum in sono tubæ : laudate eum in psalterio et cytharâ.

Laudate eum in tympano et choro ; laudate eum in chordis et organo.

Laudate eum in cymbalis benesonantibus : laudate eum in cymbalis jubilationis : omnis spiritus laudet Dominum.

Gloria Patri, etc.

Ant. Trium puerorum cantemus hymnum

quem cantabant sancti in camino ignis, benedicentes Dominum.

Kyrie eleïson. Christe eleïson. Kyrie eleïson. Pater noster, etc.

V. Et ne nos inducas in tentationem.

R. Sed libera nos à malo.

V. Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua.

R. Et sancti tui benedicant tibi.

V. Exultabunt sancti in gloriâ.

R. Lætabuntur in cubilibus suis.

V. Non nobis Domine, non nobis.

R. Sed nomini tuo da gloriam.

V. Domine, exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

OREMUS.

Deus, qui tribus Pueris mitigasti flammas ignium : concede propitius ut nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum.

Actiones nostras, quæsumus, Domine, aspirando præveni, et adjuvando prosequere ; ut cuncta nostra oratio et operatio à te semper incipiat, et per te cœpta finiatur.

Da nobis, quæsumus, Domine, vitiorum nostrorum flammas extinguere, qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incendia superare. Per Christum Dominum nostrum. Amen.

ORATIO S. THOMÆ DE AQUINO.

Gratias tibi ago, Domine sancte, Pater omnipotens, æterne Deus, qui me peccatorem, indignum famulum tuum, nullis meis meritis, sed solâ dignatione misericordiæ tuæ satiare dignatus es pretioso Corpore et Sanguine Filii tui, Domini nostri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta Communio non sit mihi reatus ad pœnam, sed intercessio salutaris ad veniam. Sit mihi armatura fidei et scutum bonæ voluntatis. Sit vitiorum meorum evacutio, concupiscentiæ et libidinis exterminatio, charitatis et patientiæ, humilitatis et obedientiæ, omniumque virtutum augmentatio : contra insidias inimicorum omnium, tam visibilium, quam invisibilium firma defensio : motuum meorum tam carnalium quam spiritualium perfecta quietatio : in te uno ac vero Deo firma adhæsio : at-

que finis mei felix consummatio. Et precor te, ut ad illud ineffabile convivium me peccatorem perducere digneris, ubi tu cum Filio tuo et Spiritu sancto, sanctis tuis es lux vera, satietas plena, gaudium sempiternum, jucunditas consummata, et felicitas perfecta. Per eumdem Christum Dominum nostrum. Amen.

ORATIO S. BONAVENTURÆ.

Transfige, dulcissime Domine Jesu, medullas et viscera animæ meæ sauvissimo ac saluberrimo amoris tui vulnere, verâ, serenâque et Apostolicâ sanctissimâ charitate, ut langueat et liquefiat anima mea solo semper amore et desiderio tui; te concupiscat et deficiat in atria tua, cupiat dissolvi et esse tecum. Da ut anima mea te esuriat, panem Angelorum refectionem animarum sanctarum: panem nostrum quotidianum, supersubstantialem, habentem omnem dulcedinem et saporem, et omne delectamentum suavitatis: te, in quem desiderant Angeli prospicere, semper esuriat et comedat cor meum, et dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ: te semper sitiat fontem

vitæ, fontem sapientiæ et scientiæ, fontem æterni luminis, torrentem voluptatis, ubertatem domus Dei : te semper ambiat, te quærat, te inveniat, ad te tendat, ad te perveniat, te meditetur, te loquatur, et omnia operetur in laudem et gloriam nominis tui, cum humilitate et discretione, cum dilectione et delectatione, cum facilitate et affectu, cum perseverantiâ usque in finem : et tu sis solus semper spes mea, tota fiducia mea, divitiæ meæ, delectatio mea, jucunditas mea, gaudium meum, quies et tranquillitas mea, pax mea, suavitas mea, odor meus, dulcedo mea, cibus meus, refectio mea, refugium meum, auxilium meum, sapientia mea, portio mea, possessio mea, thesaurus meus, in quo fixa et firma et immobiliter semper sit radicata mens mea et cor meum. Amen.

RHYTHMUS S. THOMÆ.

Adoro te devotè latens Deitas,
Quæ sub his figuris verè latitas,
Tibi se cor meum totum subjicit :
Quia te contemplans totum deficit.
Visus, gustus, tactus in te fallitur,

Sed auditu solo tutò creditur.
Credo quidquid dixit Dei Filius,
Nil hoc verbo veritatis verius.
In cruce latebat sola Deitas
At hic latet simul et humanitas.
Ambo tamen credens atque confitens,
Peto quod petivit latro pœnitens.
Plagas sicut Thomas non intueor,
Deum tamen meum te confiteor.
Fac me tibi semper magis credere,
In te spem habere, te diligere.
O memoriale mortis Domini,
Panis vivus, vitam præstans homini,
Præsta meæ menti de te vivere;
Et te illi semper dulcè sapere.
Pie pellicane, Jesu Domine,
Me immundum munda tuo sanguine:
Cujus una stilla salvum facere
Totum mundum quit ab omni scelere.
Jesu quem velatum nunc aspicio,
Oro fiat illud quod tam sitio.
Ut te revelatâ cernens facie.
Visu sim beatus tuæ gloriæ. Amen.

—

ALIÆ ORATIONES POST MISSAM.

AD JESUM.

Inveni quem diligit anima mea, tenui eum nec dimittam. Te, mi Jesu, amplector et amoris mei gaudium obtineo. Te cordis mei thesaurum comprehendo, in quo omnia possideo. Sentiat, obsecro, mens mea virtutem præsentiæ tuæ : gustet quam suavis sis, Domine, ut amore tui capta, nil extra te quærat, nil diligat nisi propter te. Tu es rex meus, ne obliviscaris inopiæ et tribulationis meæ. Tu es judex meus, parce peccatis meis, et miserere mei. Tu es medicus meus, sana omnes infirmitates meas. Tu es sponsus animæ meæ, sponsa te mihi in sempiternum. Tu es dux et defensor meus, pone me juxta te, et cujusvis manus pugnet contra me. Tu victima pro me factus es, et ego tibi sacrificabo hostiam laudis. Tu redemptor meus es, redime animam meam de manu inferi et salva me. Tu es Deus meus et om-

nia. Quid enim mihi est in cœlo : et a te quid volui super terram ? Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum.

—

Adoro te et gratias ago tibi, benignissime Domine Jesu Christe, qui me vilissimum peccatorem admittere dignatus es ad splendidum vivificumque Sacræ Mensæ convivium. Heu mihi ! quia nimis indignè complevi hoc sanctum Sacrificium. Miserere mei et ignosce mihi. Ego quod egi commendo divino cordi tuo emendandum et corrigendum. Suscipe, quæso, hæc sacrosancta Corporis tui mysteria quæ tibi obtuli, ad gloriam nominis tui sempiternam ; ad honorem dulcissimæ Genitricis tuæ Mariæ, ad honorem omnium Sanctorum tuorum, omniumque beatorum Angelorum : ad salutem meam et omnium fidelium tam vivorum quam defunctorum. Suscipe hoc præcellentissimum Sacramentum in plenam emendationem, expiationem atque satisfactionem pro omnibus peccatis ac negligentiis meis, et pro peccatis totius mundi.

—

O Domine Jesu Christe! in memoriam immensæ tuæ charitatis, qua propter me natus, passus, crucifixus et mortuus es, offero tibi hujus Missæ et omnium Missarum quæ in toto mundo fiunt, hostiam sacrosancti Corporis et Sanguinis tui, obsecrans per viscera misericordiæ tuæ, ut suscipias et Patri tuo offeras in eâ virtute, qua illi in cruce moriens spiritum tuum tradidisti; ut vivis gratiam et veniam, et defunctis requiem et lucem sempiternam et omnibus nobis misericordiam vitamque largiaris sempiternam: singulariter tamen oro pro N.

Noli me propter peccata mea damnare, Domine Jesu, sed per hanc perceptionem redemptionis nostræ, ab irâ tuâ, et a peccatis me liberare digneris: et præsta, salutaris meus ut cum frequentatione mysterii tui, crescat meæ salutis effectus. Obsecro te, ut mihi sit cibus qui me confortet, nutriat et protegat: da mihi gratiam ut hujus Sacramenti perceptio sit mihi nunc et in morte plena reconciliatio, plena peccatorum purgatio et ad vitam æternam introductio. Amen.

Adjuvet nos gratia tua, omnipotens Deus, ut qui officium sacerdotale suscepimus, dignè ac devotè in omni puritate et conscientiâ bonâ tibi famulari valeamus. Et si non possumus in tantâ innocentiâ vitæ conversari, ut debemus; concede nobis tamen dignè flere mala quæ gessimus, et in spiritu humilitatis ac bonæ voluntatis proposito tibi ferventiùs de cætero deservire. *(Imit. Christi.)*

—

Obsecro te, dulcissime Domine, Jesu Christe, ut passio tua sit mihi virtus, qua muniar, protegar atque defendar; vulnera tua sint mihi cibus potusque, quibus pascar, inebrier atque delecter: aspersio sanguinis tui sit mihi ablutio omnium delictorum meorum: mors tua sit mihi gloria sempiterna. In his sit mihi refectio, exultatio, sanitas et dulcedo cordis mei. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. Amen. (*Indulg. trium ann. Pius* IX.)

AD BEATAM VIRGINEM MARIAM.

Obsecro etiam te, Virgo Maria, ut pro me et mecum reddas Domino Deo debitas laudes et gratiarum actiones pro inenarrabili dono et Sacramento ejus a me nunc percepto, et facias illud mihi, et omnibus, pro quibus orare teneor ac intendo, prodesse ad omnimodam salutem, et ad honorem hujus S. Sacramenti. Tu me et omnes meos speciales, in fidelem maternam tuam curam, directionem et protectionem suscipias et conserves, et in omnibus juxtà beneplacitum Filii tui me dirigas et perficias; omnesque petitiones meas salutares citiûs ad effectum perduci procures; faciasque me hic perfectè ab omni culpâ et pœnâ purgari, et post mortem tecum, in gloriam et fruitionem Filii tui, in æternum suscipi. Amen,

Serenissima et inclyta Mater Domini nostri Jesu Christi, Virgo gloriosa, Regina mundi, quæ eumdem Creatorem omnium creaturarum tuo sanctissimo utero fuisti digna portare, cujus idem Corpus Sacratissimum et Sanguinem

sumpsi, apud ipsum pro me peccatore intercedere digneris, ut quidquid in hoc ineffabili Sacrificio, ignoranter, negligenter, irreverenter et accidentaliter omisi vel admisi, tuis sacratissimis precibus mihi dignetur indulgere. Amen.

—

ORATIO S. IGNATII.

Anima Christi, sanctifica me:
Corpus Christi, salva me:
Sanguis Christi, inebria me:
Aqua lateris Christi, lava me:
Passio Christi, conforta me;
O bone Jesu! exaudi me:
Intra vulnera tua absconde me:
Ne permittas me separari a te:
Ab hoste maligno defende me:
In horâ mortis mea voca me:
Et jube me venire ad te:
Ut cum Sanctis tuis laudem te
In sæcula sæculorum. Amen.

—

CONCLUSIO.

Recedo a te modicum, Domine Jesu, sed non sine te, consolatio, felicitas, et omne bonum animæ meæ: et me amplissimæ dilectioni tuæ cum omnibus fratribus, amicis et inimicis meis humillimè commendo.

Ama nos, Domine, et transforma quam simillimè in te. Totus occuper in te et propter te: nihilque sit objectum verborum actionumque mearum internarum et externarum nisi tu, amor meus. Qui vivis et regnas in sæcula sæculorum. Amen.

ORATIO

CUI ADNEXA EST INDULGENTIA PLENARIA DEFUNCTIS APPLICABILIS.

(Decr. 31 Julii 1858.)

En ego, o bone et dulcissime Jesu, ante conspectum tuum genibus me provolvo, ac maximo animi ardore te obsecro atque obtestor, ut meum in cor vividos fidei, spei, et charitatis sensus, atque veram peccatorum meorum pœnitentiam, eaque emendandi firmissimam voluntatem velis imprimere: dum magno animi affectu et dolore tua quinque vulnera mecum ipse considero ac mente contemplor, illud præ oculis habens, quod jam in ore ponebat suo David propheta de Te, o bone Jesu: *Foderunt manus meas et pedes meos: dinumeraverunt omnia ossa mea.*

Ps. XXI. ℣. 17. 18.

URBIS ET ORBIS DECRETUM EX AUDIENTIA SANCTISSIMI.

Die 31 Julii 1858.

—

Quum sæpe ex pluribus Orbis partibus ad hanc S. Indulgentiarum Sacrarumque Reliquiarum Congregationem deferantur dubia circa conditiones adimplendas pro acquisitione Plenariæ Indulgentiæ tum a Summis Pontificibus Clemente VIII et Benedicto XIV elargitæ, tum a Pio VII et Leone XII confirmatæ Christifidelibus qui ante quamcumque Crucifixi Imaginem Orationem « *En ego etc.* » quocumque idiomate recitaverint, eadem S. Congregatio ne fideles in errorem inducantur, censuit consulendum esse Sanctissimum, ut de Apostolica sua benignitate declarare dignaretur singulas conditiones, quæ sunt a fidelibus adimplendæ, ut præfatam Plenariam Indulgentiam adipiscantur. Hinc facta per me infrascriptum Secretariæ ejusdem S. Congregationes Indulgentiarum Substitutum SANCTISSIMO DOMINO NOSTRO PIO PAPÆ IX de omnibus fideli relatione in Audientia diei 31 Julii 1858, SANCTITAS SUA, inhærendo Decretis Prædecessorum suorum, eorumdemque concessiones confirmando, etiam quoad applicationem pro Animabus in Purgatorio detentis, benigne declaravit præmemoratam Indulgentiam Plenariam lucrari ab iis utriusque sexus Christifidelibus, qui *vere pœnitentes, confessi, Sacraque Communione refecti*, dictam Orationem « *En ego etc.* » quocumque idiomate, dummodo versio sit fidelis, ante quamcumque Sanctissimi Crucifixi Imaginem *devote recitaverunt*, ac insuper *per aliquod temporis spatium juxta mentem Sanctitatis Suæ pie oraverint.*

Quapropter ut ab universis Christifidelibus hoc generale Decretum facile dignoscatur, typis imprimi ac publicari mandavit. Præsenti valituro absque ulla Brevis expeditione. Non obstantibus in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romæ, ex Secretaria ipsius S. Congregationis Indulgentiarum.

F. CARD. ASQUINIUS PRÆFECTUS.

Loco † Signi.

Aloisius Archipr. Princivalli Substitutus.

Imprimatur.

Mechliniæ, 8 Sept. 1858. J. B. VAN HEMEL, Vic. Gen.

PRÆPARATIO

ET

GRATIARUM ACTIO

PRO SINGULO DIE MENSIS.

PRÆPARATIO I.

O quantus est amor tuus erga me, Magister bone, qui antequam ex hoc mundo ad æternum tuum Patrem exires, præparasti in nutrimentum animæ meæ escam angelicam, omne delectamentum in se habentem. Jam immensum, infinitum erat dilectionis signum, sumpsisse humanam naturam, sustinuisse acerbos dolores passionis, et mortem turpissimam: sed nunc in cibum et potum animæ meæ te ipsum præbendo, cum divinitate et humanitate in cor meum intrando, stupendum suprà omnia miraculum exerces. Ad verba mea de throno gloriæ descendis, sub sacris speciebus remanes, per

communionem in cor meum thesauros gratiæ tuæ infundis, et fis ipse cibus et potus animæ meæ ! O prodigium amoris ! O bonum super omne bonum, quis te non amet ? O Jesu quis similis tibi ? Quis se totum non tibi devoveat, qui te totum in pretium et in edulium nostrum tradis ? Amo te, unicum solatium exilii mei, unica spes, unica felicitas, unicum et summum bonum ! Amo te ex intimis medullis cordis mei, ex omnibus potentiis animæ meæ, et vellem ut omni momento posset crescere fervor amoris mei erga te. Dignare, melliflue Jesu, communicando mihi te ipsum in hoc amoris Sacramento, adeò possidere et replere totum cor meum, ut nec affectus, nec cogitationes nutriat nisi in te, quasi in unico suo centro.

O Salvator Jesu, pastor bone, desidero in hac Missâ et sacrâ Corporis et Sanguinis tui sumptione adeò inflammari, ut in sanctis vulneribus tuis inveniam remedium contra omnes infirmitates meas, ut ex salutaribus tuis quinque plagis quasi exsugam robur et fortitudinem, ad resistendum pravis tentationibus, et fideliter Deo serviendum. Anima mea te desiderat, auctorem omnis sanctitatis et fontem

omnis boni: cor meum te exspectat, principium omnis gratiæ. Esurio Corpus tuum, purissimum pignus amoris, nobis relictum in ultimâ cœnâ, ut in tui commemorationem faceremus : sitio pretiosum Sanguinem tuum, olim in monte pro me effusum, et nunc in potum animæ meæ præparatum. O Jesu, da mihi hunc Panem cœlestem, quo nutrita anima mea in cœlis regnet, quamvis corpus in terris degat : da mihi Sanguinis poculum, ut cor meum purum ab omni labe ramaneat, et sicut lilium inter spinas effloreat.

O Domine, mi Deus, si haberem fervidas affectiones et flammantia desideria Sanctorum, quam ardenter tunc accederem ad fontem amoris et æterni luminis, ad torrentem purissimæ voluptatis. Ah ! veni, Jesu, consolare miseram creaturam tuam, quæ sacramentalem tuam præsentiam ardenter exspectat. Tu solus sis lætitia mea, exultatio, pax, salus et fortitudo mea. Omnia mihi vana sint quæ non tendunt ad amicitiam tuam. Veni, dilecte mi, candide et rubiconde ; tu enim totus desiderabilis es : omnis figura tua amorem spirat, et ad redamandum provocat.

Gloriosissima mater Dei, Maria semper vir-

go, auxiliare mihi in istâ actione magni momenti, quandò recipiam Jesum, Filium tuum. Rogo te per amarissimam passionem ejusdem Filii tui, quæ te, ejus matrem, carnali orbitate graviter percussam, vehementissimè contristavit. Ne multitudo iniquitatum mearum impediat te; e contra, quó magis miser sum, eò magis indigeo protectioue tuâ. Mater misericordiæ, gratiâ plena, intercede pro me, ut magnâ charitate et ferventi amore sacrificium omnipotenti Deo offeram, et dignè coram ipso appaream. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO I.

—

O benignissime Jesu, quò te tuus amor impulit, ut animam meam tam parùm tibi huc usque devotam, iterûm satiares sacratissimo Corporis et Sanguinis tui Sacramento! Quid est homo, quia ita magnificas eum, ut etiam apponas erga eum cor tuum? Quid est filius hominis, quia tu visitas eum? Ecce pulvis et cinis, et universa vanitas omnis homo vivens:

et dignum ducis super hujuscemodi aperire oculos tuos ? O certè admirandum propensæ in nos clementiæ portentum ! O beneficentissime Salvator, qui mihi hodiè magnalia fecisti, et divitias regni tui non solùm ostendisti, sed super me largâ manu effudisti, qui mihi generosi amoris munificentiâ ultrò benedixisti : quid faciam in recognitionem tantæ tuæ liberalitatis ? Si enim Salomon, considerato quod extruxerat templo, attonitus exclamavit : ergone credibile est, ut habitet Deus cum hominibus super terram ? Quæ ego, o Deus ! Quæ ego animo sensa foveam, qui non tantùm panem de mensâ regis, non tantùm gloriam Domini, sed ipsum gloriæ Dominum, non aureo in templo, sed sordido in corde recepi Si stupor ita circumdedit Simonem Petrum, ut procidens ad genua Jesu, diceret: exi a me, quia homo peccator sum ; licet is tunc solam illius naviculam subierit ; quos in affectus me exardescere æquum est, cum Dominus dominantium in animam meam introierit ?

Verúm, o Jesu eucharistice ! Tu scis quod ex me ipso nihil sum, nihil possum, sed quod omnis sufficientia mea ex Deo est : da ergò ut

cum Petro credam, quia tu es Christus Filius Dei vivi: cum Thoma te adorem, ut Dominum meum et Deum meum: cum centurione fatear, quia non sum dignus ut intres sub tectum meum, et cum publicano, percutiens pectus, dolens et ego ingemiscam: Deus, propitius esto mihi peccatori, teporem meum seriò execranti, quo hactenûs divina hæc mysteria usurpavi. O Sacerdos in æternum, Christe Jesu, qui tam magna mihi fecisti, imò te ipsum in cibum cordis mei dedisti, fac ut fiduciâ plenus firmiter confidam, quia non derelinques servum tuum, quem hodiè tam dulciter refecisti. Præsta ut cum Davide diligam te, Domine, fortitudo mea, tibique retribuam, pro omnibus quæ retribuisti mihi, cor contritum et humiliatum, cor purum et fervidum, mutuoque tui amore succensum: atque, imitando illam pauperem viduam, quæ misit minuta duo in gazophylacium, etiam ego hoc vitium N. emendem; hanc virtutem N. exerceam; contrariam illi appetentiam, aut sinistram animi affectionem, gladio spiritûs tibi victimam generosè immolando. Da ut fervoris æstu et ego conflagrans, cum iliis seraphinis, duabus alis

velem faciem, summâ demissione in abyssum nihili me dejiciendo : duabus velem pedes, intenso dolore commissos defectus execrando : duabus vero volem, intellectûs et voluntatis exercitatione, animum ad tui amorem inflammando.

O benignissima et in æternum benedicta Virgo et Mater Maria, quæ nullis unquam immunditiæ maculis coinquinata, semper Domino placuisti, dignare manibus tuis sanctissimæ Trinitati offerre sacrificium quod hodiè obtuli. Obtine pro me a Domino castum timorem, filialem fiduciam et ardentem amorem, ut, conservans diligenter gratiam quam accepi, novis Dei beneficiis dignus inveniar ; ita ut sacrificia et communiones meæ fiant quasi gradus, per quos ad te, et ad benedicti Filii tui consortium in cœlum ascendam. Amen.

SUSPIRIA.

Super mel et omnia dulcis tua præsentia.
O Deus cordis mei et pars mea, Deus in æternum!

PRÆPARATIO II.

O me felicem, qui hoc mane admittor ad altare omnipotentis, ad convivium boni Magistri mei Jesu, qui in dulcedine suâ paravit mensam regalem, omni sapore suavitatis redundantem. Sed, o mi Deus: an tam eximio honore, tam ineffabili gratiâ dignus sum, qui totiès surdus fui voci gratiæ, tam segnis in dilectione tuâ: qui te derelinquendo fui magis reus quam Apostoli; ponendo te post Barabbam, magis perversus quam Judæi? Quomodó possum sine lacrymis mente revolvere, quod totiès tibi anteposui miseram voluptatem, vilem passionem, affectum terrenum? An ergò adeo ferreum aut saxeum est pectus meum, ut non scindatur recordando Deum tam beneficum, peccatis meis offensum et negligentiis inhonoratum? Et tu, o Jesu, dignaris animam tam duram, tam parùm compunctam tuâ divinâ præsentiâ honorare! Rubore et pudore perfundor, videns ineffabilem tuam bonitatem et vilem meam ingratitudinem. Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum

et anima mea turbata est valdè : afflictus sum et humiliatus sum nimis ; quoniam iniquitatem meam ego cognosco, et peccatum meum contra me est semper, Si non habeo lacrymas Petri ; afflictio tamen mea dolorem ejus adæquat: si oculi mei, sicut oculi ejus, non testantur pœnitentiam meam, voluntas tamen mea æqualiter detestatur peccata mea . Purifica me , Jesu, pretiosissimo tuo Sanguine , nam lumbi mei impleti sunt illusionibns, et non est sanitas in carne meâ; non sum dignus ad te accedere ; sed tu, cœlestis medice, uno verbo potes curare omnia vulnera mea, et remittere impietatem peccati mei. Veni ergo , Domine; ecce quem amas infirmatur: veni et sana me; quoniam in te Domine speravi, tu exaudies me, Domine Deus. Erravi sicut ovis quæ periit, sed tu es pastor bonus , qui dedisti animam tuam pro meâ salute: succurre mihi et salva me. Firmiter statuo in posterum servire tibi et diligere te omni meo conatu et super omnia creata. Vocasti me ad amorem tuum, ad ministerium tuum, ad sanctitatem et perfectionem : ecce venio ad te, qui es via, veritas et vita. Illumina me, dirige me, vivifica me. Omnia relinquo, omnia sperno

propter te ; tu eris pro semper unica spes mea , unicum solamen , unica voluptas mea.

O Pater æterne , offero tibi hoc sacrificium novæ legis in unione passionis et mortis unigeniti Filii tui, pro salute meâ et totius mundi. Ne consideres indignitatem meam, sed respice ad amorem illum super omnem amorem, qui Filium tuum induxit ut pro nobis crucifigeretur, et pridiè quam pateretur hanc sacram synaxin institueret. Per hunc amorem, qui inter cor dilecti tui Jesu et meum miserum cor tam admirabilem unionem constituet, respice benignis oculis pauperculam meam animam. Commendo tibi , mi Deus , vitam meam , proposita mea , cor meum , omnia mea ; corda quoque omnium fratrum meorum in Sacerdotio. Da nobis spiritum veræ pietatis , contemptum terrenorum et zelum gloriæ tuæ : infunde in nos habitus virtutum , desideria cœlestium et sanctam in tuâ dilectione perseverantiam.

Purissima Virgo Maria , Regina Cleri , quæ tenerrime nos amas, in quorum manibus dilectus tuus Jesus totiès quasi de novo incarnatur, intercede pro nobis , ut semper et in omnibus Deum exquirentes , cum tecum et cum Angelis et Sanctis in æternum laudare mereamur. Am.

GRATIARUM ACTIO II.

Quam mirabilis est dilectio tua, o Domine Jesu, *qui tuo Corpori taliter nos incorporari voluisti, ut tecum cor unum habeamus!* O amor infinite, verè amorem non tam habes quam ipse es! O benignitas immensa! Quibus te laudibus efferam nescio. Deus seipsum totum mihi dedit! Jam totus nunc meus est! O anima mea, voca omnes affectus tuos, collige omnes potentias ad conversandum cum Redemptore tuo, qui specialiter tibi unitur ut a te ametur.

O Piissime Jesu, gaudium et refugium meum, venio ad te, adoro te in animâ meâ commorantem, et in spiritu deosculor sacratissima membra tua. Noli me a te abjicere, sed respice benignè infelicem qui præterito tempore totiès te ex animâ suâ expulit, et se a te separavit. Sed nunc, o Deus, Rex meus et Dominus cordis mei, nunc statuo deinceps tibi servire in sanctitate et justitiâ, omnibus diebus vitæ meæ: utinam dirigantur viæ meæ ad custodiendas justificationes tuas. Mandasti ut amen te: diliges Dominum Deum tuum ex toto corde.

O ! quis sum ego ut amorem meum emendices ? *Quid tibi sum ipse, ut amari te jubeas a me, et nisi faciam, irascaris mihi, et mineris ingentes miserias? Parva ne res ipsa est si non amem te?* Mortuus es pro me, et dedisti mihi Corpus et Sanguinem tuum; itaque adhæreo tibi, abrenuntio omnibus propter te, et desidero ab omnibus derelinqui, ut tibi soli vivam, te solum diligam.

Quid amabo, si te non amo, cujus pulchritudo infinita est et infinito amore digna? Ubi inveniam, sive in cœlo, sive in terrâ, thesaurum tibi similem, amicum tibi comparabilem. O Jesu, dilecte mi, posside cor meum et expelle ex eo quodcumque tibi non placet. Adveniat regnum tuum in animâ meâ: posside cor meum, et protege illud contra incursus affectuum terrenorum. Omnes deliciæ meæ sint in amando te, in serviendo tibi, in respuendo vanitates et mundana gaudia, in ponendo omnem affectum meum in te, o Jesu cordis mei! Si superbia, aut voluptas, aut amor proprius conabuntur me ab amicitiâ tuâ avertere, tamquam surdus non audiam, atque vanitatem et vilitatem omnium considerans, tibi soli adhæ-

rebo. Si quid in corde meo vellet usurpare amorem tibi debitum, generosâ manu illud expellam ; ut in amicitiâ tuâ stabilis permaneam, et fixus in pacto dilectionis tecum. Elegisti me in amicum tuum, segregasti me in opus ministerii ad quod assumpsisti me ; fas est itaque ut non quæram quod mundani quærunt, ut non possideam quod terreni possidere desiderant. Te solum quæram, te solum desiderabo. in te solo erit omnis delectatio mea : tu eris Deus cordis mei et pars mea, Deus in æternum!

O charissime Jesu, tu nosti debilitatem et infirmitatem meam ; tu scis quod absque tuâ gratiâ et speciali auxilio, proposita mea, tempore tentationis, brevi evanescent sicut fumus ante faciem venti. Adjuva me igitur, et da gratiam ut possim resistere tentatori ; sis tu refugium meum et virtus, et adjutor in tribulationibus. Inveniam semper in te consiliarium qui repellat tenebras ignorantiæ meæ, magistrum qui illuminet dubia mea, medicum cœlestem qui sanet spirituales infirmitates meas. Domine, custodi me ab omni malo, custodi animam meam, custodi introitum meum et exitum meum, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Obsecro te, mitissime ac bone Deus, ut hæc immortalis hostia pro me tibi gratias referat; me tibi reconciliet, me tibi restituat; mihique peccatori veniam tribuat, et ad vitam perducat æternam. Amen.

Rogo te, o Maria, mater sacratissima, per amorem quo Filius tuus, jam moriturus in cruce, semet ipsum Patri suo, te verò discipulo suo et hunc vicissim tibi commendavit; ut me suscipias in curam et tutelam tuam, et adsis mihi in omnibus periculis et angustiis totius vitæ meæ; sed præcipuè in horâ mortis meæ. Amen.

—

SUSPIRIA.

O Jesu Salvator, fac ut amem te!
O Domine, ne permittas me separari a te.

PRÆPARATIO III.

O Rex meus et Deus meus, qui hodiè in animam meam intrabis, ut ibi regnum tuum stabilias, desidero te ex omnibus potentiis cordis mei. O Rex gentium et desideratus earum, qui aperis et nemo claudit, aperi languentem animam meam, et tu ipse exorna illam, ut digna coram te appareat. Gaude et lætare cor meum, occurrens Deo tuo, quia hodiè ad te intrabit et regnabit super te Salvator mundi. O si cognosceres immensitatem et suavitatem dulcissimi illius sponsi: si intelligere posses magnitudinem et excellentiam illius gratiæ, quam hodiè recipies: o si scires Donum Dei; quali ardore illud desiderares; quali curâ te disponeres, quali studio faceres prava in directa et aspera in vias planas! Ecce Rex tuus, Deus tuus, venit ad te: ille Jesus, in cujus nomine omne genu flectitur, cui data est omnis potestas in cœlo et in terrâ, ille de throno gloriæ suæ descendit, ut veniat ad pauperem servum!

O amor super omnem amorem ! o Deus, qui me infinitâ dilectione prosequeris , et me immortalibus donis complere non solum in votis sed in deliciis habes , quid vides in me quod possit te inducere ad quærendum societatem servi tui ; cum ipse meus amor proprius nihil boni in me inveniat ? Quò magis perscrutor intima mea , eó magis increscit confusio mea quia quæcumque in me video magis apta sunt ad repellendum , quam ad invitandum te : et tamen non solum tu ipse invitas me , sed desiderio desideras hanc cœnam mecum facere. *In illo fervoris excessu, quando paratus eras pro nobis mori , ab excessu amoris majus opus agere coactus es , dare nobis Corpus in cibum. Ultimus gradus amoris est, quia dedisti te nobis ad omnimodam unionem , sicut cibus et cibans invicem uniuntur.* Immensæ itaque dilectioni et bonitati tuæ confidens, o bone Jesu, audeo ad te accedere , ut enutrias me : sitivit in te anima mea , Deus , quam multipliciter tibi caro mea. Cor meum , quod est quasi terra arida et inaquosa, desiderat te, fontem omnis gratiæ et misericordiæ : quis enim poterit narrare omnia bona quæ parasti in dulcedine tuâ pauperi Deus ?

nulla lingua par explicando est, nullus intellectus capere sufficit, quæ ibi præparaveris diligentibus te. Fac ut redamem te, misericordissime Jesu : illumina mentem meam, inflamma cor meum, ut non diutiùs resistam suavi tuæ dilectioni : da ut non ampliùs impediam per peccata mea effusionem thesaurorum quos impertiris animæ quæ dignè te recipit. Diligam te, o bone Salvator, qui pro me passus et mortuus es ; et hoc immenso amoris pignore non contentus, ulteriùs in cibum et potum animæ meæ te humilias. Destrue in me omnem affectum erga creata, ut solis divinis consecrem cor meum : excita in me fervens desiderium sæpè te dignè sumendi, et zelum alios ad dignam communionem inflammandi. Adjuva me, ut qui hucusque fui miserum peccati mancipium, fiam per gratiam tuam felix servus amoris tui. O Pater æterne, per merita Filii tui, qui hodiè me reficiet, fac ut me ipsum totum tibi consecrem.

O sacratissima Virgo Maria, quæ Spiritu sancto coöperante, Deum et hominem purissimis visceribus concipere et portare meruisti : fac ut ego eum dignè in hoc Sacramento recipere et portare valeam, et ut consequar spiri-

tum hujus dilecti Filii tui. O Sancti Dei omnes, et vos præsertim, dilecti Patroni mei, succurrite mihi, quæso, precibus vestris apud Deum, ut sic illum nunc in Sacramento possim recipere, ut aliquandó eum in propriâ specie vobiscum merear videre. Fiat, fiat.

—

GRATIARUM ACTIO III.

—

O Angeli et Electi Dei, laudate Dominum mecum, et exaltemus nomen ejus in idipsum. Venite adoremus et procidamus ante Deum pro inenarrabili dono quod ab ipso recepi. Humiliavit enim immensam potentiam suam usque ad nihilum, ut visitaret indigentiam servi sui. Sit nomen Domini benedictum, ex hoc nunc et usque in sæculum ! Domine, omnia quæ intra me sunt benedicant nomini sancto tuo, quia visitasti me, Oriens ex alto, et oculi tui in pauperem respexerunt.

O amabilissime Redemptor, qui ineffabili amore tuo incitatus, iterùm ad me, indignum

peccatorem divertere dignatus es, et te mihi totum in nutrimentum dedisti; operare in me, precor, quidquid hoc admirabile Sacramentum potest in salutem animæ meæ. Lava et purifica cor meum ab omni iniquitate, per virtutem pretiosissimi tui Sanguinis: everte in animâ meâ regnum peccati, ut tu solus in ipsâ domineris, qui es solus Rex et Dominus meus. Infunde in me divinas tuas virtutes, charitatem, obedientiam, humilitatem, mansuetudinem, puritatem et amorem crucis tuæ: illumina tenebras meas, robora debilitatem meam, extirpa amorem mundi, fac ut ambulem in viâ immaculatâ, et vivam vitâ divinâ, sicut decet ministrum in sortem Domini vocatum: sustenta me contra pericula quibus continuò circumdatus sum, protege me contra hostes salutis meæ, ne unquam prævaleant adversùm me: conserva me castum et sanctum, ut progrediar coram te in spiritu et veritate.

Pater æterne, qui mihi dedisti Corpus et Sanguinem Filii tui, gratias tibi ago pro hac tam immensâ tuâ largitate, et offero tibi eumdem Filium, tamquam victimam salutarem pro omnibus in quibus debitor tibi sum. En holo-

caustum ad honorandum supremam majestatem tuam et summum imperium super omnia : en hostiam eucharisticam in recognitionem omnium beneficiorum tuorum : en victimam propitiationis ad satisfaciendum tibi pro offensis meis : en hostiam pacificam ad obtinendum gratias quæ mihi necessariæ sunt ad perfectionem et salutem. Unio me isti divinæ victimæ, et me ipsum cum illâ tibi offero : unio me infinitæ gloriæ quam tibi procurat, immenso amori quem tibi exhibet, infinitis ejus laudibus et gratiarum actioni perfectissimæ. Offero tibi amorem ejus in supplementum frigoris mei ; humilitatem, in reparationem iræ et superbiæ meæ, puritatem et sanctitatem ejus, pro meâ inmunditiâ, obedientiam et paupertatem, in supplementum inobedientiæ et avaritæ meæ : omnes ejus virtutes et perfectiones, in reparationem vitiorum et defectuum meorum. Precor te, Deus, ut per merita dilectissimæ illius victimæ, concedas mihi omnia auxilia quibus indigeo, ad fideliter tibi serviendum.

Offero et consecro me totum etiam tibi, o suavissime Jesu, ut sim etiam victima tibi dedita. Offero tibi corpus et animam, facultates et

potentias, cogitationes et actiones meas; omnia mea, ut unicè illis utar ad gloriam tuam, O Salvator mi, spes mea et refugium meum, ne derelinquas me in tempore tribulationis; immensa clementia tua quâ me hodiè refecisti præbendo mihi te ipsum, mirabiliter adauget fiduciam meam. Me totum tibi committo: fac mecum secundum beneplacitum tuum; in manus tuas commendo me, fac de me quidquid vis. In te, Domine, spero, non confundar in æternum.

Sancta Maria! suavissima Dei mater, precare Jesum pro me: sancte Joseph! custos virginitatis Mariæ et nutritie Jesu, ora prơ me, ut purus et sanctus in conspectu Domini permaneam, et Deum meum semper ferventissimè diligam. Amen.

—

SUSPIRIA.

O Domine, exquiram legem tuam semper.
Da quod jubes, et jube quod vis.

PRÆPARATIO IV.

Accedo ad sanctum altare tuum, charissime Jesu, cum proposito uniendi me tecum in sacrâ Eucharistiâ; ut sumam te tamquam clypeum et armaturam meam, te tamquam scutum inexpugnabile contra potentias infernales, quæ continuó adversùs animam meam insurgunt. Toto corde et mente firmiter adhæreo verbis tuis circa realem tuam præsentiam sub speciebus consecratis. Tu dixisti: *Hoc est Corpus meum: Hic est Sanguis meus:* est ergo Corpus tuum et Sanguis tuus. *Hoc facite in meam commemorationem.* Istud mandatum tuum, per successionem non interruptam, ab Apostolis pervenit ad me, qui per impositionem manuum legitimè sum ordinatus: ergò quod facio in memoriam tui, tu facis, qui es offerens principalis et sacerdos in æternum. Ex pane et vino non manent nisi apparentiæ, quæ majestatem tuam velant. Sumendo itaque Sacramentum, recipio in me Creatorem cœli et terræ, supremum omnium Rectorem, immensum et summum Domi-

num, Deum infinitè bonum, sapientem et justum. O excelsam sanè, prodigiosam ac mysteriis plenam functionem, *quâ ima summis sociantur, terrena cœlestibus junguntur, unumque ex visibilibus et invisibilibus fit !*

O amantissime Jesu, audiendo suavissima verba tua : Venite, comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis ; quarè tristis foret anima mea, et quarè conturbaret me ? Tu enim es illuminatio mea et salus mea; quem igitur timebo ? Sub paternam tuam protectionem confugio, et sub alis misericordiæ tuæ me abscondo : Accipe me ut totum tuum, et age mecum sicut tibi placuerit: sive consolaberîs me, sive aridum reliqueris, benedicam nomini sancto tuo. Castiga me, Domine, afflige me, ure et seca, vulnera aut destrue me ; etiam si occideris me, in te sperabo. Tuus sum per creationem, tuus per baptisma et per ordinem, et iterùm totus tuus fiam in hac sacrâ Communione. Fac igitur mecum quod vis ; dummodó sim tibi ex toto corde, dummodò amem te, cætera non curo. Venti tentationum et terrenarum affectuum, vel fluctus passionum non ampliùs movebunt me. Venite, zephyri

amoris divini, surgite ex corde Jesu, et refrigerate hortum animæ meæ: spargite in eo odorem unguentorum boni operis; fovete in eo plantas et luxuriantes virtutum flores; ut sit pro Jesu meo hortus amœnus, in quo pascatur et lilia colligat.

O Deus meus et gaudium meum, lux pulchritudinis immensæ, illustra animam meam inenarrabili serenitatis tuæ splendore: illucesce mihi anhelanti ad te in S.S. Sacramento. Ecce Domine, ecce ego totis cordis mei medullis cupio diligere te; adjuva infirmitatem meam, et dona ut experiar mellifluæ charitatis suaves influxus. Accende et penitùs concrema me igne amoris tui. O Domine mi, adoro te, veneror te, laudo te, glorifico te quibus possum modis. Tu enim totus serenus, totus floridus, amabilis atque desiderabilis. Tu animæ meæ vita, honor, solatium et unicum bonum. Perunge, quæso, quandò te hodiè recipiam, viscera cordis mei gratiæ tuæ balsamo, ut ego, totus diffluens sancti amoris deliciis, fiam holocaustum acceptum coram te, et tibi placeam jugiter.

O suavis Maria, virgo sacratissima, quam Deus sibi in matrem elegit ante sæcula, tu es

Felix illa inter Deum et homines mediatrix, per quam ima summis copulata sunt. Tu exordium vitæ, janua gratiæ, tu portus naufragi sæculi. Impetra mihi quæso perfectam peccatorum meorum veniam, perfectamque Spiritûs Sancti gratiam: ut Filium tuum, Salvatorem meum, in hoc sanctissimo sacrificio cum fervore recipiam. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO IV.

—

Canta, anima mea, Domino, et exulta, spiritus mi, in Deo salutari tuo, qui respexit humilitatem servi sui; quia fecit tibi magna Dominus qui potens est. Canta, anima mea, canticum novum Deo, qui pro te natus in stabulo, pro te mortuus in cruce, hodiè se ipsum totum in cibum tibi præbuit. Pange, lingua mea, mysterium Corporis gloriosi et pretiosi Sanguinis, quem Rex gentium effudit in nutrimentum tuum. O verè infinitus, immensus amor, qui talia invenit. Dominus dominantium sub specie panis et vini latens! Deus, summé

potens, Creator et Gubernator omnium, in corde creaturæ remanens.....! O mysterium vel ipsis Angelis admirandum, cujus excelsitatem nemo valet concipere! o mi Jesu, gratias tibi ago ex intimâ animâ meâ, pro tam sublimi munere, mihi hodiè præstito. O si haberem corda et linguas omnium hominum, ad laudandum te et exaltandum bonitatem et munificentiam tuam! Sed adhuc, et semper, impar forem ad dignè te laudandum. En, o bone Jesu, qui in corde meo habitas, en, nihil habeo, nisi miserum et pauper illud cor. En, multum dat, qui nihil sibi retinet! Do tibi cor meum totum cum omnibus potentiis suis: do tibi cor meum totum cum bonis suis inclinationibus, si quas habet, ut serviant ad gloriam tuam et salutem animæ meæ: et cum pravis suis affectibus, ut illos exstirpes aut emendes, et in eorum locum sanctas virtutes infundas. Ne rejicias cor illud, quod tibi offero tamquam victimam, igne amoris tui consumendam. In omni sinceritate animæ meæ, consecro tibi me ipsum totum: et firmiter statuo, gratiâ tuâ adjutus, reformare agendi rationem meam, ut vivam secundùm beneplacitum tuum. Accipe, Domine, sacrifi-

cium illud tamquam pignus grati animi, pro ineffabili beneficio a me hodiè percepto, pro cœlesti epulo tam suaviter a te præparato.

O infinita Dei sapientia, lux quæ illuminas omnem hominem, thesaurus omnium virtutum, auctor omnis boni desiderii, protector et magister animarum sanctarum, humiliter ad te recurro, et auxilium tuum imploro pro sanctificatione animæ meæ. Informa mentem meam, cogitationes et affectus, desideria et opera, juxta divinum illud exemplar quod nobis de cœlo datum est, et a te in monte monstratum. Volo deinceps dirigere omnes actiones meas ad honorem et gloriam tuam: nolo ampliùs obedire perversis passionibus meis; nolo ampliùs ut in me dominentur voluptas et superbia; tu solus Dominus cordis mei, tu solus imperabis affectibus ejus; tibi soli, tamquam supremo Regi meo, obediam et obtemperabo. Infinitæ bonitati tuæ me totum committo: scio enim quod me diligis, et quod veram meam felicitatem unicè intendis. Domine, quid me vis facere?... En, ad omnia paratum me exhibeo, dummodò, mihi non deneges sanctum auxilium tuum; vides quam ineptus sum ad omne bonum, et ad omne

malum proclivis. Adjuva me ergo, Domine : da ut nihil noscam, nihil amem, nisi quod placitum est coram te. Concede mihi humilem mei æstimationem, patientiam in adversis, obedientiam erga superiores, mansuetudinem erga socios et inferiores et amorem erga inimicos. Da mihi gratiam invigilandi animæ meæ, omnibusque sensibus, ne culpâ meâ perdam te, qui tam dulciter me refecisti: sed conservem diligenter in corde meo, te Jesum meum, unicum dilectum, unicum solatium meum. Ideò sæpiùs per diem recordabor tuî, ut in te vires inveniam ad resistendum diabolo et angelis ejus, et ad benè sanctèque operandum.

O Maria, mater amabilis, assume me in servulum, adopta me in filium, qui hodiè Filio tuo tam intimè unitus sum. Largire ut inter illos numerer, quos virgineo pectori inscriptos amas, doces, dirigis, adjuvas, foves ac protegis. Amen.

—

SUSPIRIA.

Ama me, Domine, et transforma quam simillimè in te.

Sis tu, mi Jesu, unicum refugium meum.

PRÆPARATIO V.

Amabilis Jesu, Deus cordis mei, ad te de luce vigilo et in te sitit anima mea, quam multipliciter tibi caro mea: et tu, charissime Redemptor, eximiâ benignitate iterùm venis ad me! Sed antequam de pane tuo edam et de calice bibam, necesse est ut probem me ipsum. Detestor itaque, misericors Deus, ingratitudinem præteritæ vitæ meæ, et firmiter statuo de ipsâ semper dolere. Pœnitet me ex intimo corde totiès offendisse Dominum tam mansuetum et erga me tam beneficum: Deum, qui non solum peccata mea per pœnitentiæ lavacrum delet, sed me iterùm in præsentiâ suâ admittit et ipse desiderat fieri cibus animæ meæ. O Jesu, cujus misericordiæ non est numerus et bonitatis infinitus est thesaurus, possimne, si considero immensam tuam benignitatem, iterùm ad hostes tuos transfugere, et peccando dulcissimum tuum cor dolore perfundere? Absit, o mi amor! potiùs omnia mala

tolerâre , quam in minimo te offendere ; potiùs mori quam peccato consentire. Invigilabo diligentiùs sensibus et affectibus meis ; accuratè fugiam occasiones quæ me ad peccatum adducunt ; contemnam quidquid de me cogitetur aut dicatur , dummodò tibi placeam et inviolabiliter tibi adhæream. Benedic , Domine, his meis propositis , et concede gratiam ad exequendum ea.

O mi Jesu , amo te, et magis magisque amare concupisco. Da ut per virtutem amoris tui, excutiam pondus omnium terrenorum desideriorum , et post te curram in odorem unguentorum tuorum. Scribe in tabulâ cordis mei sanctissimam tui memoriam ; ut nihil carnale, nihil indignum cogitem, quandò coram te adstabo ; sed te solum quæram , et præsentiam gratiæ tuæ in intimis meis semper sentiam. O fons misericordiæ , suavissime Salvator , veni et tribue te animæ meæ. Te enim toto corde desidero, ad te totâ mentis intentione aspiro. Da mihi amorem tui castum , fortem ac stabilem , qui me totum repleat , totum in te transmutet : ut efficiar tibi perpetuum holocaustum in odorem suavitatis. Pascefamelicum

mendicum tuum, pastor æterne ; illuminâ mentem meam cæcam claritate præsentiæ tuæ ; accende cor meum frigidum igne amoris tui. Absorbeat me melliflua vis sanctæ charitatis ; purget, penetret et rapiat interiora mea flamma castæ dilectionis; ut tibi intendam, te desiderem, tibi inseparabiliter serviam. Te invoco in animam meam, Jesu eucharistice, Deus abscondite ! te inclamo toto cordis affectu. Intra in intima viscerum meorum: coapta animam meam tibi, ut possideas illam sine maculâ; mundissimo namque Domino munda debetur habitatio. Da ut tui amore totus ignescam, totus a me ipso deficiam, te solum sciam et sentiam, in te solo exultem et conquiescam. Fac ut affectus qui nuuc me inflammant magis magisque increscant, et concede ut præsens mea communio adeò sit fervida, ut compenset temporem præcedentium, et ex hac die et deinceps cor meum sit lampas semper ardens, thuribulum semper fragrans ante sanctissimum tabernaculum tuum. Dispone me ita, ut colligam omnem fructum, non solum ex hodiernâ sumptione, sed ex omnibus, ad quas, opitulante divinâ tuâ gratiâ, me adhuc admittes.

Dilectissima Virgo, speculum sine maculâ, quæ mater divinæ gratiæ meritò vocaris, obtine pro me a dilecto Filio tuo gratiam necessariam ad recipiendum ipsum sicut decet, ad vivendum vitam sanctam in hoc mundo, donec ipsum tecum laudare possim in æternâ beatitudine. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO V.

—

O quam suavis, quam ineffabilis est, o mi Deus, munificentia tua erga debilem et inopem ministrum tuum! Quam misericors dignatio tua erga miseram animam meam! Sis benedictus in æternum, o humilium peccatorum et pœnitentium amice Jesu! sis laudatus et superexaltatus in sæcula, qui pristinæ meæ prævaricationis immemor, tamquam filium me deosculatus es, stolam primam protulisti, et me ad mensam tuam pretiosissimo tuo Sacramento satiasti. O quam ardens est cor meum in me, dum te in eo præsentem sentio. O quam pleno

ore, cum dilecto tuo discipulo, fluenta gratiæ e sacro tuo pectore potabo.Sed quomodò fieri potest, Domine, ut digneris habitarein animâ quæ totiès olim misericordiam tuam conculcavit, totiès imaginem Divinitatis tuæ in ipsâ impressam inhonoravit, et miseram voluptatem aut pravam delectationem tibi anteposuit ? Quò magis considero ingratitudinem et indignitatem meam, eò magis admiror miserationem et suavitatem tuam: et nisi scirem immensitatem benignitatis tuæ, nisi scirem miserationes tuas super omnia opera tua esse, mens mea mirabilem hanc divinæ bonitatis tuæ concessionem vix credere auderet! O Domine, da mihi certam et claram cognitionem liberalitatis tuæ; ut meliùs intelligam magnitudinem et dulcedinem doni tui, et indè accrescat ardor amoris mei, et fervor dilectionis. Tepor et torpor animi mei adeò debilitarunt quamcumque nobilem et generosam affectionem in corde meo; ut nec ipsa consideratio infiniti beneficii tui et superabundantis munificentiæ tuæ satis me inflammet. O suavis Jesu, miserere tam miseri statûs mei: et quoniam venisti in me ad sanctificandam animam meam sacris tuis donis, placeat tibi,

ut cæteris tuis favoribus addas etiam robur ad removendum hoc et omnia alia impedimenta, gratiam tuam impedientia.

O amantissime Redemptor, dulcis hospes cordis mei, consecro tibi cor illud, quod a te et pro te creatum est : pono te ut signaculum super illud, ut prohibeam ingressum omni passioni terrenæ, omni affectioni mundanæ : et ut notum sit omnibus te solum Dominum et Magistrum meum esse. Nullus sit in eo nervus qui non tendat ad te, nulla vena quæ non pulset pro te ; posside et rape illud totum, ut totum tibi, et tibi soli vivat. Non amo te propter me, propter gaudium, aut spiritualem consolationem : sed amo te propter te, et quia jubes ut amem te. Cum tot miracula patraveris ad ingrediendum in cor meum, et me tibi tam dulciter uniendum, adde adhuc unum : da ut anima mea te, Deum suum, unicè et ferventissimè diligat, vanitates et delicias contemnat ; ut magis ac magis crescat fervor meus in sancto servitio tuo : ut cor meum, abundantiam ardoris sui continere non valens, superefluentiam dilectionis ergà te etiam in corda aliorum transfundat ; ità ut Christi bonus odor sim in omni

loco. Fac ut sim et permaneam totus tuus ; ut in tempore et in æternitate verè dicere queam: tu es Deus cordis mei , Deus meus et omnia !

O Dulcis Virgo Maria , ora pro me, guberna affectus animi mei ; ut hodiè tam amanter a Filio tuo visitatus , nihil in hoc mundo vitiosè diligam , nulli rei visibili adhæream ; sed tamquam peregrinus et advena , civitatem permanentem hic non habens, sed futuram inquirens, totis desideriis æterna suspirem , et in solo Deo meo conquiescam. Amen.

—

SUSPIRIA.

Viam justificationum tuarum instrue me, Domine.

Maria, Mater gratiæ, tu nos ab hoste protege.

PRÆPARATIO VI.

Misericordissime Salvator, en anima peccatoris, anima vulneribus saucia, venit ad te, cœlestem medicum, divinum consolatorem; ut sanetur a languoribus suis et vires suas restauret. En anima prævaricatoris qui toties dereliquit te, patrem suum, et cupivit implere ventrem de siliquis quas porci manducant. En ovis perdita quæ redit ad ovile et ad te Jesum, divinum Pastorem, a quo abierat in regionem longinquam. Sed nunc, Domine, recogito præteritam vitam meam in amaritudine animæ meæ: nunc experior cor nostrum irrequietum esse, donec requiescat in te; nam *ad imaginem Dei facta anima rationalis, cæteris omnibus occupari potest, satiari non potest.* O miserum me, qui tam bonum, tam dulcem magistrum despexi; ut me crudelibus et insatiabilibus dominis, pravis affectibus, manciparem: quidquid desideraverunt oculi mei non negavi eis, nec prohibui cor meum quin omni voluptate frueretur; et

ecce, vidi in omnibus vanitatem et afflictionem spiritûs. Passiones et prava desideria obcæcant oculos, pollicentur delicias et gaudia, et non afferunt nisi mœrorem et dolorem ! Nonne igitur malum et amarum est reliquisse me Dominum Deum meum, qui non dat quemadmodùm mundus dat ; sed qui relinquit pacem suam servis suis. O mi Jesu, redeo ad te, sub umbrâ alarum tuarum protege me : noli me in furore tuo arguere, neque in irâ tuâ me corripere ! O Deus, qui non vis mortem peccatoris, sed ut magis convertatur et vivat, pœnitet me peccasse, et toties ingratum me exhibuisse ; ne despicias me ; sed recipe me in sinum misericordiæ tuæ. Firmiter statuo servare legem tuam et præcepta tua, obedire et servire tibi fideliter, ut pax quæ exsuperat omnem sensum iterùm custodiat cor meum et intelligentiam meam.

Sanctifica, Domine, cor meum quod fecisti, et ejectâ omni malitiâ, reple illud gratiâ tuâ, plenumque conserva ; ut dignum habitationis tuæ efficiar templum. Tu melle dulcior, tu sole serenior, tu auro et gemmis pretiosior, tu, quæso, unus animæ meæ super omnia placeas, te unum illa votis ardentibus concupiscat. O

jucunda serenitas, et serena jucunditas ! O lux gratissima, quæ illuminas omnem hominem venientem in hunc mundum, veni et excute tenebras mentis meæ; illucesce animæ meæ, ut ipsa se et te videat, teque magis quam se diligat Amem te, dulcis Jesu, super cœlum et terram, atque super omnia quæ cœlo et terrâ continentur; ut tu solus sis tota intentio mea, totumque desiderium cordis mei. Dulcissime Domine, Deus meus, da lasso requiem, confirma deficientem, ciba esurientem, collige dispersum, aperi pulsanti, porrige misero manum pietatis tuæ, jube ut ingrediar ad te, et maneam apud te. Obliviscatur sui anima mea, tibi inter prospera et adversa immobiliter adhæreat, prorsùs respuens omnes adulterinas consolationes. O Jesu, qui me vocas ad amorem tuum, ecce relinquo omnia et venio ad te, o vita mea ; in omnibus volo tibi obedire. Abrenuntio omnibus mundi voluptatibus ; quiá tu dignaris hoc manè me pascere Carne tuâ sacrosanctâ et pretiosissimo Sanguine. Amo te super omnia bona, et desidero recipere te, ut ampliùs amem te. Tu donas te mihi totum, et ego totum me dono tibi; esto mihi deinceps et semper omnia, unicum meum bonum, unicus amor meus.

O incomparabilis Virgo Maria, electa ex millibus, intercede pro me ; ne repellas me iniquum ; sed exaudi miserum clamantem ad te, et adjuva sperantem in te. Obtine pro me a Jesu, benedicto fructu ventris tui, ut vivâ fide et fervido amore ad altare Dei introeam, ac dignum et acceptabile sacrificium omnipotenti Domino offeram, et sanctè reddam vota mea Altissimo. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO VI.

—

O quam misericors et miserator Deus! Quam bonus Dominus animæ quærenti illum! Ego qui merebar circumdari a dæmonibus et reprobis, qui merebar habitare cum igne devorante et ardoribus sempiternis ; nunc circumdatus sum ab Angelis Dei, qui adorant Dominum Suum in visceribus meis quiescentem! Ego qui dereliqueram venam aquarum viventium, et ambulaveram post peccata mea, iterùm admittor ad intimam familiaritatem cum Jesu meo : iterûm requiesco super pectus ejus! Quam bo-

nus Dominus sperantibus in eum, quoniam in sæculum misericordia ejus!

O anima mea, o ingratum cor meum, quandonam concipies sensa amoris et affectionis erga Deum tam munificum? Quid poterit in te excitare gratitudinem; si donum super omne donum quod hodiè accepisti, id non efficit? Ad sanandum vulnera tuo, ad illuminandum te, ad tribuendum tibi gratiam necessariam, ad auxiliandum tibi in tempore tribulationis, Jesus, Deus et Dominus, de cœlo descendit, sub specie panis et vini magnitudinem et potentiam suam occultat, ac in cor tuum intrat: et tu remanes frigida, indifferens et tepida ad tantam amoris exhibitionem! Ah! quandonam reverâ dicere potero: Domine tu scis quia amo te! Mi Jesu, tu es totus meus, et ego sum totus tuus! O Deus, si non satis fervidè te diligo, desidero tamen te omnibus viribus meis amare; desidero ex toto corde tibi deinceps adhærere, et non ampliùs te offendere. Impone mihi jugum tuum, Domine; jugum enim tuum suave est, et onus tuum leve. Tu non decipis, sicut pravi affectus et voluptates decipiunt, quæ relinquunt cor vacuum aut mœrore transfixum.

Tu ultrâ omnem spem animam, etiam ingratam, consolaris, et adipe frumenti eam satias: tu ad eam venis, et mansionem apud eam facis. ac dulcedine tuâ illam reples: Verè longanimis et multum misericors Dominus, qui coronat me in misericordiâ et miserationibus, et replet in bonis desiderium meum! O vera charitas, et chara veritas, Deus æterne, tibí adhærere concupisco; tibi intendo, tibi inhio, ad te suspiro, te quæro, te amplecti desidero, in te solo consolationem accipere volo. Sic omnia præter te relinquere cupio, quasi anima mea a corpore separata coram te consisteret, et amabili præsentiâ vultûs tui perfectè frueretur.

O Pater omnipotens, concede mihi ut possim in sinceritate et veritate cordis mei dicere et exequi, quod Jesus, unigenitus tuus, hic in terris dicebat et exequebatur: Ego, quæ placita sunt ei, facio semper. Dedisti mihi hodiè hunc eumdem dilectum Filium tuum; quomodò cum ipso non omnia mihi donares? Indue me fortitudine, ut possim vincere omnes pravos affectus meos et malas passiones; itâ ut voluntas mea sanctæ tuæ voluntati semper concordet. Da ut possim refrenare omnes inordinatas in-

clinationes quæ mei dominantur, et contrarias virtutes cum fervore exercere. Scio pauperem et indignam supplicationem meam nihil valere; sed memento, quæso, eam unitam esse satisfactioni et meritis dilecti tui Jesu, qui in corde meo habitat, et interpellat pro me. Cum illimitatâ igitur fiduciâ deprecor majestatem tuam : da mihi gratiam amandi, honorandi te, et serviendi tibi omnibus diebus meis; ut post exactam hujus vitæ militiam, possim te amare et honorare, tibique servire in perpetuas æternitates.

O perfectæ innocentiæ exemplar, Virgo Maria, impetra mihi veram vitæ sanctimoniam : dissipa in me quidquid virgineis oculis tuis displicet. Miserere mei, Domina, miserere mei; quia miseratio tecum crevit ab infantiâ. Ora pro me Jesum, ut beneficium hodiè acceptum, in corde meo sanctè conservem. Amen.

—

SUSPIRIA.

Dirige me in veritate tuâ, Domine, et doce me.

O Jesu, trahe me post te funiculis charitatis tuæ.

PRÆPARATIO VII.

Considera, o anima mea, omni qua par est devotione, eminentiam et infinitam excellentiam Sacrificii novæ legis, quod Jesus, Sacerdos in æternum, continuò et ubique locorum Deo Patri pro nobis offert. Quis capere posset infinitum valorem hujus dignissimæ oblationis : aut quis intelligere valeret quam stupendum, quam sublime sit hoc opus Divinitatis ? Ibi adest Salvator noster, Magister bonus, Jesus, Filius Dei ; non in figurâ, sed realiter, cum animâ et Divinitate....! Ibi se ipsum offert Patri omnipotenti, ipsum honorat infinito honore, gratias agit, satisfacit justitiæ ejus, immensasque super nos benedictiones effundit ! O felices nos, possidentes pontificem, qui non habet necessitatem pro suis delictis hostias offerre, sed qui interpellat pro nobis, qui offert pro nobis, cum nos talia agendo non simus digni ! Brevi in altari renovabit sacrificium Calvariæ, opus reparationis humanæ : *quotiès* enim *hujus hostiæ commemo-*

ratio recolitur, totiès opus redemptionis exercetur: cum sit idem sacrificium, idem offerens principalis, idem honor reddatur eædem omnipotenti Deitati, eadem merita animabus nostris applicentur: sola offerendi ratio diversa est, cum Jesus hic non cruento, sed mystico modo moriatur! O anima mea! si hanc veritatem seriò perpenderes; si oculis fidei considerares te ad tam sublime ministerium assumptam esse, ut in manibus teneas et in corde, mystico modo, sepelias Jesum, Deum et hominem, in quem desiderant Angeli prospicere, unicum Filium Dei, in quo Pater sibi benè complacuit! O quam ardenti amore, quam fervidâ dispositione ad ipsum accederes! Tota inflammata, tota ignea ad altare Dei introires!

O Panis Angelorum, o Esca divina, habens sùper omnia abundantiam suavitatis! amo te, desidero te ex toto corde; ex omnibus potentiis animæ meæ ad te suspiro, et potiùs vellem mori quam privari hac gratiâ, hac vitâ animæ, quam tribuis dignè te recipientibus. O si in dies magis magisque gustarem dulcem saporem hujus cœlestis mannæ, hujus cibi angelici. Quid adhuc esurio; quid adhuc sitio? Quid desidero

extrà te, mi Jesu, qui hanc escam suavem in nutrimentum animæ meæ præparasti: et in hoc sacramento objectum amoris et adorationis meæ remanes? Da ut diligam te omni ardore affectuum meorum, da ut anima mea tota occupetur a te, tota te repleatur, ut nihil præter te ingressum in illam habeat. O amabilissime Jesu, omnis spes, omnis fiducia mea in passione et morte tuâ sita est: per merita tua, quæ pretio tot dolorum nobis acquisivisti, concede mihi gratiam sæpè et devotè te recipiendi, et amorem tuum cautè custodiendi, itâ ut usque ad mortem fideliter perseverem.

O Pater æterne, pater Filii benedicti, accipe sacrificium incruentum de manibus meis, accipe Verbum caro factum, hostiam placabilem, quæ nata est te ad miserationem impellere erga miseros peccatores, qui te non noverunt, qui te non amant, et idcircò gratiâ tuâ cœlesti privantur. Da ut omnes te agnoscant, et quem misisti Jesum Christum. Spiritus ubi vult spirat; da ut spiret in cordibus eorum, itâ ut redeant ad te, optimum Patrem, Deum misericordissimum. Imploro clementiam tuam pro omnibus, sed præcipuè pro me ipso, qui majora a te accepi,

ideoque magis te amare debueram, et tamen magis ingratus fui. Per merita Filii tui et per charitatem Spiritûs Sancti, qui est utriusque nexus et amor, rogo te ut indulgeas omnia delicta mea, impatientias, intemperantias, infidelitates meas, negligentias et distractiones in officiis statûs mei. Sincerè de iis doleo, quia displicent tibi, Deo infinitè bono et omni dilectione digno.

Serenissima Mater Dei, Virgo immaculata, refugium et solamen meum, intercede pro me; ut a peccatis solutus, dignè appaream in conspectu unigeniti tui, et omni devotione et fervore accipiam *memoriale præcipuum Divini* erga nos *amoris*. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO VII.

—

Deus meus, Salvator meus in animâ meâ remanet: Jesus, amabilis sponsus, cor meum cordi suo conglutinat! O beatitudo unionis intimæ, o felicitas, o gaudium infiniti amoris!

O vos omnes qui amorem quæritis, venite et videte, si est amor sicut amor Dei! Venite potentes, qui possidetis thesauros et divitias sæculi : venite, qui voluptates et amores terrenos gustatis; venite et invidete cordi meo! Ego non corruptibilem thesaurum, quem fures effodiunt et furantur; sed divitias cœli et Dominum gloriæ possideo; non veneficam voluptatem aut mortiferum amorem; sed delicias Sanctorum et suavitatem paradisi, Jesum, sponsum meum in visceribus meis teneo. O Deus, spiritus expavescit, mens mea confunditur et os obmutescit, in contemplatione ineffabilis et infinitæ munificentiæ tuæ. Quid faciam ego, Domine, aut quid dabo tibi in compensationem tantæ tuæ benignitatis? Certè nihil habeo quod thesauro bonitatis tuæ comparari valeat. Si minimum donum tuum quodammandò participat de dignitate et majestate datoris ; quid dicam, cum ipse Omnipotens , in Sacramento amoris , cordi meo uniatur ! Nec lingua valet dicere , nec cor meum exprimere quod sentit. Nihil possum ; nisi coram te profundissimè me humiliare , teque depercari, ut digneris te ipsum glorificare pro hoc ineffabili dono , om-

nium favorum amplissimo. Silentium meum disertius erit quam verba, cum nec ipsi Angelici Spiritus capaces sint ad laudandum omnipotentem Creatorem, pro incomparabili bonitate erga filios hominum. O Pater æterne, cum videas me ineptum esse ad benedicendum et debitè honorandum te; cum nihil in me invenias quod oculis majestatis tuæ dignum appareat, respice in faciem Christi tui, benedicti Jesu, in animâ meâ manentis. Ecce Agnus Dei, ecce qui peccatum non fecit, et tollit peccata mundi! Ecce immaculatam victimam, olim pro gloriâ tuâ et salute animæ meæ in cruce mortuam, et nunc in nutrimentum cordis mei acceptam! Suscipe sacram illam hostiam in expiationem delictorum meorum: pretiosus ejus Sanguis suppleat paupertatem meam, et acceptus sit coram te, in gratiarum actionem pro cœlesti munere a me suscepto.

O clementissime Jesu, quid ultrâ debuisti facere ut amareris a me, qui totiès tam indignè coram te ambulavi: qui sæpiùs pro miserâ voluptate, pro perfidi gaudii momento te et gratiam tuam perdidi? Ah! quotiès generosum me exhibui erga amicum, quotiès pectus meum

gratitudine supereffluit erga socium, qui mihi in augustiâ consolationem et axilium præstitit! Et tu, benefactor liberalissimus, dilectus super omnes dilectos, Deus totius consolationis, qui te ipsum totum quantum pro me impendis, tu despiceris, tu oblivioni traderis....! Filium enutristi et exaltâsti, ipse autem sprevit te....! Obstupescite cœli super hoc. Si inimicus tuus maledixisset tibi sustinuisses utique....Sed ego notus tuus....! Magne Deus, vides afflictionem meam et dolorem meum; miserere mei et resuscita me. Da gratiam ut deinceps custodiam legem tuam in toto corde meo, et veniat super me misericordia tua; ut diligenter conservem gratiam tuam, ferventer tibi serviam, et ardenter te diligam. Da ut sentiam quam immensâ charitate me amasti et adhuc amas: da mihi castissimo ardentissimoque tuî amore igniri, in te rapi et absorberi, ac omnium quæ extrà te sunt oblivisci.

O Maria, lætitia cœli et exultatio terræ, tu peccatorum tutissimum asylum, tu certissimum præsidium omnium te invocantium: intercede pro me, ut Filium tuum, in corde meo susceptum peccatis non offendam, aut negligentiâ non

perdam ; sed amem ipsum , suavem Magistrum meum , et diligam te , dulcissimam Matrem meam. Amen.

—

SUSPIRIA.

Sis, Jesu, gaudium meum!

O Maria, monstra te esse Matrem.

PRÆPARATIO VIII.

O summe Deus, infinitè amabilis, quam elevata est magnificentia tua; qui iterùm fies refugium pauperi et adjutor in tribulatione: qui iteràm dignaris hodiè visitare animam meam, ut sanctifices ipsam, ut gratiam tuam in eâ conserves et augeas; ut des mihi fortitudinem et virtutem contrà inimicos, ut intimè me tibi unias, in te transformes et participem me facias divinitatis tuæ. O cor Jesu, fornax amoris, fons charitatis purissimæ, inflamma cor meum, ut digna fiat habitatio tua: illumina me, ut valeam intelligere magnitudinem bonitatis tuæ: tu, qui nullius indiges, et tamen amorem meum quæris; tu, qui es Deus, Rex magnus super omnes deos, et tamen ad inopem et indignam creaturam tuam de cœlo venire dignaris! Confiteantur Domino misericordiæ ejus, et mirabilia ejus filiis hominum! Sis benedictus, qui venis in nomine Domini! Laudabo te secundùm multitudinem magnitudinis tuæ: quia ostendis

mihi, Domine, misericordiam tuam, et salutare tuum das mihi !

O Pater æterne! offero tibi sacrificium istud et communionem meam, in unione infiniti amoris sacratissimi Cordis Jesu Christi, Filii tui : ut crescat amor meus de die in diem ; ut magis magisque in sanctâ devotione proficiam : ut spiritum Jesu acquiram, vitâ ejus vivam, et ut cor meum cordi ejus quam simillimum fiat. Offero illud ut reparem, quantum in me est, omnes injurias huic sanctissimo cordi in Sacramento amoris a peccatoribus et sacrilegis Christianis illatas : præcipuè a me ipso, qui totiès suavissimum cor illud dolore affeci, per frigidam et tepidam participationem mysteriorum Dei. Offero illud in reparationem negligentiarum et distractionum mearum in sancto servitio tuo; pro omnibus necessitatibus meis totiusque Ecclesiæ, dilectissimæ matris meæ et sponsæ tuæ.

O mi Jesu, si non satis dignam et sanctam, ut deceret, dipositionem tibi offerre possum ; offero tamen tibi ardens desiderium quod sentio, digne et ardenter te recipiendi : et sciens immensam bonitatem tuam, audeo etiam tibi

offere ipsas cordis mei miserias et indigentias. Domine, ante te omne desiderium meum, et gemitus meus a te non est absconditus. Dignare itaque tu ipse cor illud disponere et paupertatem ejus supplere. Ecce, omnis sufficientia mea ex te est: si indignitas et inopia mea me terrent, bonitas et suavitas tua me impellunt : si miserum et indigens est cor meum, tu ditabis illud donis cœlestibus : si tepidum et debile est, inflammabis illud divinis ardoribus tuis : si impatiens et iracundum, discam a te quia mitis es et humilis corde : considerabis non merita mea, sed necessitates meas : non miseriam meam ; sed misericordiam tuam. Veni ad me sicut Pastor bonus; et cor tuum cum gaudio recipiet ovem inventam : veni ut misericors medicus, et cor tuum medebitur vulneribus meis : veni sicut pater ten rrimus, et visita me in visceribus misericordiæ tuæ : veni sicut Deus virtutum ; et excita in me dilectionem, puritatem, patientiam, mansuetudinem. Ostende virtutem et potentiam tuam in me miserrimo peccatore ; ostende quod major est bonitas tua quam malitia mea ; fac ut qui hactenùs a te totus aversus et frigidus fui, nunc convertar

ad te totus, et tui amoris flammâ in te transformer accensus. Deus meus, Creator meus, usquequò non cognosco te? Quamdiù lates et non requiro te? Imò præsto es et non invenio te? Tu salus mea unica es, et non quæro te? Ergo, amantissime, fidelissimeque zelator, qui cum non essem, diligebas me, et ut essem, tu fecisti me; da mihi ut desiderem te, sitiam te, quæram te, curram post te, et præ amore tui omnia fastidiam extra te. O Deus, fortitudo mea, spes mea, consolatio mea, pax et gaudium meum, aperio tibi cor meum, ut in illud intres: aperi mihi tuum, ut in eo quiescam, in eo vivam, et numquam illud deseram, donec facie ad faciem te videam.

O gratiosissima Virgo Maria, lilium inter spinas, exorna animam meam decore spirituali, insere cordi meo vividos amoris et devotionis affectus; ut dilecto Filio tuo placeam, et in Sacramento amoris dignè et ferventer ipsum recipiam. Amen.

GRATIARUM ACTIO VIII.

Laudationem tuam, suavissime Salvator, loquetur os meum; benedicam nomini sancto tuo et ex integro corde gratias tibi ago, qui in supersuavi tuâ benignitate in domo pauperis tui Zachæi commorari, et salutem ipsi afferre dignatus es. Unio laudationem meam laboribus sudoribusque tuis, et meritis passionis et mortis tuæ: unio preces meas laudationibus Angelorum Sanctorumque tuorum, et precibus ferventiorum Sacerdotum ac animarum tibi maximè placentium. O Jesu, aperi therauros gratiæ tuæ, ut hauriam in gaudio de fontibus Salvatoris. Dixisti: si quis sitit veniat ad me. Ecce ego; satia me: esurio et sitio justitiam; loquere quia audit servus tuus: sonet vox tua in auribus meis. Dirige me in veritate tuâ et doce me: paratum cor meum, Deus. Tu scis quod a me ipso non possum, nisi peccare; quod semper video aliam legem repugnantem legi mentis meæ. Tu scis quod sine auxilio tuo et speciali tuo favore, brevi, muneris et visitationis tuæ oblitus, iterùm pravis affectibus meis indulge-

rem, et te, dulcissimum Patrem meum, offenderem. Ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus, ne discesseris a me; sed in auxilium meum respice: ne deneges mihi gratiam tuam: ne avertas faciem tuam a me; sed in quâcumque die tribulor, velociter exaudi me. Notam fac mihi viam in quâ ambulem; quia ad te levavi animam meam. Dignare me sanctissimâ tuâ præsentiâ itâ inflammare, ut ex hac die nunquam ampliùs delinquam; sed spiritus tuus bonus deducat me in terram rectam. Da ut anima mea, ex consortio sermonis Dei, tota fervens, tota ignea recedat. O mi Jesu, dum in corde meo habitas, fac mecum pignus fidei et amoris perpetui. Per viscera misericordiæ tuæ te deprecor, ut animam meam purifices et illumines: itâ ut faciam voluntatem tuam semper et curram in viâ mandatorum tuorum. Infunde in cor meum horrorem peccati et zelum pro dilectione et gloriâ tuâ. Da mihi virtutes maximè necessarias, puritatem, humilitatem: mansuetudinem et benignitatem ergâ proximum; miserationem ergâ egenos. Fac ut invigilem oculis, omnibusque sensibus et affectibus meis: refrenem

linguam meam, ne proximo damnum aut afflictionem pariam detractionibus aut calumniis, loquendo vel audiendo; sed potiùs sciens quia in multis offendimus omnes, in fraternâ charitate ipsum excusem quantùm in me est, absque detrimento gloriæ tuæ et violatione mandatorum tuorum. Da ut totum gaudium meum, omnis voluptas mea sit in amando te ferventer et serviendo tibi fideliter; omnes deliciæ meæ sint sanctissimum Corporis et Sanguinis tui Sacramentum maximâ cum devotione suscipere; et cæteris statûs mei muneribus diligentissimè fungi; ut sic resuscitem gratiam quæ in me est, per impositionem manuum Episcopi. Concede mihi, Domine, ubique et in omnibus sic agere, sic me gerere, ut vita mea sit aliis quasi muta ad virtutem incitatio: ut qui *in sortem tuam vocatus, sic vitam moresque meos omnes componam; ut habitu, gestu, sermone, aliisque omnibus rebus, nil nisi grave, moderatum ac religione plenum præ me feram. Levia etiam delicta, quæ in me* Sacerdote *maxima essent, effugiam; ut actiones meæ cuntis afferant venerationem.* In manus tuas, Domine, commendo me; dirige me, doce me, sustenta et salva me.

O Maria, tota humilis, tota pia, mitis atque benigna, quæ omnes te intuentes ad vitæ integritatem puritatemque mirificè alliciebas, impetra pro me, ut a Domino tam suaviter nutritus, apud omnes odorem sanctæ conversationis spirem; ut nemini sim gravis, neminem scandalizem; sed omnes consoler, omnes ad Dei amorem mundique contemptum provocem. Am.

SUSPIRIA.

O bone Jesu, ne perdat me iniquitas mea, quem fecit omnipotens bonitas tua.

Domine, pone ori meo custodiam, ut non delinquam in linguâ meâ.

PRÆPARATIO IX.

O suavissime Jesu, Agne Dei, cujus livore sanati sumus : qui antequam pro salute nostrâ ignominiosam mortem subires, ut memoriale perenne amoris tui relinqueres, et nobiscum esses usque ad consummationem sæculi, sacratissimum altaris Sacramentum instituisti, et Apostolis tuis, ut in tui commemorationem idem facerent jussisti : credo in hoc admirabili Sacramento, quod modò suscipere intimè desidero, verè et realiter esse divinitatem tuam cum potentiâ, bonitate et sapientiâ infinitâ ; credo ibi adesse humanitatem tuam cum omni perfectione et sanctitate, animam cum potentiis, corpus cum membris; totum te, Deum et hominem sicut gloriosus ad dexteram Patris sedes. Quantâ igitur puritate, quam magnâ devotione, quam ardenti amore ad te accedere debeo : ego, vermis, ad te, supremum Dominum : ego, putredo, ad te, purissimum Deum : vilissima creatura, ad omnipotentem Creato-

rem ! *Quo crystallo non oportet esse puriorem animum tali fruentem convivio ; quo solari radio non splendidiorem manum quæ carnem hanc dividit , os , quod igne spirituali repletur , lingua quæ tremendo nimis sanguine rubescit ? Qua denique re non sanctiorem esse convenit aimam , quæ tantum illum , tamque dignum recipit Dominum ?* Verè , deberem sic esse purus, sic fervidus , eoque ardoris æstu flagrare , *ut si in cælis ipsis collocarer , inter cælestes illas virtutes medius stare possem !* Et eheu ! quotiès cum mentis glacie , cum tepore animi , cum affectu ad peccatum ad hanc sacram tuam Synaxin accessi ! Quotiès sine debitâ præparatione , sine attentione, cum ineptis cogitationibus , imó totus distractus , coram te adstiti ! Quotiès a te recessi ingratus et quasi infinitum hoc donum non curans! O quot pauperes laici, quot ignari ruricolæ ferventiùs erga te egerunt quam ego , Sacerdos , homo pacis tuæ , mediator inter te et mortales ! O Deus meus , misericordia mea , nunc verè contritus flecto genua cordis mei , summoque cum dolore animi humiliter me accuso, et coram divinâ majestate tuâ meam culpam agnosco. O Jesu! qui ne-

minem quantumvis indignum, qui contrito corde ad te accedit, a præsentiâ tuâ repellis, sed omnes benignè et misericorditer recipis; exaudi me, indignum Sacerdotem tuum, toto corde ad te revertentem.

O Pater æterne, pater misericordiæ, antequam recipiam unigenitum tuum Jesum, sub specie panis et vini in intima mea ingredientem, indulge et remitte mihi omnia delicta mea, omnes abominationes commissas toto tempore vitæ meæ, in superbiâ, avaritiâ, luxuriâ, invidiâ, gulâ, irâ, et acediâ, et in vitiis omnibus quæ ab ipsis promanant: quia, proh dolor! nimis inclinatus et effusus in omnia fui. Sed nunc summoperè me pœnitet, ac intimè doleo me peccasse, non amore præmii justis promissi, quo dignus non sum, neque timore supplíciorum peccatoribus infligendorum, quibus undequaque sum dignissimus: sed ideò tantùm quia offendi te, o Deus meus, qui ex te ipso summè bonus es, et super omnia colendus: imò ipsa charitas es, ipsa bonitas, ipsa majestas.

O benignissime Jesu, ego sum illa sterilis ficulnea, ille aridus palmes, suecidi et foras

mitti jam pridem meritus: verùm salutari timore et tanti mali horrore perculsus, pristinam vivendi rationem constanti fervore compensabo. Tu qui ignis consumens es, dissolve mentis glaciem, et in me amoris tui flammas accende, ut deinceps tibi serviam eò ardentiùs, quò seriùs.

Amabillissima Mater Maria, obtine mihi quæso tuis meritis, ut precibus cæterisque spiritualibus exercitiis, sincero cordis affectu, et serenâ mentis hilaritate insistam. Quamdiù in carcere corporis hujus detineor, sint charissimæ deliciæ meæ, ferventi animo Jesum tuum suscipere, et te, castissimam ejus Matrem ardenter diligere. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO IX.

—

O gratiosissime sponse Jesu, qui tam benignè me visitas, quomodò non totum cor meum in amore tuo liquescit? quomodò non deficit anima mea in considerando immensam benevo-

lentiam et summam munificentiam tuam? Tu Rex gloriæ Christe, in corde indignissimi servi tui! Tu Deus omnis perfectionis, in animâ sordidi peccatoris! Benedictus qui venisti in cor meum, Oriens ex alto; sis laudatus et superexaltatus in sæcula! Laudent te mecum omnes creaturæ tuæ et omnia ossa mea dicant: Domine, quis similis tibi?

O Jesu mi, ad pedes misericordiarum tuarum me prosterno, obsecrans te per charitatem illam, quæ de cœlo te traxit in uterum Virginis, ut mihi applices merita amarissimæ tuæ passionis et pretiosissimi Sanguinis tui, quem pro peccatoribus, quorum ego maximus fui, effudisti: et ità suppleas omnes meos defectus et ignoscas mihi omnia vìtia, peccata, negligentias et ingratitudines meas. Largire quæso, per virtutem cœlestis cibi, quo me hodiè satiasti, ut omnia ista in posterum longè a me fiant: et quamvis naturâ non possim esse impeccabilis; saltem, o bonitas infinita, fac mihi hanc gratiam, ne unquam mortaliter peccem. Sanè hoc est quod etiam tu ipse vis, desideras, petis et mandas: da quod jubes, et jube quod vis. Deindè fac, Domine, ut loco

supradictorum vitiorum in me imprimantur omnis generis sanctæ virtutes; quod totum tibi cedat in gloriam et gratiarum actionem. Inflamma me ità hodiè tuâ sacratissimâ præsentiâ, ut cor meum fiat quasi fornax amoris divini: consume et concrema in animâ meâ, quidquid sanctam dilectionem et devotionem impedire potest: ut ex hac die magis ac magis accrescat reverentia mea erga sanctissima mysteria tua, et amor meus erga te, dulcissimum Magistrum et ducem meum.

O potentissime Deus, quia illuminante gratiâ tuâ cognosco quantoperè sim obligatus, vi præcepti tui et sacri characteris mei, ad benè operandum et prosequendam virtutem; ad declinandum a malo et fugiendum peccatum; ideò nunc, omninó mihi diffisus, totusque confisus et innixus sanctæ tuæ gratiæ, propono, et totâ virtute liberi mei arbitrii, plenissimo deliberatissimoque consensu statuo, nunquam ampliùs peccare: et potiùs milliès singulis horis profundere vitam, quam unquam graviter te, Deum meum, offendere: aut tentare quidquam, facere, dicere aut cogitare quod sit contra tuum beneplacitum: sed ut basiliscum

fugere omnem occasionem peccandi, et quidquid tibi diplicet: quandoquidem ego volo, quæcumque tu vis, ac detestor quæcumque tu detestaris. Adjuva me, Domine, quia sine tuo singulari adjutorio non valeo exequi et implere ista statuta mea : da mihi vivam fidem, fortem et constantem animum; ut sicut tu peccare non potes per naturam, itá ego non possim per gratiam. Denique rogo te, ut omnia mea sint et fiant ad gloriam et honorem tuum, salutem animæ meæ et proximi mei, et secundùm sanctissimam tuam voluntatem : cui cum toto meo esse, quod mihi largitus es, me dedo et consecro.

Clementissima Virgo, quæ eumdem Dominum portasti Creatorem mundi, quem ego in animâ meâ habeo, obtine pro me a Domino meo Jesu, ut fidelis in sancto ejus amore perseverem, et ut ineffabile donum quod hodiè accepi, totum me inflammet et in sanctis virtutibus roboret. Amen.

SUSPIRIA.

O mi Jesu, particeps fiam omnium timentium te.
O Domine, dirige me et posside me totum.

PRÆPARATIO X.

O sacrum Cor Jesu, cor flagrans amore, objectum affectionis Angelorum, Electorum et mortalium, excita in corde meo sensa purissimæ dilectionis et ferventissimi amoris: fac ut spiritus meus sacro tuo calore inflammetur; ut anima mea flammâ charitatis tuæ tota ignescat. O ignis consumens et lux semper lucens, illumina me, purifica me a nequitiâ peccatorum, et concede cordi meo novum splendorem ex gratiâ et amore tuo. Uni me itâ tecum, ut semper tibi adhæream, et nunquam a te separari queam. O Cor lanceâ apertum, nt sis refugium animabus nostris, recipe me, absconde me in te; ut jam me nemo despiciat. O cor afflictum et dolore repletum ob peccata hominum, concede mihi sinceram de delictis meis contritionem. Firmissi nè statuo, gratiâ tuâ sustentatus, deinceps sanctam voluntatem tuam

et beneplacitum tuum in omnibus exequi ; refrenare perversas inclinationes meas, renuntiare commodis et satisfactionibus meis; ut tibi soli placeam et a te suscipi merear O Jesu, qui iterùm ad me venis, ut animam meam inhabites, nihil mihi denegabis quod humiliter et confidenter a te peto: concede mihi gratiam et virtutem, ut possim exequi quod polliceor ; itâ ut omnis actio mea, omnis cogitatio mentis, omnis affectio animi sint tibi quasi tot dona acceptabilia : et quoniam *pro nobis mortuus est Christus, ut qui vivunt, jam non sibi vivant, sed ei qui pro ipsis mortuus est*; præsta mihi, dilectissime Sponse, ut singula cordis mei suspiria, singulæ pulsationes ad te tendant, ut omnia agam in te et propter te ; itâ ut non mihi, sed tibi soli vivam. O mi Deus, veni in animam meam, olim propter peccata mea immunditiæ vasculum ; sed nunc, ut spero, per gratiam tuam et pœnitentiæ lavacrum, puram et dilectam tuam sponsam : veni et refocilla ipsam, robora et reple illam ; sanctifica cor meum, quod totum tibi consecratum est : veni et satia illud suavissimâ Angelorum escâ ; ut a te nutritum et repletum, nihil desideret, nihil petat,

nihil diligat nisi te. Non hæsito te ad intimam mecum unionem invitare, quia gratiâ tuâ innixus, ac misericordiæ et auxilio tuo confidens, audeo polliceri me in posterum non ampliùs velle aut nolle, nisi omne quod tu vis aut non vis. Desidero ut anima mea deinceps tibi sit obediens famula, in sacro pectore tuo quiescens, et in sanctâ tuâ dilectione obdormiscens. Veni et ejice ex illâ omnes affectus mundanos, omnia desideria profana : ut tu solus sis cordis mei sponsus, objectum dilectionis meæ, cogitationum et affectionum mearum. O Jesu mi, usque ad ultimam sacri tui Sanguinis guttam in cruce pro me effudisti: et te non amarem ! et nunc iterùm pro me de cœlo descendis, ac sub specie panis et vini majestatem tuam occultas, ut animam meam nutrias, et te non diligerem ! Quid amabo, si non amo tam suavem Dominum? quid diligam, si non diligo Deum tam bonum, tam beneficum, imò ipsum benignitatis et misericordiæ fontem ? O amabilissime Jesu, da mihi amorem erga te fidelissimum, strenuissimum, castum atque purissimum, qui incessanter te sentiat, te laudet, tibi gratias agat, tibi obediat, tuî honorem ardentissimè sitiat,

et totum se tibi impendat. O Jesu pro me crucifixe, transforma quæso, me in te, et fac ut clavis amoris inseparabiliter sim crucifixus in te. Quandò recipiam te in corde meo, fac ut placeam tibi perfectissimè. O Jesu fidelissime, o amator devotissime, utinam totus, quandò in animam meam intrabis, tui amore merear inebriari et totus in te absorberi.

O Maria, Virgo inter mulieres benedicta, intercede pro me apud Dominum, ut dignè in conspectu ejus ad sanctum altare appaream: ut igneâ charitate et flammanti desiderio hodiè recipiam Jesum, benedictum ventris tui fructum. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO X.

—

O Deus, Salvator mundi, Christe Jesu! Quomodò dignè te laudabo? Quomodò gratum me exhibebo sicuti decet? Quid misera crea-

tura tribuet Factori suo? Quid ego coram te....? O Deus magne, Deus sancte, Deus altissime? Tu omnia, ego nihil...! Tu magnitudo, ego vilitas...! Tu sanctitas, ego miseria...! Tu excelsus super omnes cœlos, ego vermis terræ, miser peccator...! An ergò impossibile erit ut gratum me tibi præbeam? O mi Deus, quamvis sanctissimus, quamvis maximus et altissimus, etiam optimus et misericordissimus es: etiam de throno gloriæ ad minimam creaturam tuam oculos convertere dignaris: et non solùm cor ejus rogas, sed illud accipis, habitaculum tuum reddis, gratiâ tuâ illud reples, præsentiâ recreas et virtute tuâ confortas ! O Jesu, super mel dulcis ! quis te non amet ? Quis sicut Dominus, Deus noster, qui in altis habitat, et humilia respicit ? En, Domine, en cor meum totum, animam meam, intellectum, voluntatem, omnia mea: tibi consecro me totum, et desidero ut omnia tua sint, qui te totum mihi hodiè dedisti. Amem te, suavissime Deus, omni quo possum fervore; diligam gloriam et honorem tuum sancto ardore et purissimâ intentione. Da ut totus tibi deditus,

totus consecratus, totus tibi sacrificatus, reparem, per castissimam dilectionem meam, miserum illud tempus, quo cor meum, a te alienum, terrenis amoribus et vanis gaudiis occupabatur. O Jesu! reminiscere miserationum tuarum, et obliviscere iniquitatum mearum, Me tibi do totum, ex nunc et in perpetuum.

Clementissime Redemptor, quomodò potero in me servare dulcissimam illam unionem, quam modò sentio, nisi conservando me purum ab omni maculâ, alienum ab omni offensâ; et nisi custodiam me immaculatum ab hoc sæculo? Non solum mortale delictum te expellit ex corde nostro; sed etiam abusus gratiarum, et cohors illa peccatorum, quæ in cæcitate nostrâ levia vocamus, multùm te affligunt et intimam unionem illam lædunt, si voluntariè patrantur, et ex malitiâ potiùs quam ex humanâ fragilitate oriuntur. Et ego hucusque tam parùm ista curavi! tam incautè illa commisi! centiès de die cogitatione, verbo et opere venialiter pecco, non solùm ex debilitate et indeliberatè, sed sæpè cum aliquo

consensu ; quia non satis invigilo sensibus meis et motibus cordis : quia de minimis non satis curo : et tamen scio me debere potiùs animam ponere, quam unum veniale delictum deliberatè admittere. O Deus, dulcissime sponse cordis mei, qui animam meam hodiè tam suaviter visitasti, et in eâ resides, da gratiam ut deinceps meliùs custodiam vias tuas, da gratiam ut semper recorder sanctissimæ præsentiæ tuæ ; et memorer novissimorum meorum, ut in æternum non peccem. Firmissimè propono, te adjuvante, nullum, neque levissimum delictum deliberatè aut voluntariè, cum consensu committere. Si anima cujusvis Christiani, ad illa evitanda strictissimè obligatur, quantò magis anima Sacerdotis, ministri tui, electa tua sponsa, in cujus manibus tam sæpè incarnaris, in cujus corde quotidiè habitas, ad perfectionem et perseverantiam tendere debet. Tali enim modo illa se gerere deberet, ut quotidiè illi, ad sacrum tuum epulum accedenti, dicere posses: veni, sponsa mea, veni : tota pulchra es, amica mea, et macula non est in

te. O amabilis Jesu, da ut sic vivam, semper te diligam, nunquam voluntariè te offendam.

Suavissima Dei Genitrix, Maria, quam omnipotens omni corporis pulchritudine, omnique morum honestate perfudit, atque amabilem omnibus reddidit, obtine pro me, potenti tuâ ope, ut cor meum immaculatum custodiam, dilecto tuo Jesu et tibi semper placeam. Amen.

—

SUSPIRIA.

Domine, in te eripiar a tentatione.

Immaculatus sim tecum, et observem me ab iniquitate meâ.

PRÆPARATIO XI.

Misericordissime Redemptor, Jesu, quid ultrâ debuisti facere vineæ tuæ et non fecisti? quid ultrâ debuisti agere ut amareris a me? Pro amore meo factus es homo: exuisti dignitatem tuam, tu Dominus et magister, et induisti formam servi: descendisti de sede majestatis, de throno gloriæ tuæ, et factus es opprobrium hominum: deposuisti splendorem divinitatis tuæ, et factus es abjectio plebis: reliquisti felicitatem regni tui, immortalitatem, impassibilitatem, et induisti nuditatem, miseriam, vilitatem conditionis humanæ: assumpsisti in te supplicia mihi destinata, dolores passionis et mortis. Quid ultrà debuisti facere? Et tamen, o mi Deus, aliquid ultrâ excogitasti, et amor tuus immensus illud perfecit! Pati et mori pro me non fuit satis charitati tuæ: non voluisti me relinquere orphanum; et ecce mecum es in Sacramento amoris omnibus diebus vitæ meæ: ecce cibus et potus meus, nutri-

mentum animæ meæ factus es! dulcis amor Dei, quis loquetur potentias tuas; quis narrabit mirabilia tua?

O mi Jesu, quomodò potero me dignè disponere ad recipiendum te? Apostoli tui, in exspectatione adventûs Spiritûs Sancti, præparabant corda sua per jejunium et mortificationem, erantque perseverantes unanimiter in oratione: et ego, adventum tuum exspectans, tam parùm me dispono; tam tepidè oro! Ego qui totiès mandata tua trangressus sum, tam indifferens, tam frigidus ad te venio! O Deus, fons omnis boni, principium omnis casti amoris, ure renes meos et cor meum, inflamma animam meam; ut sanctæ dilectionis tuæ cuspide transfixa, seraphico ardore ad convivium tuum properet.

O Domine Jesu, qualis dolor poterit abluere iniquitates meas? Quid offere tibi potero in compensationem mœroris quem tibi causavi? Quomodò fieri potest, ut immensum meum debitum considerans, promptum te exhibeas ad visitandum tam vilem, tam miseram animam? Utinam nunquam offendissem te, tam bonum, tam beneficum Dominum, qui se ipsum

pœnitentibus offert, tamquam certum pignus indulgentiæ quam ipsis impertitus est! O anima mea, quam parùm curasti veram illam et æternam felicitatem; quam injustè egisti erga Deum tuum et erga te ipsam; dum cogitationes et affectus tuos ponebas in creaturis, quæ te reddebant ad tantam remunerationem et ad talem amorem ineptam. O Amator fidelissime, Consolator suavissime, quam serò te cognosco, quam serò te amo! O Jesu, qui cor contritum et humiliatum non despicis; offero tibi illud; unicum donum quod tibi dare possum. Posside illud, reple et satia illud; præsentia tua illud ab omni maculâ purificet, ac purum et sanctum conservet! Voluptates et gaudia hujus terræ non ampliùs curo: honores et suffragia non ampliùs desidero: dummodò placeam tibi, dives sum satis. Creaturæ hujus terræ, sat vos amavi; cor meum a vobis avulsum est; raptum est a suavitate et amabilitate Jesu mei: dummodò illi acceptus sim, gaudium meum plenum est. O Domine, fortitudo mea et refugium meum es tu, et propter nomen tuum deduces me et enutries me.

Dulcissime Deus, quantas tibi debeo gratias,

quia tam longanimiter et patienter mecum egisti, et sic dederis mihi occasionem revertendi ad te, et regnum amoris tui in corde meo restituendi. Si mortuus eram, quandò cor meum non erat rectum coram te; ubinam forem....! Hoc solum beneficium tuum meretur gratitudinem toto reliquo tempore vitæ meæ: et superaddis adhuc immensum et ineffabile donum sanctissimi Corporis et Sanguinis tui! O miserator et misericors Domine! Longanimis et multum misericors! Veni, posside et inebria me totum!

O Maria, Rosa mystica, intercede pro me, ut ad Jesum accedam, suavem odorem virtutum spirans et devoto affectu totus fragrans. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XI.

—

O gratiosissime Redemptor Jesu, quam admirabile est nomen tuum in universâ terrâ, qui te ipsum modo prorsùs admirabili in hoc

Sacramento mihi largitus es. Utinam aperiantur labia mea, et repleatur os meum laude, ut cantem gloriam tuam, totâ die magnitudinem tuam, et enarrem universa mirabilia tua. Sit tibi æterna laus et gratiarum actio, Deus, qui de cœlo descendens, cor meum inhabitare dignaris. O mi Jesu! agnosco quod tu solus sis vera pax mea et centrum, requies et omne bonum. Quid ergo opto aut spero jam præter te: quid metuo aut doleo extra te? tu amor meus, tu timor meus. O Domine mi, mane, obsecro, mecum, et sine ut in te quiescat anima mea, et delectetur in te. Quid enim est quod paci illi, quæ in te est, comparari valeat; cum exsuperet omnem sensum, et plus quam juge convivium, sit secura et quieta mens quam inhabitas! Absit ergo, mi bone Jesu, ut aliquid me turbet extra te: ut aliquid petam, aut de aliquo doleam extra te. Nulla enim res adferre mihi ullum bonum potest, si te, omne bonum habeam. Habeant sibi quæ volunt filii hujus sæculi; ego, minister tuus, suavi tuo nutrimento satiatus, in te gaudebo, et exultabo in Deo Jesu meo. Et tu, dispulsâ nube vanitatis, et ostensâ nube voluntatis tuæ, facies (ita spero et humil-

limè rogo) ut pax et serenitas tua repleant cor meum. Numquid enim, etsi haberem omnia, sine te nihil essem et nihil haberem; sed et renuntiare omnibus deberem, si vellem tuus esse discipulus? Itaque te solum, sponsum meum, amplector, te solum quæram, te solum diligam! Omnibus quæ extra te sunt lubentissimè renuntio, non solùm voluptatibus et illicitis affectibus; sed etiam rebus honestis et indifferentibus, si sanctissimæ voluntati tuæ placuerit me illis privare. Fiat mihi in omnibus secundùm verbum et beneplacitum tuum.

O pulcherrime Jesu, qui nunc in corde meo resides, quam speciosus, quam suavis es! Quam beati qui diligunt te! O amabilissime Jesu, tu cordis mei thesaurus et unicum gaudium: da mihi ut medullitùs exeam ac relinquam me ipsum, et æstuantissimis desideriis ad te semper aspirem. O lumen verum et indeficiens! O amor semper ardens! da mihi mundo et carni perfectè mori, et omnium rerum temporalium funditùs oblivisci; ut pro illis neque gaudeam neque doleam, neque aliud, præter te. amatorem meum, sentiam. O desiderabilissime Domine! Fac tibi cor meum secundùm cor

tuum, ut maneas semper mecum. Fac me tibi indissolubili vinculo amoris colligari; ut neque mors, neque vita possint nos ad momentum separare. Domine mi Jesu, illumina me præsentiâ tuâ, ut cognoscam vilitatem meam, et majestatem ac bonitatem tuam; ut indè crescat in me profundissima humilitas, et hinc accendatur perfectissima charitas.

O clementissime Jesu, cum tu aliud nîl imperes, et illud unum ego desiderem, videlicet diligere te ex toto corde meo, tibique placere in omnibus et super omnia: cur hoc in me non impletur? Ego nihil [illegible] desiderare, quantò minus agere possum, nisi quod gratia tua mihi desiderandum et agendum inspiraverit. Quod ergo inspiras, quod præcipis, quod laudas, infunde mihi; ut velim et perficiam. Noli mihi negare quod tu mandas, quod tibi acceptum et mihi desideratissimum. Imple cor meum perfectissimâ, ardentissimâ atque perpetuâ charitate; ut quidquid sum et possum, et quæcumque intra et circa me sunt, colant, quærant, sitiant, diligant te, serviantque et placeant tibi perpetuò et perfectissimè.

O Domina mea, mediatrix mea, Maria, quæ

sub cruce Domini, ab ipso Jesu in Matrem mihi data es, intercede pro me apud dilectum Filium tuum, qui hodiè animam meam in habitaculum suum elegit; ut tam suavem unionem negligentiâ meâ non scindam, sed amorosè conservem. Amen.

—

SUSPIRIA.

O Domine, anima mea tibi vivat.

Jesu, summa benignitas, tua me stringat Charitas.

PRÆPARATIO XII.

O amabilissime Jesu, fons amoris, thesaure inæstimabilis et requies animæ meæ, ecce ego, indignus minister tuus, audeo ad sanctum tuum altare accedere, ut sacratissimo tuo Corpore et Sanguine tuo me reficiam. Per infinitam bonitatem tuam, oro te, mi Jesu, ut per hoc sacrum convivium tuum uberem mihi gratiam et ôpem contra hostium meorum, visibilium et invisibilium, conatus largiaris. Eja, anima mea, accurre cum fiduciâ ad thalamum suavissimi sponsi tui: ibi te omnibus molestiis et curis, quibus opprimeris, exonera; ibi desideria tua et cupiditates exple: ibi in optatissimâ pace conquiesce. Videor mihi, o Jesu, amore tuo duce, in hac sacrâ communione, per amabilissimum sacri lateris tui vulnus, ad cor tuum intromitti. Hic te cum profundissi à

humilitate oro, ut ignoscas mihi quidquid unquam corde, ore et opere in te peccavi. Purifica animam meam purissimo tuo Corpore, munda cor meum sacratissimo Sanguinis tui balneo, et benedicti Cordis tui formam ac speciem imprime, tuique amoris igne accende : ne quidquam in posterum præter te amem aut desiderem.

O vita cui omnia vivunt, vita per quam vivo, sine qua morior ! vita per quam exulto, sine quæ mœreo ! vita dulcis et amabilis, veni, satia me, reple me; ut in me deficiens, in te solo subsistam. Te quæro, ad te suspiro, præ desiderio tuî langueo: veni, precor; quia sine te nihil sum et pereo. Veni; reple me, dulcissimâ tuâ præsentiâ, scinde cor meum tuâ potenti unctione : largire ut per ardorem dulcissimi amoris tui, omni tempore hostia viva coram te efficiar. Abducat, quæso, mentem meam, ab omnibus quæ sub cœlo sunt ingens vis dilectionis tuæ. Da ut totus ardeam charitate perfectâ, quam aquæ multæ non possunt extinguere. Effice ut per sacram hanc refectionem

penitùs obliviscar rerum transeuntium, præ magnitudine amoris tui; adeò ut propter illas neque intempestivè doleam, neque ineptè gaudeam; sed in te solo stabiliar et quiescam. Concede mihi ut per virtutem sanctissimi tui convivii, deficiant vitiosæ cordis mei affectiones, emoriantur carnis meæ concupiscentiæ; ut vivas tu in me, et ìgniti carbones sanctorum desideriorum jugiter flagrent in medullis præcordiorum meorum. Vulnera animam meam acutissimo telo perfectæ charitatis: confige me intùs jaculis ferventissimi amoris; ut dignè te in cor meum introducam.

Fac etiam, o bone Jesu, per omnes miserationes tuas, ut hoc tremendum mysterium et admirabile donum charitatis tuæ semper debitâ fide, reverentiâ et gratitudine prosequar; idque puro et ardenti corde nunc et semper recipiam: statum hunc quoque sacerdotalem, ad quem me ex singulari gratiâ vocare dignatus es, charitate, castitate, humilitate, mansuetudine, patientiâ, sobrietate, moribusque tibi placitis et Sacerdote fideli dignis excolere

studeam : idque ut servitus mea magis tibi placeat, ad majorem gloriam tuam et proximi salutem. Undè tandem supplex obsecro, ut per virtutem Corporis et Sanguinis tui, abstrahas cor meum efficaciter ab omnibus noxiis affectibus, qui gustum ac fructum hujus Sacramenti impediunt ut me intimè tibi unias et incorpores, ut gustem quam suavis sis Domine, et unus tecum efficiar spiritus : ut tu in me et ego in te maneam, adeoque nihil sit quod me unquam valeat separare a te : nam tibi adhærere mihi bonum est, et ponere in te spem meam.

Amabilissima Mater et Virgo, Maria, dulcissimum refugium meum ! tu quæ sinè labe originali concepta es, et semper casta, inviolata et intacta mansisti, obtine pro me a Filio tuo, ut corde puro, et ab omni affectione terrenà alieno, ad Deum accedam. Amen.

GRATIARUM ACTIO XII.

En amantissime Jesu, qui sponsus animæ meæ esse voluisti, et cor meum quamvis ingratum, iterùm in habitationem tuam elegisti, ad pedes tuos me prosterno, ut meum in te amorem, debitamque gratitudinem contester. Sed quid rependam tibi, amabilissime sponse, qui usque in finem di existi me, imò te totum in nutrimentum meum tradidisti, et cordi tuo inscripsisti me, magno sanè et conspicuo charactere! Quis mihi hoc tribuat, ut sicut tu me, ita et ego te cordi meo inscriptum circumferam : et sicut mei memoria tibi, sic tui mihi nunquam excidat? O Jesu, quam profuso me charitatis affectu complexus es, qui opulentissimum thesaurum tuum mihi aperire voluisti ; ut inexhaustâ bonorum cœlestium affluentiâ desiderium meum expleas! Verè misericors et miserator, qui escam das timentibus te!

O benignissime et dulcissime Domine, Jesu Christe, Salvator mundi, qui te totum, pro me

misero peccatore redimendo, in arâ crucis Deo Patri in redemptionis pretium obtulisti, et hodiè per manus meas eamdem oblationem incruento modo in Sacramento amoris renovasti, te totum in animæ meæ edulium impendendo; ego quoque offero tibi me ipsum totum, quidquid sum, quidquid ero, cum omnibus quæ habeo, et habiturus sum. Suscipe, quæso, Domine, in manus ineffabilis misericordiæ tuæ, animam pariter et corpus meum, sensus, sermones et actiones meas: et per omnia ita me gubernare et dirigere dignare, ut omnes peccandi occasiones semper effugiam; ne unquam in laqueum maligni spiritûs incidam; sed tibi Deo ac Redemptori meo, tuisque mandatis indesinenter adhæream; adeò ut me a te nec vita, nec mors, nec ulla fortunæ sors separet.

Rogo te, o amantissime Jesu, per illum amorem qui te nostræ salutis causâ, e sinu summi Patris in Virginis uterum traxit, supple imperfectionem actionum mearum, quæ ex parte meâ exigui sunt valoris et meriti; nisi de tuâ plenitudine supplementum defectûs acceperint. Conjunge igitur indignissimum obsequium

meum, et Sacrificium sanctissimi Corporis et Sanguinis tui, quod a me indigno offerri voluisti, cum omnibus quæ egisti et passus es, ex perfectissimâ et ineffabili charitate; et cum divitiis meritorum et satisfactionum tuarum Patri æterno illud offerre digneris: ut de tuâ abundantiâ mea ditetur inopia, et quam ex me ipso nullatenùs mereor, te mediante, gratiam obtineam. Obsecro etiam te, o' dulcissime Jesu, per sanctam Incarnationem, Passionem et Mortem tuam et per omnia quæ nostræ salutis causâ egisti, miserere meorum parentum, fratrum, sororum, amicorum, benefactorum meorum, omniumque pro quibus orare debeo; communica eis meritum pretiosissimi Sanguinis tui et Passionis tuæ; ut ope gratiæ tuæ adjuti, sic vitam præsentem instituant, ut tandem in cœlis æternæ vitæ præmia recipiant. Memento etiam defunctorum meorum N. N. quorum memoriam in Sacrificio egi. Dona eis requiem, refrigerium et pacem; ut aliquandò simul in cœlis majestatem tuam in æternum laudemus. Specialiter etiam tibi commendo, mi bone Jesu, hoc N..... quod

ad majorem nominis tui gloriam suscepi. Tu, Domine, principium et finis omnium, rege et dirige illud; ut ad finem optatum feliciter perducatur. Verumtamen non mea sed tua amabilissima voluntas in omnibus fiat. Amen.

Respice me, o Maria, Domina mea, quoniam unitus sum Filio tuo Jesu: et cum unitus sim Filio tuo, ego quoque filius tuus sum. O Mater mea, doce me amare Deum. O Sancti Angeli et Patroni mei, amate, adorate et laudate mecum dulcissimum meum Jesum Amen.

SUSPIRIA.

O dulcis Jesu, amem te; et nihil, nisi propter te.

Mane nobiscum, Domine, et nos illustra lumine.

PRÆPARATIO XIII.

Domine Jesu, magister bone, unice et vere amator animæ meæ, quid ultrâ debuisti facere, ut me ad amorem tui incitares? O amor immense, infinite, incomprehensibilis. Deus ipse, Salvator et Dominus meus, venit ad me! Verba mea ipsum de cœlo in altare advocabunt, et intrá pauca momenta in corde meo quiescet. Recedite ergo ex animâ meâ, amores terreni, desideria mundana, si quæ adsunt: recedite procul, et date locum amori divino! Ille Jesus venit, in quo Pater sibi benè complacet: ille Jesus, Sacerdos in æternum, Verbum Patris et gaudium Angelorum, obedit voci peccatoris! o Jesu qui non diligit manet in morte; qui te non amat anathema sit! Amo te, Deus meus, super omnia; amo te, ac multùm te amare desidero; et quoniam hac mane te totum

mihi dabis, æquum est ut ego etiam me ipsum totum tibi tribuam. Accipe me igitur, suavissime Redemptor, accipe sensus meos, potentias meas, desideria et affectus; accipe me totum. Profiteor coram cœlo et terrâ non ampliùs me velle vivere sine te, non ampliùs cogitare, loqui aut agere: nisi in te, cum te et propter te. O si cor meum totum liquesceret in amore tuo: si posset moveri tali devotionis et teneritudinis affectu, quali inflammabatur sanctissima Mater tua, Maria, quandò te brachiis constringebat et uberibus nutriebat. O si possem te videre ab omnibus, præcipuè a Sacerdotibus, verè honoratum et amatum, et si ego ipse fieri possem victima divinæ dilectionis.

O amabilis Jesu, misericordiarum Pater, doleo ex intimis visceribus, quod in præteritâ vitâ meâ totiès et tam graviter te offenderim, cogitatione, verbo et opere. Tu pro redemptione meâ homo factus, fuisti traditus a discipulo; flagellis cæsus et spinis coronatus; ac tandem turpissimâ morte condemnatus, in cruce ex-

pansis brachiis spiritum pro salute meâ tradidisti ; et ego alter proditor, pretiosissimum Sanguinem tuum, pro salute meâ effusum, pedibus conculcavi. O misera et miserabilis creatura, rubore perfundere, eò quod tam carum amicum, tam tenerum patrem ignominiosè desereruerís, et ne unâ quidem horà cum ipso vigilare potueris ! Spero, o dulcis Jesu, per lavacrum pœnitentiæ peccata mea abstersa esse ; quod si non ! ah ! saltem antequam recipiam te, secundùm multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam. Ne projicias me a facie tuâ, et spiritum Sanctum tuum ne auferas me. miserere mei, Deus, miserere mei ; et per amarissimam passionem et mortem tuam, recipe me, lava et purifica me ; ut in Sanguine tuo dealbatus, jucundam tibi in corde meo mansionem præparare possim.

In supplementum summæ indignitatis meæ offero tibi, mi Jesu, sanctitatem, fervorem et amorem quocum te receperunt et adhuc recipient tot sancti et fervidi Sacerdotes, tot animæ a te electæ et tibi gratissimæ atque carissimæ, Desidero recipere te, ut discam magis amare te et majori cum devotione tibi servire. Desi-

dero recipere te, ut discam, gratiâ tuà adjutus, omnes maculas ex animâ meâ eliminare, coram te ambulare et esse perfectus.

O sanctissima et purissima Virgo Maria, Mater mea, Mater Sacerdotum, tu ipsa digneris mihi dare Filium tuum : e manibus tuis ipsum recipiam. Fac potenti tuâ intercessione, ut magis ac magis ipsum diligam, et ut in dies majori cum fervore recipiam *cœleste antidotum quo a peccatis præservamur*. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XIII.

—

O amabilis Jesu, dulcis hospes animæ meæ adoro te in corde meo latentem. Jam intra me es jam meus es : possideo te, qui potes et possides omnia! O quam tenera, quam indubia grati animi signa tibi, Domine, exhibere debeo, pro tam magnâ tuâ bonitate et dulcedine! Adoro te ex integro corde, ad sacros pedes tuos me provolvo, flammanti affectu aspiro ad

te, ac gratias ago ex omnibus viribus meis ; quïa pauperem tuam creaturam inviscre dignatus es. Accipe voluntatem meam , libertatem , omnia desideria et affectus; ut omnia disponantur secundùm beneplacitum tuum: accipe me totum qui te totum pro me dedisti. Tu hodiè factus obediens voci meæ , de cœlo descendisti in manus meas , et nuuc in corde meo commoraris ! O miraculum amoris , o abyssus bonitatis ! Adoro te ex abysso miseriarum mearum , et dico cum sancto Augustino : *cum esses omnipotens , plus dare non potuisti : cum esses sapientissimus , plus dare nescivisti : cum esses ditissimus, plus dare non habuisti.*

O dulcissime sponse Jesu , qui hodiè visitas cor meum , ut omnes infirmitates ejus sanes , vides quam fragilis sit natura mea et quam prona ad peccandum. Tu scis quam sæpè pollicitus sim fidelitatem in sancto tuo servitio et quam parum verbis meis steterim. Adjuva me, Domine, et omnia potero in eo qui me confortat. Da mihi robur contra tentationes et insidias diaboli, libera me a tali et tali occasione , quas tu nosti, o scrutator cordium ; et quæ possunt obesse gratiæ tuæ: vel saltem ne permittas me

succumbere tentationi. Fac ut semper antè oculos habeam, præsertim quandò versor in periculo peccandi, eximiam gratiam quam mihi hoc mane tribuisti, sumendi agnum sine maculâ et calicem benedictionis. Eradica penitùs ex animâ meâ omnes affectus inordinatos et pravos habitus ; ut in eorum locum, adjuvante tuâ gratiâ, flores et fructus sanctarum virtutum seminare et plantare valeam. Ne quæram ampliùs commoda mea, honores et voluptates hujus terræ ; nam mihi mundus crucifixus esse debet et ego mundo : sed quæram semper beneplacitum tuum, gloriam tuam et salutem animæ meæ. Illumina me luce divinâ, tu qui es via, veritas et vita : ut non diligam vanitatem, nec quæram mendacium ; sed ut quæram semper et diligam te, Jesum meum, ex toto corde, ex totâ mente et ex omnibus viribus meis. Da mihi patientiam et resignationem in adversis; timorem et amorem tui in prosperis ; humilitatem et castitatem in omnibus. Da mihi mansuetudinem erga eos qui me despiciunt et odio habent ; discam a te mitis esse et humilis corde. Fac ut propter te valedicam omnibus terrenis affectibus, omnibus desideriis quæ non

tendunt ad te ; trahe me post te ut curram in odorem unguentorum tuorum ; et sanctâ tuâ dilectione sic me inflamma ; ut in omnibus præbeam me ipsum exemplum bonorum operum , ut is qui ex adverso est vereatur , nihil habens malum dicere de me.

O Sanctissima Mater et Virgo , Maria , spes mea , intercede pro me : fac ut amem Jesum , Filium tuum, magistrum meum : Fac ut amem te , et ut in omni necessitate ad te confugiam et a te exaudiar. Amen.

—

SUSPIRIA.

Dilectus meus mihi et ego illi , qui pascitur inter lilia.

O Domine, tu scis quia amo te !

PRÆPARATIO XIV.

O charissime Redemptor, qui dixisti: Caro mea verè est cibus et Sanguis meus verè est potus; firmissimâ fide credo in hac sacratissimâ mensâ, ad quam me invitas, verum tuum Corpus et verum tuum Sanguinem in nutrimentum et sustentaculum animæ meæ esse præparata. Sed quis sum ego, juste Judex, ut audeam divinæ tuæ majestati appropinquare et convivio tuo assidere? Et quis es tu, summe Deus, qui cœnam tuam tam tenerè præparas, et tam amanter me invitas. Tu es Dominus, Creator omnium, fons omnis puritatis et perfectionis: et ego sum vermis terræ, filius putredinis et peccati. Ad nutum tuum columnæ cœli contremiscunt, et in Angelis tuis reperisti pravitatem: et ego, qui sum limus et cineres, miseriis et peccatis onustus, ego recipiam te in ore meo, ego introducam te in sinum meum, et uniam te cordi meo! Ego, qui propter peccata mea mereor separari a te et detrudi in infernum, ego manducabo panem cœlestem et bibam

vinum germinans virgines ! Domine, non sum dignus ut intres sub tectum meum : exi a me, quia homo peccator sum...! Sed memini te dixisse: Non veni vocare justos sed peccatores ; non est opus benè valentibus medico, sed malè habentibus : et rursùm : nisi manducaveritis Carnem Filii hominis, et biberitis Sanguinem ejus, non habebitis vitam in vobis. Verba ista, ex sacrosancto tuo ore prolata, animum mihi addunt, ut humilis et confusus, sed bonitati et infinito amori tuo confidens, ad altare tuum accedam. Veni ergo, Pastor bone, qui venisti salvum facere quod perierat ; veni in animam meam quæ multùm te desiderat. Veni, cœlestis medice, ad pauperem ægrotum : veni, pie Samaritane, ad humilem vulneratum, et infunde oleum misericordiæ in vulneribus meis. Veni ad quatriduanum Lazarum, qui peccatis suis fœtet, et resuscita eum ex monumento iniquitatum et miseriarum. Cor mundum crea in me, Deus, et spiritum rectum innova in visceribus meis.

Illumina me, Domine, lux vera, et adauge fidem meam. Noverim me, noverim te. Da ut cognoscam quantus es, qui modò te mihi vis

donare; et quis sum ego, qui vado ad te recipiendum. Ah! antequam ascendam ad altare, ut actum omnium sanctissimum exerceam, lava animam meam, mi Jesu, meritis pretiosissimi Sanguinis tui, in arâ crucis pro me effusi. Ignosce mihi antequam venias in manus meas et in cor meum. Offendi te, displicui tibi, o summum bonum; sed desuper doleo ex toto corde et ex totâ animâ meâ. Domine, ante te omne desiderium meum; et gemitus meus a te non est absconditus. Veni, o ignis semper ardens et nunquam deficiens: veni, et consume in corde meo quidquid suavi tuâ præsentiâ indignum est; quidquid obstare potest gratiæ et amori tuo. Da mihi puram illam et ferventem dispositionem quam sancti tui Sacerdotes habuerunt. Da mihi scintillam illius ignis, qui Xaverios et Salesios consumebat, quandò tibi sacrificabant. Fac ut obliviscar omnium quæ non conducunt ad sanctam dilectionem tuam et observantiam mandatorum tuorum.

O Maria, quæ ab omni culpâ præservata fuisti, ora Jesum pro me; et offer illi puritatem tuam, in supplementum indignitatis meæ; merita tua, in supplementum inopiæ meæ. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XIV.

Benedicam Dominum in omni tempore; semper laus ejus in ore meo. Benedic, anima mea, Domino : et omnia quæ intra me sunt nomini sancto ejus. O anima mea, facta es templum Dei, tabernaculum Corporis et Sanguinis Domini....! Magnifica eum, quia fecit tibi magna qui potens est. Quid retribuam Domino, pro omnibus quæ retribuit mihi? Quid aliud, nisi totum me ipsum. Accipe, suavissime Jesu, corpus meum, quod sanctissimâ tuâ præsentiâ sanctificasti: accipe cor meum, ut tibi soli vivat, te amet, te timeat et peccatum fugiat : mentem meam, ut meditetur in justificationibus tuis : memoriam meam, ut continuò recogitet misericordias tuas: accipe totum me; ut vivam in sanctitate et justitiâ coram te, omnibus diebus vitæ meæ : ut amem te super omnia, et serviam tibi cum omni fervore.

Amo te, o pelagus amoris, et quia amo te, propono semper ante oculos habere et in corde meo servare sanctam legem tuam et divina tua

præcepta. Amo te, o fons misericordiæ; et quia amo te, doleo vehementissimè de tot peccatis et offensionibus meis, et firmiter statuo invigilare menti meæ et omnibus sensibus; ne amplius delinquam contrà te. Sis tu, o Jesu, clypeus et armatura cordi meo. Si Deus pro nobis, quis contrà nos erit? Si Dominus defensor vitæ meæ, a quo trepidabo? Veniant adversa, pericula, tribulationes; veniant persecutio et gladius! Quis me separabit a charitate Dei, quæ est in Christo Jesu? Quoniam tu mecum es, non timebo mala, si ea patior pro te: non timeo mortem, si eam subeo in te: mihi vivere Christus est et mori lucrum; si vivens aut moriens, possum dare gloriam Deo, et in sanctâ tuâ dilectione perseverare in æternum.

O Salvator mundi, quando visibilis inter homines conversatus es, pertransisti benefaciendo: turba plurima quærebat te tangere, quia virtus de te exibat et sanabat omnes. Quid itaque non sperem, ego, qui te non solum tetigi; sed Corpus et Sanguinem tuum in animam meam introduxi. Non enim abbreviata est manus tua; sed idem Dominus es potens in opere: non ergo dimittam te, nisi benedixeris mihi.

Vides o liberalissime Deus, omnes necessitates meas; succurre mihi et sustenta me. O Caro sancta, quæ carnem meam tangis, purifica, sanctifica et consecra peccatricem carnem meam; refrena desideria ejus, ut non insolescat adversùs spiritum. O pretiose Sanguis, lava me, munda me, absterge omnes maculas meas. O sacratissimum Cor Jesu, fons amoris purissimi, inflamma cor meum amore tuo: communica ipsi divinos tuos ardores, extingue in eo concupiscentiam; ut sit cor purum, cor tibi placens, cor veri Sacerdotis. Fac ut amem te, ut adorem te in spiritu et veritate; donec possim te in æternum adorare in cœlo.

O Maria, Mater Jesu, fac ut ardeat cor meum in amando Christum Deum. O Angeli et Sancti Dei omnes, intercedite pro me, ut magis ac magis diligam vestrum ac meum Jesum. Amen.

SUSPIRIA.

Diligam te, Domine, fortitudo mea!
Deduc me in semitam mandatorum tuorum.

PRÆPARATIO XV.

Ecce, anima mea, ecce Deus ille, cujus deliciæ esse cum filiis hominum, venit ad visitandum te, et sanctificandum cor tuum. Ecce Jesus ille, qui infirmos curabat, famelicos satiabat et mortuos suscitabat, ipse venit ad te, non ut tangas fimbriam vestimenti ejus, sed ut manduces sacrosanctum ejus Corpus, et pretiosum Sanguinem bibas.

O Jesu, Sponse sanguinum, quanta fecisti, et quam multa passus es, ut unires te mihi in hoc sanctissimo Sacramento! Cum esses Deus, factus es homo: cum esses immensus et omnipotens, factus es infans: cum esses Dominus omnium, formam servi accepisti; et e sinu Patris in uterum Virginis descendisti: de cœlo in stabulum: de throno gloriæ in crucem: et nunc iterùm velabis gloriam tuam, et abscondes divinitatem et humanitatem tuam sub speciebus panis et vini, ut apud me maneas, et in pauperculam animam meam intres. Verè tu es dilectus saliens in montibus, transiliens colles. Desiderio desideras hoc pascha manducare mecum:

jubes ut hoc sacrificium tibi offeram in memoriam tui : et ut, manducando Panem hunc et Calicem bibendo, mortem tuam annuntiem, donec venias. Jam non dicis me servum, sed amicum tuum: majorem etiam nemo charitatem habet, quam ut animam suam ponat pro amicis suis; et tu, Dominus et magister, animam tuam posuisti pro me ! O si non esset tam æneum tam saxeum cor meum, certè liquesceret et in lacrymas erumperet, recogitando hæc tanta tua beneficia.

Credo, Domine, sed adjuva incredulitatem meam. Credo te in sanctissimo Sacramento esse præsentem : credo sub sacris speciebus esse Corpus, Sanguinem, animam et divinitatem tuam : credo ibi adesse Creatorem, Redemptorem meum, summum et unicum bonum: credo te hoc vivificum Sacramentum instituisse in nutrimentum animæ nostræ, ut vitam habeamus et abundantiùs habeamus : et ideò anima mea desiderat ad te, Deus meus, quemadmodùm cervus desiderat ad fontes aquarum. Credo eos qui te indignè suscipiunt, judicium sibi manducare et bibere; et ideò cum timore et tremore ad sancta sanctorum accedo.

Confitebor injustitiam meam Domino, et cogitabo pro peccato meo: nam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum, et sicut onus grave gravatæ sunt super me. Doleo, pie Jesu, ex toto corde meo, de tot peccatis quæ contrà te commisi. Ego qui sanctus esse debueram, quia tu sanctus es, contaminavi vestem meam nuptialem culpabili meâ negligentiâ. Ego qui perfectus esse debueram, sicut Pater meus cœlestis perfectus est, dereliqui te, venam aquarum viventium, et fodi mihi cisternas dissipatas. Ego Sacerdos, qui debueram induere justitiam; ego homo pacis tuæ, in quo sperasti, qui edebam panes tuos, magnificavi super te supplantationem. Si iniquitates observaveris, Domine, quis sustinebit. Parce mihi, Jesu, et ne des hæreditatem tuam in opprobrium. Doleo quod unquám te offenderim: spero in misericordias tuas quarum non est numerus; et quià hucusque te non amavi, vel non satis amavi; nunc saltem incipiam amare te, sicut Sacerdotem tuum decet. Frigus et teporem ex animâ meâ projiciam; ut loco eorum fervor dilectionis et ardor charitatis quotidiè accrescant. Dirumpam vincula quæ me creaturis

astringunt, ut tibi soli consecrem affectum cordis mei. Accipe cor illud, dulcis Jesu, et virtutibus sanctis exorna; ut dignum fiat habitaculum cordi tuo.

Maria castissima, ora Jesum pro me; sancti Angeli et electi Patroni mei, intercedite pro me, ut dignè et devotè recipiam *præcelsum et venerabile Sacramentum.* Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XV.

—

O Verbum æternum Patris, Salvator mundi, qui in tempore in utero Virginis pro salute nostrâ incarnatus es; et nunc iterùm eamdem Carnem in cibum animæ meæ in sacrâ Communione dedisti: accipe pro tam ineffabili beneficio quascumque exiles gratiarum actiones debile cor meum supremæ majestati tuæ reddere potest. O Caro Dei et Salvatoris mei, Jesu Christi, Caro virginea, fons gratiæ et puritatis, sustenta et conforta fragilem meam carnem: sana omnes languores et infirmitates ejus: emunda eam ab omnibus maculis; ut dignum

sit habitaculum Carni tuæ. O Caro tenerrima, quæ amore meî crudeliter lacerata fuisti in flagellatione, corrobora meam carnem; ut amore tuî, et in expiationem innumerabilium mearum ingratitudinum, pœnitentiam et mortificationem cum gaudio sustineam. Caro, nunc gloriosa in cœlo, fac ut semper adeò devotè, adeò ferventer te recipiam in hac vitâ; ut videam te facie ad faciem in æternâ beatitudine.

O pretiose Sanguis Redemptoris mei, pretiosior cunctis divitiis mundi, inunda animam meam cœlesti rore benedictionis tuæ. O Sanguis, in arâ crucis pro me effuse, o pretium redemptionis totius generis humani, fac ut sentiat cor meum efficaciam præsentiæ tuæ. O Jesu, qui languores nostros ipse tulisti et dolores portasti, qui vulneratus es propter iniquitates meas, tu me admisisti hodiè ut sugerem vitam ex sacris Vulneribus tuis; coforta me contra omnes insidias mundi et vanitatis: inebria me sanctis voluptatibus, ut in Sanguine Agni dealbatus, non redeam ad escas Ægypti; sed livore tuo sanatus, nihil quæram extra te, nihil diligam nisi pro te: o Sanguis in agoniâ

pro me decurrens in terram : et in cruce e latere Salvatoris profluens , purifica , emunda animam meam; ut deinceps experiar veritatem hujus oraculi : Sanguis Christi , qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo , emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis , ad serviendum Deo viventi.

Perfice , o Sponse sanguinum , Jesu , perfice opus quod hodiè cœpisti , me magis magisque in sanctâ tuâ dilectione confortando et stabiliendo. Pone ori meo custodiam et ostium circumstantiæ labiis meis , ne unquàm per me occasio detur detractioni, calumniæ aut licentiæ verborum. Faciam pactum cum oculis meis , contra periculosam curiositatem : ne videant vana vel inhonesta: sed potiùs lacrymas fundant , propter peccata contra supremam tuam majestatem commissa. Sanctifica cor meum , Carnis et Sanguinis tui tabernaculum ; ut nullum præter te amatorem admittat. Intra vulnera tua absconde me ; ne permittas me separari a te ; sed da mihi gratiam semper recordandi beneficia tua , semper exequendi voluntatem tuam , imitandi exempla tua , vivendi pro te , moriendi in te , et æternaliter tecum regnandi.

O intemerata et in æternum benedicta, singularis atque incomparabilis Virgo Maria, janua regni cœlorum, quæ sub cruce Domini in Matrem mihi data es: ô Joannes, beatissime Christi familiaris et amice, qui ab eodem Domino nostro Virgo es electus, et inter cæteros magis dilectus, atque in mysteriis cœlestibus ultrà omnes imbutus: o duæ geminæ, Maria et Joannes, in quibus Jesus, ob sincerissimæ virginitatis meritum, dilectionis suæ confirmavit privilegium, estote pro me firmi custodes et pii apud Deum intercessores : agite vestris precibus, ut cor meum inhabitare dignetur Spiritus almus, gratiarum largitor optimus ; qui me a cunctis vitiorum sordibus expurget, virtutibus sacris illustret, et in dilectione Dei perfectè stare et perseverare me faciat. Amen.

—

SUSPIRIA.

Corpus Christi, salva me! Sanguis Christi, inebria me!

O ardens Cor Jesu, inflamma cor meum.

PRÆPARATIO XVI.

O dilectissime Redemptor, Domine Jesu Christe, quam suavis est munificentia tua! quam inenarrabilis dulcedo bonitatis tuæ! ut non solum invites me ad sacrum convivium tuum, sed etiam urgeas, dicens: nisi manducaveritis Carnem filii hominis et biberitis ejus Sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Accedam ergo cum fiduciâ ad thronum gratiæ ut misericordiam inveniam, et ut, sacro hoc sacrificio, debitum majestati tuæ honorem exhibeam. Suscipe igitur hostiam incruentam de manibus meis, in recognitionem supremi tui dominii in omnes creaturas, in gratiarum actionem pro omnibus beneficiis mihi et omnibus hominibus præstitis, et in satisfactionem pro peccatis meis et totius mundi. Suscipe illam pro necessitatibus sanctæ Ecclesiæ, sponsæ tuæ; et in

refrigerium et pacem animarum quæ in purgatorio auxilium et solatium a te exspectant.

O Fili Patris æterni, Salvator mundi, quam magna multitudo dulcedinis tuæ, quam abscondisti timentibus te! Quam ineffabilis misericordia tua, ut digneris abscondere majestatem tuam sub specie panis et vini! O quam verum est, mi Jesu, quod cum dilexisses tuos in finem dilexisti eos. *O quam suavis est, Domine, spiritus tuus, qui ut dulcedinem tuam in filios demonstrares, pane suavissimo de cœlo præstito esurientes reples bonis!* Non habet amaritudinem conversatio tua, nec tædium convictus tuus: et ideò volo diligere te, Deus, fortitudo mea, et desidero placere tibi: sed quomodò hoc potero, nisi tu in adjutorium meum intendas. Proni enim sunt sensus hominis ad malum: et nisi tu custodieris civitatem, frustrà vigilat qui custodit eam. Si recogito annos meos in amaritudine animæ meæ, tunc video quanto tempore fui ingratus prævaricator, qui immemor beneficiorum tuorum, ivi in regionem longinquam, post pravas passiones et concupiscentias meas. Sed nunc,

o Deus, expertus sum quam dilecta sunt tabernacula tua: et ideò concupiscit et deficit anima mea in atria Domini : elegi abjectus esse in domo tuà, magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

O bone Jesu , aperi cor meum , ipsique horrorem peccati et odium contra iniquitatem magis ac magis infunde. Vide infirmitatem meam et proclivitatem ad malum , et dirige me in semitam rectam : fac ut tota mea felicitas consistat in amando te, in visitando te frequenter et in recipiendo te ferventer in sacrâ Communione. Veni , sponse Jesu , et reple cor meum suavissimo dilectionis tuæ sapore : satia illud, inebria illud sacrâ tuâ dulcedine, ut obliviscatur omnium propter te : non ampliùs gaudeat nec requiescat nisi in te : descendat de sycomoro vanitatis et terrenæ dilectionis , quia hodiè in domo meâ oportet te manere. Suscipiat te cum fervore, diligat te , conservet gratiam tuam , et omni suo conatu honorem et gloriam tuam promoveat.

O Domina mea, Sancta Maria , Virgo pietate plenissima , in eo sum ut recipiam Jesum, be-

nedictum Filium tuum : intercede pro me ; ut dignè ac devotè ipsius sanctissima Mysteria sumam , et ut cor meum repleatur eâ fide et charitate , quam vidisti in pastoribus et Magis , Jesum tuum adorantibus. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XVI.

—

O memoriale divini amoris, Sacerdos et Victima, cibus et conviva , quomodò ego debilis creatura, dignas tibi potero gratiarum actiones rependere , pro infinito beneficio quod hodiè ab immensâ tuâ liberalitate accepi ? Tu Dominus magnus et omnipotens , quem cœli capere non possunt , includeris in pectore meo , ut nutrias me tuâ substantiâ , et animam meam sanctifices. Quid aliud possum , nisi profundissimè me humiliare, et tibi offerre adorationes Angelorum et Sanctorum ; et cum ipsis confiteri , quod tu sis solus sanctus , solus Dominus , quod tibi soli debeatur omnis honor , gloria, benedictio et gratiarum actio in sæcula.

O quam multum tibi debeo pro hac sacrâ tuâ visitatione ! Unicum cor non sufficit ad laudandum te, nec unica lingua ad exaltandum bonitatem tuam. Laudet te pro me sanctissima Mater tua, quæ semper tibi placuit : laudent te Angeli, qui incessabili voce te sanctum proclamant : laudent te pro me tot animæ beatæ, quæ in vità te receperunt : tot sancti Sacerdotes, qui nunc gaudent in cœlo, et qui toties cum fervore hic in terris immolaverunt et manducaverunt Agnum sine maculâ, quem ego hodiè immolavi et manducavi. Ne permittas, charissime Jesu, ut anima quæ hodiè facta est templum tuum vivens, rursùm occupetur a tuis et meis inimicis. Præveni omnia quæ horrendo huic malo causam præbere possent. Mane mecum, Domine, quandò advesperascet. Scio domum tuam decere sanctitudinem : scio habitationem cordis mei non esse satis puram ; sed præsentia tua sanctificabit et nobilitabit ipsam. Per delicias tuas, quæ sunt esse cum filiis hominum ; per desiderium tuum sanctificandi corda ; per honorem et gloriam, quæ per hoc sacrificium a te Patri et Spiritui sancto redduntur, exaudi preces meas. Contaminavi

stolam meam, succumbendo tentationibus inimicorum meorum ; sed nunc, quoniam tu mecum es, in velamento alarum tuarum exultabo, et inimici mei in vanum quærent animam meam. Non ampliùs volo obedire desideriis carnis ; sed subjiciam eam spiritui, per continuam mortificationem inclinationum mearum. Abrenuntio omnibus quæ me abducunt a te, quia omnes qui elongant se a te peribunt ; sed sequar quæcumque tendunt ad te, quia tu es fons omnis benedictionis temporalis et æternæ.

Confusio operit faciem meam, dum considero summam tuam excellentiam et profundam indignitatem meam. Recepi te in corde meo, qui pro Incarnatione tuâ elegisti purissimum corpus castissimæ Virginis ; qui ad cœnandum cum Apostolis, cœnaculum grande stratum parare jussisti ; qui elegisti sacro tuo Corpori condiendo, sindonem novam et sepulchrum in quo nondùm quisquam positus fuerat. Et nunc, o Jesu, resides in animâ quæ pauperior est stabulo in quo natus es ; vilior ignominiosâ cruce in quâ pependisti. O si innocens et purum adhuc foret cor meum ! Doleo de tot peccatis, quæ contaminârunt animam tantoperè a

te dilectam : sed ubi tu es , paupertas mutatur in abundantiam, miseria in gaudium. *Lava ergo quod est sordidum, riga quod est aridum,* et *sana quod est saucium.*

Virgo virginum , Maria , quæ Jesum dolens quæsivisti , et post triduum gaudens invenisti , fac ut ego, qui etiam inveni quem diligit anima mea, eum teneam, nec dimittam. Amen.

—

SUSPIRIA.

Audiam quid loquatur in me Dominus, Deus.
O Jesu, pone te ut signaculum super cor meum.

PRÆPARATIO XVII.

O Domine, qui dixisti: venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos: ecce ego benignitati et bonitati tuæ confidens, oneratus et laborans venio ad te. Scio miseriam meam maximam esse; sed scio etiam infinitam esse misericordiam tuam. In ipsâ sperabo et non confundar, et in Domino sperans, non infirmabor. Spera igitur, anima mea, spera in Deo, qnoniam ipse vocat te: spera in Deo', quoniam miserationes ejus super omnia opera ejus. Ipse quidem est Creator, Magister, Rex et Judex tuus: sed est etiam Pater, Salvator, amicus, medicus et sponsus tuus. Ipse est amabilis ille Jesus, qui cum publicanis et peccatoribus manducavit: qui mulieri peccatrici peccata multa dimisit, quoniam dilexit multum: qui Judam proditorem, osculo Filium hominis tradentem, non repulit, sed blandè suscepit, et amici nomine salutavit. O Jesu! quam verum est quod de te ipso dixisti: quia

mitis es et humilis corde. Miserere mei, Domine, et respice me, qui peccatricem respexisti: suscipe me, qui proditorem tam benignè suscepisti. Peccavi coram te, injustè egi; sed quò ibo nisi ad te: tu enim verba vitæ æternæ habes: quò ibo nisi ad te, qui longanimis es et multum misericors. Veniam igitur cum fiduciâ ad te: introibo ad altare Dei, ad Deum qui me lætificat: festinans cum Zachæo descendam, et excipiam te gaudens; et hodiè salus erit domui meæ.

Desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum. O bonitas immensa, dulcedo ineffabilis! Verbum Patris, Filius Dei, in quo sibi Pater benè complacuit, desiderat venire in cor miserabilis creaturæ et indigni peccatoris! Memoriam fecit mirabilium suorum, misericors et miserator Dominus; escam dedit timentibus se. Sic effatur regius tuus Propheta, o Deus; futuro intuitu prævidens immensam tuam charitatem in institutione hujus sanctissimi sacrificii. Et reipsâ, hoc sacrum convivium est quasi compendium beneficiorum tuorum. Sed quis sum ego, Domine, cui dicis: hoc fac in meam commemorationem? O si possem sentire de Domîno in bonitate, et habere dispositionem

dignam tam immenso beneficio. O Jesu! antequam accedam ad sanctum altare tuum, ut in memoriam tuî, incruentum Sacrificium offeram; antequam me nutrias Corpore et Sanguine tuo pretioso, nutri me sancto spiritu: da mihi spiritum bonum, spiritum puritatis et timoris. Ne relinquas me orphanum; sed veni ad me, et pacem tuam da mihi. In te solo requiescere potest cor meum; in te solo est verum gaudium. Renovabis hodiè cœnam tuam mecum; sicut fecisti pridiè quam patereris; renovabis incruento modo sacrificium crucis super altare. Da mihi gratiam percipiendi fructus hujus salutaris hostiæ. Da mihi spirituale auxilium tuum, ut *reparetur in anima mea virtus amissa, et per peccatum deformata redeat pulchritudo.* Cum elevatus fueris a terrâ, omnia trahes ad te ipsum. Trahe me ad te, dulcis Jesu, et transforma me in te. Tu enim nosti servum tuum, tu scis quia nihil boni in se habet. Ego magis quam cæteri indigeo auxilio tuo et gratiâ tuâ; ego indignus minister tuus, quem nullis meis meritis ad tam sublime ministerium assumpsisti. Refice me igitur, Domine, suavissimo cibo Angelorum, conforta me San-

guine Agni immaculati; ut in fortitudine cibi illius ambulem usque ad montem Dei.

O dulcissima Maria! quæ Angelo Incarnationem Domini nuntianti respondisti: ecce ancilla Domini, fiat mihi secundùm verbum tuum: ora pro me, ut ego etiam dicere possim Domino me visitanti: ecce minister utilis et dispensator fidelis. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XVII.

—

O anima mea, convoca omnes affectus tuos: recumbe cum dilecto discipulo super pectus Domini tui. Ubi thesaurus tuus est, ibi sit cor tuum..... Dominus meus et Deus meus! plena est terra gloriâ tuâ; sed est etiam plena misericordiâ tuâ: et benedictus Deus, qui non amovit misericordiam suam a me! Quis meliùs quam ego experitur istam tuam bonitatem et mansuetudinem? Tu hodiè de novo venisti in animam meam, ut eam benedictionibus tuis repleas: tu hodiè de novo permisisti mihi of-

ferre sanctissimum Sacrificium, in quo ipse es propitiatio pro peccatis totius mundi. Pro infinitâ hac tuâ benignitate laudent te cœli et terra: laudent te Angeli et beatissimi Spiritus in supplementum exiguæ laudationis meæ. Verè *non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis.* Benedictus, Domine, Deus Israel, qui hodiè visitasti pauperem ministrum tuum. Panis quem mihi dedisti, Caro tua est pro mundi vita. O quam magnum, quam inenarrabile bonum! Panis ille dat vitam mundo; sed est Panis de cœlo descendens: dabit ergo mihi vitam cœlestem. Panis ille pretiosa Caro est Salvatoris mei: dabit ergo vitam divinam. Destrue itaque in me, chare Jesu, vitam meam carnalem: destrue veterem hominem, cum vitiis et concupiscentiis, indue me novum, qui secundùm Deum creatus est, in justitiâ et sanctitate veritatis. Dedisti mihi Panem Angelorum; da etiam ut vivam vitam angelicam. Dedisti mihi Carnem tuam et Sanguinem tuum: da mihi etiam spiritum tuum, ut vivam spiritu, et sim verus homo spiritualis. Spiritus ille bonus deducat me in terram rectam, disponat omnes

motus cordis et corporis mei, ut vivam vitâ tuâ: quicumque enim spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei.

Qui manducat Carnem tuam et bibit tuum Sanguinem, in te manet, Domine, et tu in illo. O quam suavis et dulcis est vita quam nobis tribuis in sumptione sacratissimæ Eucharistiæ! Vita tota amoris et charitatis! Amare te Dominum Jesum, et amari a te! Manere in te, et esse habitatio tua! Quid amœnius, quid dulciùs excogitari potest.....? Qui manducat hunc panem vivet in æternum! O Jesu, animæ meæ sponse, fac ut in æternum vivam in te. O Cor Jesu, Cor flagrans amore mei, dulce habitaculum meum, maneam in te, vivam in te: ne unquam derelinquas me. Protege me sub tegmine alarum tuarum, ne ampliùs culpâ meâ perdam te. In auxilium meum respice, ut fortiter resistam inimicis meis; nam vivunt adhuc et confirmati sunt. Illumina me luce tuâ divinâ, ut detegam insidias eorum. Consecro tibi cor meum, quod inhabitare dignatus es: fac ut nulla creatura occupet locum qui tibi debetur ex justitiâ, et quem tibi consecro ex amore et gratitudine.

O Maria, quæ cum Filio tuo in Ægyptum fugisti, a facie crudelis tyranni, ora Deum pro me; ut ego etiam fugiam, quasi a facie colubri, quandò peccata volunt auferre a me dilectum meum Jesum, sponsum animæ meæ, pretiosissimum thesaurum, super omnia desiderabilia amandum. Amen.

—

SUSPIRIA.

O salutaris hostia, da robur, fer auxilium!
Sub tuum præsidium, o Maria, confugio.

PRÆPARATIO XVIII.

Quam magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, quam abscondisti timentibus te! Omnia in sapientiâ fecisti: de nihilo creasti me, ad lumen veræ fidei adduxisti, pretio livoris tui animam meam redemisti. et præter omnia hæc gratuita tua beneficia, adhuc vis me reficere sacro Corpore et pretioso Sanguine tuo. Factus es socius meus per nativitatem, exemplum meum per vitam tuam, dux meus per doctrinam, redemptio mea per mortem tuam, præmium meum in gloriâ tuâ: et vis etiam fieri nutrimentum meum in sacrâ Eucharistiâ. Nonne tu es Deus, gubernator totius universi? Quomodò ergò dignaris relinquere thronum gloriæ tuæ, et latere sub speciebus panis et vini? Nonne tu es ille qui venturus est in nubibus cœli cum potestate magnâ et majestate? Quarè ergò hic es Deus absconditus? Quarè? Quia di igis me! Quia vis te conformare fragili naturæ meæ!

O Deus, quandò considero quis tu es et quis ego sum; confundor coram te, et oculos ad te levare non audeo. Tu es magnus Dominus et laudabilis nimis, omnis perfectionis fons et origo; qui ponis nubes ascensum tuum! Et ego sum vermis terræ, merum nihil, et quod pejus est, peccator et ingratus prævaricator! Quæ ergo connectio inter te et me? Quæ conventio Christi ad Belial, lucis ad tenebras? Sed habemus advocatum apud Patrem, Jesum Christum justum, qui etiam interpellat pro nobis. De profundis igitur miseriarum mearum clamo ad te, Domine: Domine, exaudi vocem meam: delictum meum cognitum tibi facio, et injustitiam meam non abscondo. Confiteor cum centurione summam indignitatem meam; quia non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed oro etiam cum ipso, ut tantùm dicas verbo, ut anima mea sanetur. Venio ad te, ut suppleam indigentiam meam per merita tua; ut renovem fervorem meum, hauriendo aquas ex fontibus Salvatoris; ut sanctificem cor meum per præsentiam sanctissimi cordis tui; et ut in omni sinceritate dicere possim cum Apostolo: vivo ego, jam non ego, vivit vero in me Christus.

Veni ergo in animam indigni Sacerdotis tui, o Panis supersubstantialis, multò pretiosior quam manna, quo populum tuum in deserto nutrivisti. Veni, Panis pinguis, ut per te saginatus, dignum fiam holocaustum æterno Patri: veni, ut per te confortatus, in gratiâ et sanctitate proficiam. Veni, Sanguis Redemptoris mei, multò meliùs clamans quam sanguis Abel; veni, et emunda conscientiam meam ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi; ut nihil in me tibi displiceat: sed omnia mea dirigantur et disponantur opera secundùm tuam voluntatem.

O Jesu, qui lavisti pedes Apostolorum tuorum, antequam eos ad cœnam tuam admisisti; lava etiam animam meam ab omni maculâ: absterge ab illâ quidquid gratiam Sacramenti tui impedire vel minuere posset. Fac ut recipiam te cum hac purâ conscientiâ, cum hac sanctâ intentione, cum hoc ardenti amore, quocum receperunt te in terrâ tot Sancti, qui nunc tecum regnant in glorià æternâ. O si possem recipere te cum illâ humilitate, cum illâ fide, cum illâ sanctâ dispositione, quâcum sanctissima Mater tua, in Incarnatione te recepit.

In supplementum paupertatis meæ, offero tibi, in unione cum tuis meritis, merita incomparabilis illius Virginis, et omnium animarum quæ te hodiè dignè recipient. Veni, amabilissime Salvator, et erige in corde meo thronum tuum, ut deinceps in ipso habites et regnes.

Maria, mater pulchræ dilectionis, ora pro me, ut diligam Jesum, et devotè accipiam *pharmacum immortalitatis.* Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XVIII.

—

Lauda, anima mea, Dominum, exulta et jubila Deò tuo. Adora magistrum tuum, amicum tuum, qui est in te. Benedic Dòminum tuum qui visitavit te, et exaltavit indignitatem tuam usque ad unionem cum Creatore tuo. O Jesu, quomodò potero tibi satisfacere pro tam gratuitâ tuâ bonitate. Ut enim reddere possem quod debeo, oporteret ut cognoscerem valorem immensi, infiniti boni, quod a te recepi; deberem illud posse sentire, et satis potens esse,

ut valeam adæquare gratiarum actionem beneficio. Sed quomodò meus mea, quæ tenebris offuscata est, cognoscere posset immensitatem doni tui? Quomodò cor meum, quod est frigus et glacies, posset sentire excellentiam Sacramenti, quæ est suprá omnem sensum? Quomodò ego, inops creatura, cujus insipientiam cognoscis, quomodò possem reddere quod debeo pro infinito thesauro, quem gratis mihi tribuisti.

O bone Salvator, tu es lux vera: illumina intellectum meum; ut intelligam quam magna sit gratia sacrificium novæ legis tibi posse offerre. Tu qui ignem venisti mittere in terram; inflamma cor meum, ut amet te sicut debes amari: et cum a me ipso nihil possim, aut nihil dignum habeam, offero tibi sacrum tuum Corpus et Sanguinem, quibus me hodiè nutrire dignatus es: offero tibi omnes labores et sudores tuos, omnes dolores et ignominias, pro salute meâ a te perpessas. Tu dignare hæc omnia offerre pro me, ut fiat sacrificium meum acceptabile apud Deum Patrem omnipotentem.

Perfice in me, charissime sponse Jesu, signa misericordiæ tuæ, quæ mihi hodiè, descen-

dendò de sede gloriæ tuæ, tam liberaliter tribuisti. Quid ampliùs potuisti mihi dare, qui dedisti te ipsum totum? Sanctifica animam meam, quam hodiè in habitaculum tuum elegisti. O cœlestis medice, qui neminem in te sperantem repellis, sana omnes languores et morbos cordis mei. In vitâ tuâ mortali, quandò inter homines versabaris, dedisti visum cæcis, gressum claudis, sanitatem leprosis, vitam mortuis et sanctificationem peccatoribus. Ecce, Domine, ad sacros pedes tuos cæcum qui sæpè noluit videre ut benè ageret; illumina eum luce divinâ: en claudum; consolida bases ejus; ut ambulet in viâ mandatorum tuorum: ecce leprosum ulceribus peccatorum plenum; sana eum: resuscita mortuum gratiæ, ut vivat tibi: sanctifica, purifica peccatorem; quoniam conturbata sunt ossa mea. Exaudi me, Jesu; tu qui respicis orationem humilium, et non spernis precem eorum.

O Maria, Virgo sanctissima, quæ conservabas in corde tuo omnia verba Jesu, ora pro me, famulo tuo; ut ego etiam audiam et conservem sanctas ejus inspirationes, et pro tantis ejus beneficiis me gratum exhibeam. Sancti

Patroni mei, intercedite pro me, ut conservem gratiam acceptam a Jesu, et me novâ ejus visitatione dignum efficiam. Amen.

—

SUSPIRIA.

Loquere, Domine, quia audit servus tuus.

Fac me tibi semper magis credere, in te spem habere, te diligere.

PRÆPARATIO XIX.

O Agne immaculate! qui oblatus es quia ipse voluisti ; qui coram tondente te , obmutescens, in cruce pro nobis moriens , omnia consummasti ; memento me esse unam ex animabus illis quas redemisti pretio innumerabilium dolorum , et ultimâ guttâ Sanguinis tui. Pro tam immensâ tuâ charitate , et in gratiarum actionem pro infinitâ bonitate tuâ , desidero hoc mane , omni quâ par est devotione , sanctissimum Missæ sacrificium divinæ tuæ majestati offerre. Quid miseri nos pro omnibus et gratuitis beneficiis tuis tibi redderemus ; nisi ipse nobis dedisses undè te honoraremus ? Infinita sunt erga nos beneficia Dei : creationis , conservationis , redemptionis : sed infinita etiam sunt merita salutaris victimæ quæ ipsi offertur. Quid ergo tibi retribuam , Domine , pro omnibus quæ retribuisti mihi ? Non aliud quam te ipsum ! Calicem salutaris accipiam , et nomen Domini invocabo.

Tu, Deus, elegisti me ut eam et fructum afferam, et ideo segregasti me in opus ministerii, ad quod assumpsisti me: sed quem fructum hucusque attuli? Quam rationem nunc possem reddere villicationis meæ? Cor meum non fuit rectum coram te, et in multis te offendit. Filium nutrivisti et exaltasti; ipse autem sprevit te. Dedisti mihi corpus, animam et spiritum, ut servirem tibi, cognoscerem et amarem te; et oblitus sum Dei, Creatoris mei. Per baptisma factus sum filius tuus, sed brevi optimum patrem dereliqui. Creasti me pro te, et redemisti me per mortem crucis: duplici igitur titulo me totum tibi vindicare potes; et dereliqui te, Deum, factorem meum. Elegi te in partem hæreditatis meæ; et vendidi te pro misero pretio, pro momento voluptatis. Quid ultra? Revocasti me, misertus meî, iterùm aperuisti mihi Cor tuum: cecidisti super collum meum, osculatus es me et dixisti: manducemus et epulemur, quia filius meus perierat, et inventus est: afferte stolam primam! Et ego quid egi? Post aliquot momenta fervoris, iterùm dereliqui te: iterùm te expuli ex corde meo; et facta sunt novissima mea pejora prioribus.

Et ecce, me ingratum iterùm respexisti, iterùm stetisti ad ostium et pulsasti: iterùm ovem perditam quæsivisti, et inventam humeris imposuisti, ut eam ad ovile reduceres. Sis benedictus, misericors et miserator Jesu, qui non amovisti misericordiam tuam a me. Dixi, nunc cœpi; hæc mutatio dexteræ Excelsi. Juro et statuo custodire judicia justitiæ tuæ. Da mihi indulgentiam et remissionem pro præterito, gratiam et constantiam pro futuro, et custodiam legem tuam semper.

Suscipe Domine, Deus omnipotens, de manibus meis sacrificium novæ legis, ad majorem tuum honorem et gloriam : pro omnibus necessitatibus meis ; pro salute animæ meæ et pro omnibus pro quibus orare debeo. Fac ut hodiè sumam sanctissimum Corpus et Sanguinem tuum, tali devotione et fervore, ut per hanc sumptionem per gratiam tuam possim reparare præcedentes meas communiones, quæ non fuerunt satis fervidæ. Da mihi hodiè et deinceps illum sanctum amorem et eximiam charitatem, quacum primi fideles (qui erant perseverantes unanimiter in communicatione fractionis panis), Sacram Eucharistiam recipiebant.

Sanctissima mater Maria, quæ Dominum Jesum in templo præsentasti, esto mihi pia et propitia, ut eâdem fide, eâdem charitate Jesum meum, sub velamine specierum latentem, æterno Patri offeram. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XIX.

—

O Deus cordis mei, refugium meum et gloria mea, quam admirabile est nomen tuum in universâ terrâ: quoniam parasti in conspectu meo mensam adversùs omnes qui tribulant me. Ecce quam multi Patriarchæ et Prophetæ voluerunt te videre, et non viderunt: et ego, miser peccator, qui totiès contra te rebellavi, et milliès promerui sepeliri in inferno, ego non solùm admissus sum ut contemplarer te, sed ut fierem tabernaculum Divinitatis tuæ. Quis meliùs quam ego exclamare nunc potest cum sponsâ Canticorum: Dilectus meus mihi et ego illi? Possideo nunc in me objectum amoris huminum et Angelorum, fontem omnis

consolationis, thesaurum animæ meæ, gaudium oculorum, felicitatem cordis mei, principium et finem vitæ meæ, Dominum meum Jesum. Felicior pastoribus et Magis, qui te infantem in stabulo Bethlehem adoraverunt : non modò te adoravi, sed intrâ me possideo te, gloriosum et triumphantem, cum animâ et divinitate tuâ, sicut sedes ad dexteram Patris æterni. Angeli Dei altissimi, qui semper adstatis ante thronum ejus, descendite, appropinquate et celebrate regem vestrum ac meum, quem in corde meo possideo. Laudate eum omnes Virtutes ejus, et in cœlestibus canticis exaltate dulcem illum Jesum, qui est fons felicitatis vestræ et æternum gaudium paradisi.

O Deus, excita in animâ meâ splendidum illum ignem amoris tui, quem in terram venisti mittere et vis vehementer accendi; da mihi scintillam amoris illius infiniti, qui induxit te ut morereris in cruce, pro redemptione nostrâ, et ut maneres nobiscum, usque ad consummationem sæculi. O ignis divine, illumina mentem, inflamma cor meum, conforta animam et dirige affectus meos, purifica inclinationes meas et attrahe voluntatem meam.

Illustra me tuo splendore, et ure me calore tuo: sustine me per virtutem, et confirma me per omnipotentiam tuam, ut sic per te armatus non timeam inimicos salutis meæ. Ne permittas cor meum diutiùs esse languidum et tepidum in servitio tuo; sed inebria illud sacræ tuæ dilectionis ardore, ut verè dicere possim: neque mors neque vita, neque instantia neque futura, neque creatura alia poterit me separare a charitate Dei.

O amabilis Jesu, charum lumen oculorum meorum, gaudium cordis mei, thesaurus meus et vita mea, verum et unicum bonum meum, amo te cum omni ardore animæ meæ, et desidero reparare tempus quod perdidi, in persequendo vana et nociva. O si haberem cor sacro fervore repletum, quod in solo tuo amore occupatum, omnia terrena arbitraretur ut stercora, propter eminentiam scientiæ Jesu Christi, Domini mei! O fornax divinæ dilectionis, communica mihi sacrum tuum calorem; circumda cor meum suavibus flammis, quæ reddant illud in vitâ et in morte purum holocaustum charitatis tuæ. Non satis mihi sit, quod ego amem te, sed fac ut exerceam etiam potentias

meas in alliciendo alios ad te verbo et exemplo, ut sic extendam regnum amoris tui.

O Maria, quæ diligentes te diligis, et quæ inveniris ab illis qui mane vigilant ad te, ora pro me Filium tuum, ut in me maneat per gratiam et amorem. Omnes Electi Dei, intercedite pro me, ut exempla vestra sequar, et sic etiam a Deo eligi merear. Amen.

—

SUSPIRIA.

O Domine, odiam me et amem te!
Maria, Virgo purissima, ora Jesum pro me.

PRÆPARATIO XX.

O anima mea, ecce consolator Jesus hoc mane venit ad te, ut in sinum misericordiæ ejus omnes mœrores tuos infundas. Ipse semper paratus est ad exaudiendum te, si rogatur cum fiduciâ : ipse semper vivit ad interpellandum pro nobis. Sacrificium incruentum Corporis et Sanguinis ejus, quod hodiè ipsi offeres, cœleste antidotum est contra omnes miserias. *Si gravaris iniquitate, justitia est ; si auxilio indiges, virtus est ; si mortem times, vita est ; si tenebras fugis, lux est.* Verè hic habes remedium contra peccata, medicinam pro vulneribus et cœlestem rorem ad exstinguendum ignem rebellis concupiscentiæ tuæ.

O amantissime Redemptor Jesu, voluisti unicuique nostrum in particulari exhibere signum illius charitatis quæ pro omnibus in corde tuo ardebat ; et ideò in ultimâ cœnâ instituisti admirabile hoc Sacramentum altaris, miraculum

amoris tui et prodigium omnipotentiæ. O abyssus charitatis et teneræ dilectionis Salvatoris nostri ! Quam grato animo erga te esse debemus ! Verùm ego, quid reddam Deo meo, qui non solum nutrit animam meam escâ angelicâ mensæ cœlestis ; sed qui in infinitâ suâ bonitate, præter tot alios, de mundo me elegit, et inter sacerdotes, mysteriorum suorum dispensatores admisit ; ut conficiam Corpus et Sanguinem Domini, et incruentum sacrificium novæ legis omnipotenti Deo offeram. Gratias ago tibi, dulcissime Salvator, pro tam gratuitâ tuâ electione et hodiè de novo protestor quod tu sis pars hæreditatis meæ et calicis mei, qui restitues hæreditatem meam mihi.

O Panis Angelorum, Panis de cœlo descendens, auderemne te recipere ; sciens qualis tu es ? Auderemne a te abstinere ; sciens qualis sum ! Sanctitas et majestas Dei me retinent : sed paupertas et indigentia mea me attrahunt ad te. Quomodò sanabitur æger, qui fugit a facie medici ? Quomodò satiabitur esuriens, qui cibum sumere renuit ? O divine sponse, qui me ad nuptias Agni invitas, et tam amanter impellis, da vestem nuptialem filio tuo pro-

digo ; qui in omni sinceritate cordis ad te revertitur. Non sum dignus vocari filius tuus ; multò minùs satiari Corpore et Sanguine tuo : sed quoniam mortem mihi minaris nisi accedam ad mensam tuam, considerabo præceptum tuum et bonitatem tuam, magis quam paupertatem et miseriam meam et cum fiduciâ veniam ad sacrum Convivium. Suppleat obedientia et humilitas mea defectum puritatis et innocentiæ. Scio me esse debilem peccatorem : scio me indigere gratiâ et auxilio ; ut possim resistere tentationibus ; sed quomodò pugnabo nisi tu dederis vires ; quomodò resistam, nisi tu incrementum præstiteris. Accedam igitur cum gaudio ad mensam tuam, ut sumam cibum cœlestem, panem omnipotentiâ Verbi caro factum. Aperiam tibi cor meum cum amore, ut sanctissimâ tuâ præsentiâ illud ab omni maculâ purifices : et firmiter statuo tibi in posterum ferventiùs deservire, ut aliquando tecum in cœlesti patriâ possim regnare in æternum.

O Mater misericordiæ, Regina Sacerdotum, intercede pro me. Fiat cor meum purum et fervens sicut cor tuum, ut Filium tuum dignè recipiam. Amen.

GRATIARUM ACTIO XX.

—

O incomprehensibilis Deus, in cujus conspectu Seraphim velant facies suas, en ego, coram te prostratus, profundissimé adoro majestatem tuam in sinu meo latentem ! O Deus, Creator et Salvator, tu hodiè cor meum visitasti; ne derelinquas illud : regna ibi absolutè, et ejice ex eo quodcumque a te alienum est, quodcumque posset esse impedimentum gratiæ tuæ. Ex toto corde meo te revereor, et agnosco tibi soli deberi honorem et gloriam.

O quam fervidas gratiarum actiones tibi debeo, misericordissime Jesu, non solùm quia peccata omnium nostrûm tulisti, et æterno Patri pro nobis satisfecisti, fundendo omnem sanguinem tuum ; at etiam quia huic tam magno beneficio superaddidisti gratiam immensam visitandi me et nutriendi me in sacratissimâ mensâ tuâ.

O cœlestis advocate, age causam meam apud Patrem æternum: et dum intra me es, communica cordi meo sacrum tuum amorem : doce me

reparare negligentias, omissiones et peccata mea omnia, eo spiritu et ardore, quo tu ipse, in vitâ tuâ mortali, per labores et sudores tuos, delicta hominum reparasti. O Jesu mi! si ab hac die usque ad finem mundi, in cinere et cilicio plorarem, si pœnitentias omnium sanctorum in me uno congererem, scio quod adhùc non possem satisfacere justitiæ divinæ; nisi tu, o Victima salutaris, qui peccata nostra portasti, ipse per passionem et mortem tuam satisfecisses. Offer igitur pro me, suavissime Salvator, omnipotenti Deo, in unione dolorum tuorum et amarissimæ passionis tuæ, immaculatam hostiam Corporis et Sanguinis tui, quam hodiè tibi obtuli: fiat acceptabile apud Deum Sacrificium illud novæ legis, in remissionem peccatorum meorum et totius mundi.

Valdè contristor, o Pater æterne, quod unquam te offenderim. Doleo de tot peccatis et negligentiis meis, contra divinam majestatem tuam commissis: et quoniam hodiè tam eximiam gratiam mihi dedisti, offerendi tibi Agnum sinè maculâ, et sumendi Corpus et Sanguinem Jesu, offero tibi hanc victimam redemptionis nostræ offero tibi Mediatorem Jesum, et San-

guinis aspersionem meliùs loquentem quam Abel. Per ipsum placatus, o Pater omnipotens, dimitte mihi debita mea. et concede gratiam pro futuro, ut per hoc sacratissimum Sacramentum confortatus, majori cum fervore me sacro servitio tuo addicam.

O sacrum Corpus Jesu, pro me vulneratum et cruci affixum, salva me; ut corpus meum fiat hostia sancta, Deo beneplacens; fiat pœnitentiæ et mortificationis amicum, quod hucusque voluptati et delectationi sensuum mancipatum fuit. O Sanguis Christi, qui pro salute meâ usque ad ultimam guttam in Golgothâ effusus fuisti, et hodiè mihi in cibum animæ meæ traditus es; purifica me, inebria me, ut virtute tuâ confortatus, usque ad sanguinem peccatis generosè semper resistam. O bone Salvator, permitte mihi ut brachiis animæ meæ tenerrimè te constringam, ut nunquam ampliùs possim separari a te. Sacratissima vulnera tua, pro me suscepta, erunt asylum meum et crux tua vexillum meum. Amo te. Jesu, et desidero amare te tantùm, quantùm mereris: unica quies mea, unicum gaudium meum sit amare te et placere tibi: pro te vi-

vam, in te moriar; donec in regno tuo, cum Sanctis tuis, æternis epulis intersim.

O piissima Mater Maria, vita dulcedo et spes mea, supple hoc imperfectum obsequium meum apud dilectum Filium tuum. Monstra te esse Matrem. O piissime Jesu, suscipe hoc idem de manu beatæ Matris tuæ; unitumque tuis, et ejusdem, et omnium Electorum meritis, offer æterno Patri. Pater æterne, respice in faciem dilecti Filii tui, et miserere meî, pro beneplacito tuo, ad maximam æternamque gloriam tuam. Amen.

—

SUSPIRIA.

O bone Jesu, exaudi me: intrà vulnera tua absconde me.

O Maria, valdè decora, pro nobis Christum exora.

PRÆPARATIO XXI.

O cor meum, senti de Domino in bonitate; spera in Jesu, sponso animæ tuæ, qui hoc mane iterùm descendit ad te. Confide in bonitate et benignitate amabilissimi Salvatoris tui, qui se totum tibi tribuet. Quam bonus Dominus animæ quærenti illum! Quam bonus Israël Deus, his qui recto sunt corde. Deus tuus est quidem judex justus et terribilis: sed talis solummodò est erga peccatores superbos et impœnitentes; verùm erga humiles et contritos, qui in simplicitate cordis cum fiduciâ revertuntur ad ipsum, qui desiderant eum amare et illi soli servire, est judex patiens et multum misericors. Exclamat enim David pœnitens: in judiciis tuis supersperavi: memor fui judiciorum tuorum et consolatus sum.

Venite ergo et properate; venite et comedite absque ullâ commutatione vinum et lac: venite, ad ubera mea portabimini. An mater potest oblivisci unicum filium suum? et si ipsa oblita fuerit, ego tamen non obliviscar tuî. O Jesu, mihi plus quam mater, qui me nutries hodie Corpore, Sanguine, animâ et divinitate tuâ in sanctâ Communione, æquum est, ut spontè pro amore tuo renuntiem omnibus deliciis, omnibus voluptatibus, quas mundus mihi offert. Ita Domine, præfero pati omnia mala, et mortem ipsam et manere in dilectione tuâ, potiùs quam vivere et frui omnibus bonis separatus a te. Melius est modicum justo, super divitias peccatorum multas; melior est dies una in atriis tuis super millia. Hoc unum a te peto, ut *amorem tuî solum cum gratiâ tuâ mihi dones, et dives sum satis.*

O clementissime Salvator animæ meæ, homo factus es, et in mundum venisti, ut destrueres regnum peccati, et ut in cruce moriens, deleres quod erat adversùm nos chyrographum decreti. In hoc certè apparuit benignitas et humanitas

Salvatoris nostri Dei: sed quantò magis apparuit in suavissimo altaris Sacramento. O Miraculum bonitatis et teneritudinis tuæ: prodigium amoris et omnipotentiæ ! Et pro tantâ dilectione nihil exigis, nisi ut redameris : et nunc Israël, quid Dominus tuus petit a te, nisi ut diligas eum ? O dilecte mi Jesu ! quam bonus te quærentibus, sed quid invenientibus ! Tu diligentes te diligis : rursùm recipis et amas eos qui te dereliquerunt, si cum fiduciâ revertuntur ad te : *convertimini ad me, et convertar ad vos* ; promittis te venturum in cor eorum cum Patre et S. Spiritu : *ad eum veniemus et mansionem apud eum faciemus !* Quid ultrà debes facere ut ameris ? O suavissime Sponse! desideras amari ab omnibus ; sed præcipuè a me, quem tot gratiis prævenlum, de mundo elegisti et in Sacerdotem tuum unxisti. Amo te, Deus ; et si nondùm satis amo te ; doce me amare te, sicut Vincentius et Bernardus te amabant. Da quod jubes, et jube quod vis.

O Regina cœlorum, sine labe concepta, ora pro me Dominum Jesum, ut in animam meam

veniens, ornet illam virtutibus mihi maximè necessariis. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XXI.

—

O Jesu mi, credo te esse in corde meo reali tuâ præsentiâ. Repletus consolatione et gaudio, ex intimis medullis animæ meæ gratias tibi ago, pro hac immensâ tuâ largitate. Sed quomodò potuisti intrare in cor adeò tepidum; adeò repletum amore proprio, et inimicum pœnitentiæ et abnegationis? Tu scis quam fortiter adhuc adhæreo commodis et honoribus; quam citò vulneror per minimam tentationem; quam facilè nimiùm extollor in prosperis et nimiùm animo decido in adversis. Quomodò ergò voluisti visitare tam pauperem et contemptibilem creaturam? Nonne sufficiens erat animam meam invisere divino lumine præceptorum tuorum; et sic dirigere pedes meos in viam

salutis ? O Domine, non habeo verba quibus exprimam, nec spiritum quo intelligere valeam excessum favoris tui. Agnosco te esse unicum verum amatorem animæ meæ, et profundissimè te adoro, ut unicum bonum, principium meum et ultimum finem. O si possem honorare te et portare tali fervore, quali te adoravit et portavit dulcissima Mater tua, quandò te in utero suo gessit : vel quali te portavit et custodivit sanctus nutritius tuus, beatus Joseph, vir justus et servus fidelis.

O Sponse cordis mei, dedisti mihi lucem et vigorem ad relinquendum viam peccati et perditionis, concede mihi etiam lucem et gratiam cognoscendi semitam salutis et semper ambulandi in eâ. Permisisti ut sacrificarem tibi hostiam incruentam : dedisti mihi Corpus et Sanguinem tuum in spirituale alimentum cordis mei ; ne deneges mihi gratiam necessariam ad vincendum pravos habitus, et ad resistendum diabolo et suggestionibus illius. Fac ut renuntiem propter te omni satisfactioni mundanæ et ut inveniam omne gaudium meum in te, Deo

meo , pretiosissimo cordis mei thesauro. Per infinitam liberalitatem tuam , per infallibilia promissa tua , nunquam derelinquendi eos qui confugiunt sub alis misericordiæ tuæ ; precor te, Domine , ne deneges mihi istam gratiam. Per acerbissimos cruciatus , quos in passione tuâ sustinuisti,per pretiosum Sanguinem, quem in flagellatione et transfixione sacrorum membrorum tuorum pro salute omnium profudisti, concede mihi sanctam in tuo servitio perseverantiam.

Veni in auxilium meum , Maria , dulcissima Mater mea: noli recusare potentem intercessionem tuam ; sed exaudi me , et fac ut indigna mea supplicatio a Domino misericorditer excipiatur. Miserere miseri Sacerdotis, famuli tui ; et ne cesses maternam tuam curam in adjuvando me exercere. Sub tuum præsidium , o Maria , confugio. In posterum non ampliùs videbis me adeò indignum , nam firmiter statuo servare judicia justitiæ Dei , imitari virtutes tuas sanctas , præcipuè humilitatem et puritatem tuam, quæ te adeò acceptam apud Dominum

reddiderunt. Eja, advocata mea, misericordes oculos ad me converte. Obtine pro me innocentiam cordis et puritatem mentis; ut cogitationes et actiones meæ semper sint puræ et castæ. Fac ut colligam pretiosos fructus Sacramenti quod modo suscepi. Tu quæ semper immaculata permansisti, ora Jesum, ut præservet me a contagione peccati, et inflammet cor meum amore divino, ut semper adhæream Deo meo. Amen.

SUSPIRIA.

Ampliùs lava me ab iniquitate meâ.

Domine, non secundùm peccata nostra facias nobis.

PRÆPARATIO XXII.

O benigne mi Jesu ! mi amor ! qui iterùm venis ad me, quis alius quam tu, qui totus amor es, posset invenire memoriale amoris, sicut tu nobis præbes in sacratissimâ Eucharistiâ ? Quemadmodùm sol in meridie, sic amor Dei in sanctissimo altaris Sacramento, ad maximum intensitatis et ardoris gradum pervenit. In cruce regnabat amor conjunctim cum justitiâ : hic regnat solus amor, absolutè regnat : et omnia ad amorem referuntur. Sapientia, potentia, immensitas et providentia, omnia subjiciuntur amori !

O Jesu, quia tu ipse dixisti, credo sub hostiâ consecratâ adesse Corpus tuum et animam tuam, cum divinitate et humanitate ; credo in calice post consecrationem adesse Sanguinem tuum, eumdem qui pro me effusus est in remissionem peccatorum. Credo, Domine, et humilio me ipsum coram te cum profundis-

simâ reverentiâ. O sancta Virgo, o Angeli Dei, o animæ a Deo electæ et dilectæ, adjungite vos mihi in adoratione Jesu, laudate Dominum mecum, et exaltemus nomen ejus : supplete indignitatem meam purissimis adorationibus vestris; et precamini pro me, ut recipiam Jesum cum vivâ fide et cum fervido amore.

O Deus tu ipse venis ad illuminandum me, ad uniendum cor meum cordi tuo, et ad dandum mihi pignus illius gloriæ quam præparasti diligentibus te. O anima mea, excita fervorem tuum, dilata cor tuum, surge et illuminare quia venit lumen tuum: et memento, quò plura sperabis, eò plura te obtenturam. Jesus omnipotens est, Pater tuus et Salvator ; amat te et desiderat ditare te omnibus gratiis : promisit se exauditurum preces tuas : fidelis est et justus : exaudiet te, si cum fiduciâ et amore petis.

Clementissime Salvator, qui te humilias usque ad manus peccatoris, quomodò poteris requiescere in corde meo, quod tam diù a te alienum fuit ; sed quod nunc amans et dolens ad te revertitur? Purifica et emunda illud adhuc a minimâ peccati maculâ. Fac ut ubi

abundavit delictum, ibi abundet et gratia. Ego filius prodigus, peregrè profectus sum in regionem longinquam, ubi substantiam meam dissipavi : et tu, clementissime Pater, de longé in occursum meum venisti, et misericordiâ motus, in gratiam me recepisti, ac in mensâ tuâ pro me apponis, non vitulum saginatum ; sed Corpus tuum in cibum et Sanguinem in potum animæ meæ ! Ego qui me nutrivi felle draconum et veneno aspidum insanabili, invitor nunc ad cœleste convivium ! Ego qui toties fornicatus sum cum amatoribus multis, qui cum Petro Deum meum negavi, et cum Juda ipsum vendidi : ego admittor ad sacrificandum Agnum Dei, Filium unicum Patris, in quo sibi benè complacuit. O Domine, respice me, qui Petrum respexisti : permitte, ut ad genua tua provolutus, osculer pedes tuos cum Magdalenâ peccatrice ; ne perdas me cum Juda, cui nihil profuit fuisse Apostolum : sed voca me cum Zachæo, et in domum meam intrans, fac ut conservem gratiam tuam in corde meo et nunquam ampliùs peccatis meis te offendam.

O Maria, Virgo gloriosa, exaltata super omnes cœlos, ad cœlestia regna, tu quæ ab Ecclesiâ vocaris refugium peccatorum, intercede pro me, misero Sacerdote ; ora pro me Patrem, cujus Filia es, Filium, cujus Mater es, Spiritum sanctum cujus sponsa es. Sis advocata mea apud sanctissimam Trinitatem, ut dignum hodiè sacrificium offeram. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XXII.

—

O Deus omnipotens, Rex æternæ majestatis, recepi te in corde meo ; te, quem cœli capere non valent : te, in cujus conspectu Angeli non sunt mundi ! Quomodò potes manere, o fons puritatis, in corde meo,...? In corde illo, verâ abysso iniquitatis et peccati ! receptaculo implacabilium inimicorum tuorum, mundi, carnis et dæmonis ! O Domine, dives in misericordiâ, quid non sperem a te, qui mihi tribuis te ipsum ? Venisti ad me cum omnibus thesauris gratiæ tuæ : concede mihi donum amoris tui, quem ardenter desidero et ad quem, magis

quam ad cæteras gratias tuas, vehementer aspiro. Da mihi illum, Domine, et cum eo gratiam perseverandi usque ad mortem.

O charorum omnium charissime, Jesu, in manus tuas omnia mea colloco, libertatem meam, memoriam, intellectum et voluntatem. Quæcumque possideo, dona tua sunt : ad te hæc omnia refero, submittens illa sanctæ tuæ directioni. Da mihi dilectionem et amicitiam tuam, et sufficit : omnia bona mihi venient pariter cum illâ.

O bone mi Salvator, verè pertransiisti benefaciendo et sanando. Ubicumque intrasti dona tua et benedictiones distribuisti. Intrasti domum Petri, et socrus ejus sanata est a multis febribus ; in domum Lazari, et a morte eum resuscitasti ; in domum Mathæi, et a telonio avocatum in Apostolum mutasti. Intrasti domum animæ meæ, benedic ergo illi, et concede mihi quodcumque necessarium est. Non peto temporalia, non sanitatem, prosperitatem aut commoda mea. In omnibus istis fiat voluntas tua. Non peto nisi spiritualia, quæ necessaria sunt ad æternam meam salutem. O triumphator mortis et inferni, rumpe vincula pravorum

habituum : o cœlestis medice, sana febrim vanitatis meæ, voluptatis et superbiæ : Magister bone, qui me vocasti de mundo ad ministerium tuum, orna animam meam virtutibus statui tam sublimi necessarias. Concede mihi clarè cognoscere vanitatem mundi et necessitatem virtutum. Excita in animâ meâ vivum dolorem de peccatis meis, et firmum propositum non ampliùs peccandi de cæteró. Infunde in me charitatem illam quæ veros discipulos tuos distinguit : humilitatem illam, sine quâ preces a te non audiuntur : puritatem illam. in oculis tuis adeò amabilem ut jurasti spiritum tuum non mansurum in homine qui caro est. Tandem muta totum cor meum : abstrahe illud ab omni terrenâ affectione, et subjice illud sanctæ tuæ voluntati ; ut non quærat nisi beneplacitum tuum, pro nihilo pulset, nisi pro sancto tuo amore.

O Jesu, dulce solatium animæ meæ, non dimittam te nisi benedixeris mihi. Concede mihi ut in sancto amore tuo semper vivam : et in illo usque ad ultimum halitum perseverem. In hoc ultimo momento quando ab omnibus deserar, et omnia relinquere cogar, renova tunc

sanctam visitationem tuam. Conforta me tunc sacro tuo Sacramento, ut hoc cœlesti viatico munitus, fortiter resistam inimicis salutis meæ, omnes eorum conatus vincere possim, et sic triumphans ad te ascendam, videam gloriam tuam, et divinâ tuâ præsentiâ in omni æternitate fruar.

O beatissima cœli Regina, ad æthereum thalamum assumpta, precare pro me Filium tuum, ut semper in ejus amore vivam, et post mortem, anima mea tecum gaudeat in æternum. Amen.

—

SUSPIRIA.

Domine, absorbeat mentem meam ignita vis amoris tui.

O Mater pulchræ dilectionis, ora Jesum pro me.

PRÆPARATIO XXIII.

O amabilis Jesu, sub triticeo velamine latens, ut hominibus amorem tuum exhibeas; adoro te omni quâ decet reverentiâ, et admiror prodigia sapientiæ, potentiæ et bonitatis in favorem miserabilium creaturarum a te inventa. Scio et firmiter credo in hoc sanctissimo Missæ sacrificio, per omnipotentiam tuam, cujus indignus sum minister, panem et vinum transsubstantiari in Corpus et Sanguinem tuum. Scio et credo victimam illam novæ legis esse Jesum meum, Deum illum, qui in tempore factus est homo, qui iniquitatem omnium nostrùm portavit, et quì in cruce mortuus est, ut lavaret animam meam effusione Sanguinis sui: eumdem Dominum, qui surrexit a mortuis, et ascendit in cœlum, ut ibi præparet thronum gloriæ animabus quæ in ejus dilectione perseverant. Hæc omnia credo, Domine, quia ea revelasti, et Ecclesia tua ea credenda proponit:

gaudeo me in participationem ineffabilium mysteriorum tuorum admissum esse, et felicem me existimarem, si in testimonium harum veritatum vitam meam dare possem.

Accipe, o clementissime Deus, sacrificium totius substantiæ meæ, quod ego, misera creatura tua, humiliter tibi offero. Nihil magis æquum est, quam ut me ipsum totum tibi sacrificem; cum tu te ipsum totum immoles in hoc suavi Sacramento. Agnosco et adoro te ut supremum Dominum omnium, et ideò tibi offero corpus meum, animam, voluntatem, omnes potentias meas, totum me ipsum. Unio hoc pauperrimum meum holocaustum infinito sacrificio, quod tu semel in monte Calvariæ obtulisti, et quod quotidiè, tam misericorditer, ubique terrarum incruento modo renovas. Oro te per merita dolorum tuorum et sacratissimæ passionis et mortis tuæ, ut illud gratum habeas, et ut mihi concedas gratiam quotidiè me immolandi amori tuo. O Jesu, dummodò amer a te, omnia mihi placent; dummodò me suscipias, omnia a te accipiam, dulcia et amara.

Quam stupenda tua bonitas, o amabilis Jesu, qui sic te præbes animæ meæ, ut illi fias in

nutrimentum : qui non solum ad convivium tuum amanter me invitas ; sed ipse vehementer desideras a misero servo tuo manducari et unire te cordi meo. O veni in animam meam, quæ sponsum suum amantissimè exspectat: veni, ut sis Deus cordis mei et pars mea in æternum. Omnia amori tuo sacrifico, felicitatem, gaudium, amorem creaturarum : omnibus pro te lubens renuntîo. O Deus amoris, regna solus in animâ Sacerdotis tui : triumpha in corde ejus, et expelle ex eo quidquid oculos divinæ majestatis tuæ offendere posset. Multum confido bonitati tuæ, mi Jesu, et quoniam te ipsum totum mihi tribuis, spero te nihil mihi negaturum. Da mihi purum desiderium placendi tibi, ut ex hoc momento me totum conformem sanctæ tuæ voluntati : scio me debilem et infirmum esse, scio innumera esse vulnera cordis mei ; sed pro his omnibus remedium a te exspecto. Si nomen tuum in ore Apostolorum tantæ erat efficaciæ, ut infirmos curaret et dæmones expelleret ; quidni ego sperem, qui ipsum sacrosanctum Corpus et pretiosissimum Sanguinem tuum in cor meum recipiam ?

O Maria, Virgo et Mater sanctissima ! Sedes

sapientiæ et Vas spirituale ! Tu quæ genuisti, natura mirante, tuum sanctum Genitorem; ora ipsum pro me : ut per hoc immaculatum sacrificium quod ipsi offero, et per hanc perceptionem Corporis et Sanguinis Domini, adeò inflammetur anima mea; ut nihil ampliùs sapiam nisi Jesum : nihil desiderem nisi bona spiritualia. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XXIII.

—

Quid retribuam Domino pro omnibus quæ retribuit mihi ? Quid servus retribuet Magistro suo, creatura Creatori, homo mortalis Deo infinito ? Quia me creasti, Domine, debeo tibi me ipsum, et quia me redemisti, deberem plus quam me ipsum; deberem tibi plus quam corpus et animam, plus quam totum me, si plus haberem : quia tu, qui te ipsum pro me sacrificasti, infinitè supra me es. Quid ergò nunc debeo tibi, o clementissime Salvator, qui hodiè tam amanter ad me venisti : qui verbis

meis obediens, de cœlo in altare descendisti, et animam meam Corpore et Sanguine tuo tam dulciter satiasti. O Deus! nihil habeo quod offeram tibi, nihil habeo nisi me ipsum; nec etiam possum me tibi dare, sine speciali auxilio gratiæ tuæ. Vellem quidem tibi offerre bona mea proposita, desideria te amandi, sed quomodò ea firma manebunt, nisi tu adjuves? quomodò potero ea exequi; nisi tu in adjutorium meum intendas? Ergò iterùm et semper auxilium meum erit a Domino. Accipe me igîtur, suavissime Pater, qui neminem ad te venientem repellis, trahe me post te, ut totus sim tuus, per imitationem virtutum tuarum, et per sanctum amorem tuum, sicut tuus sum per creationem et ordinationem: tota vita mea tibi sit; nam sine te vivere mori est: totus tibi sim, qui me donis et gratiis cumulasti, ut his omnibus utar ad gloriam tuam et meam salutem. Amabo te itaque, Domine, qui es fortitudo mea et refugium meum: amabo te, gaudium et delicias cordis mei: amabo te, qui me sic amasti, ut propriâ Carne tuâ et pretioso Sanguine me nutrias. Anima mea, cœlesti cibo satiata, non ampliùs mundo aut sibi vivet; sed

tibi soli, sponso suo, consecrata erit: fragilitas et miseria mea eam in perditionem abduxerant; sed longanimitas et misericordia tua eam ad gratiam resuscitaverunt. Verè tu es Deus misericordiarum Dominus, bonus ergà omnes qui invocant nomen tuum. Deinceps igitur, o amabilis Jesu, omnem spem meam, omnes affectus, omnia desideria mea in sinu bonitatis et benignitatis tuæ colloco. Dirige me secundum beneplacitum tuum, et fac de me quidquid vis: non ampliùs conquerar de dispositionibus providentiæ tuæ; quia persuasum habeo, has omnes exire de corde tuo, quod est fornax amoris: quia scio nihil mihi eventurum, nisi quod a te præscitum et præordinatum fuit, pro bono animæ meæ. Sufficiet mihi quod talis sit voluntas tua, ut talis sit etiam mea, in tempore et æternitate. Fac in me et ergà me quidquid tibi placuerit: in omnibus subjicior voluntati tuæ, quæ est tota sancta, amabilis et perfecta. Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum. Semper laudabo te et benedicam tibi: in prosperis sicut in adversis; in tristitiâ sicut in gaudio Benedicam te in omni tempore, semper laus tua in ore meo.

Non peto consolationes, nec gaudium spirituale, quia non meretur ea indignus peccator, qui toties cor tuum contristavit; sed peto gratiam et amorem tuum. Sive ergo aridum sit cor meum, sive non: sis benedictus; sive tristis sit anima mea, sive non: sis benedictus; dummodò non sim inimicus tuus: dummodò non perdam gratiam tuam.

O Maria, Virgo præclarissima, quæ in vitâ tuâ adeò humilis, et divinæ voluntati adeò obediens fuisti, ora pro me Jesum, qui hodiè cor meum inhabitare dignatus est; ut ego etiam discam me semper divino nutui subjicere. Am.

SUSPIRIA.

O Jesu! totus sim tuus, qui totus meus es,
Dominus regit me, et nihil mihi deerit.

PRÆPARATIO XXIV.

O Deus infinitæ puritatis, sanctitudinis et majestatis, quomodò dignaris permittere ut accedam ad altare tuum, et me nutriam sanctâ Eucharistiâ : ego qui fui abyssus ingratitudinis et peccati ? Ah ! quanto tempore, mi Jesu! tibi plus doloris et amaritudinis attuli, quam Judæi, qui te innocentem condemnârunt ! Quanto tempore magis te offendi quam inimici tui qui te crucifixerunt. Per peccata mea spinis te coronavi, clavis sacrum Corpus tuum perforavi, aceto te potavi, cor tuum transfixi et mortem tuam causavi. Non sum dignus, Domine, apparere coram te, multò minùs te, Agnum sine maculâ, qui peccatum non fecit, immundis manibus sacrificare et sumere. Sed, o mi Deus, quam patiens es, longanimis et multum misericors! Quamvis adeò inhonoravi sanctum nomen tuum ; quamvis conculcavi Sanguinem tuum et merita tua : quamvis fui inobediens peccator ; non solùm mihi dedisti media revertendi ad te:

sed tu ipse ad reconciliationem me invitasti. Confessus sum injustitiam meam Domino, et tu remisisti impietatem peccati mei; et iterûm recepisti me in numerum amicorum et filiorum tuorum. Quam bonus es, Domine, qui sanasti omnes infirmitates meas, et redemisti de interitu vitam meam. Nolo ampliùs te offendere: sed cum gratiâ tuâ desidero te honorare et glorificare: purifica me, Jesu, per Sanguinem tuum et per mortem tuam, ut fiat anima mea, hodiè et deinceps digna habitatio infinitæ majestatis tuæ.

O suavissime Redemptor! tota mea fiducia in te est: tota spes mea in meritis acerbissimæ passionis et crudelissimæ mortis tuæ. Credo te per hanc visitationem tuam velle sanctificationem concedere animæ meæ, inflammare cor meum cœlestibus desideriis, et me capacem reddere vivendi et morieudi in sanctâ tuâ amicitiâ. Da etiam gratiam ut possim tantæ tuæ benignitati respondere, et ut conatus tui pro sanctificatione cordis mei, per culpam meam non reddantur inanes.

Eccē, o anima mea, ecce Rex tuus venit tibi mansuetus: en Dominus omnium, pater et amicus humilium, deliciæ paradisi et gaudium

Angelorum, Deus ipse, in cor tuum descendet. Ecce, sponsus venit, exi obviam ei : en, prospicit per cancellos qui divinitatem velant, invitat te, vocat te, desiderat uniri tecum ! Paravit in conspectu tuo mensam, adversùs omnes defectus, omnes fragilitatis maculas, quæ adhuc tribulant te. Ecce sponsus venit : intra cum eo ad nuptias, et claude januam cordis omni cogitationi terrenæ.

O felicitas ineffabilis ! O gaudium super omne gaudium ! Mihi datum est æterno Patri sacrificare et offere Agnum sine maculâ, qui tollit peccata mundi ! Mihi datum est consecrare, et intra me sumere Carnem et Sanguinem Redemptoris mei. O Jubilum cordis mei ! veni et satia desiderium meum : refice esurientem animam meam ; veni et sanctifica indignum ministrum tuum, qui visitationem tuam ardenter desiderat, et amorosè exspectat. O Panis Angelorum ! sis sustentaculum meum : o Manna de cœlo ! sis fortitudo mea : o lux mundi ! illumina me : o Deus ! inflamma me, conforta me contra omnes inimicorum meorum insidias ; et per auxilium gratiæ tuæ, erga sanctissima mysteria tua me adeò devotum præbebo hic in

terrâ, ut interminabili gaudio tecum merear perfrui in patriâ. Fiat!

O Maria, Virgo gloriosissima quæ portans Creatorem tuum, abiisti in montana, ad cognatam tuam, intercede pro me, ut eâdem fide. eâdem humilitate hodiè portem tuum ac meum Jesum, et diligenter conservem gratiam ejus. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XXIV.

—

O beatissima Trinitas, Deus omnipotens, sis benedictus pro immenso favore, quem hodiè recepi. Da mihi cor gratum, quod possit te dignè laudare. Per passionem et mortem Salvatoris mei, quam incruento modo hodiè per ministerium meum renovavit, oro te, ut acceptabilis fiat in conspectu tuo gratiarum actio mea. O Pater æterne, memento tributum gratitudinis meæ tibi offeri in unione meritorum Filii tui, ab æterno a te dilecti, et qui nunc in me manet. Ipsi, Spiritui Sancto et tibi sit omnis honor et gloria. Benedictus sis, bone Jesu,

qui visitas cor meum ! Benedictus sis , clementissime Redemptor , qui venis in nomine Domini. Pertineo nunc totus ad te, et tu vicissim totus ad me ! O admirabile commercium ! Omnipotens in corde meo residet ! Deus qui me creavit , remanet in animâ vilis creaturæ. Ah ! Jesu ! misereor tuî videns te in corde frigidiori et duriori quam præsepe, in quo collocatus es in nativitate: in corde, quod majorem dolorem tibi causavit quam instrumenta passionis tuæ. Non enim semel, sed centiès renovavi per peccata mea cruciatus tuos et mortem tuam.

O Jesu, qui omnipotens es , qui de indignis dignos facis, et de peccatoribus justos et sanctos , fac ut sancta præsentia tua emundet cor meum ab omni maculâ , ab omnibus reliquiis peccatorum. Expelle ex eo indifferentiam et teporem : totum liquescat in sanctis ardoribus , quod auctorem sanctæ dilectionis in se possidet : totum sit igneum , quod ignem in se recepit.

O Salvator Jesu, cum intra me sis ad conferendum mihi favores tuos , et cum invites me ad rogandum : precor te , per viscera misericordiæ tuæ, ut exaudias obsecrationem meam.

Concede mihi incrementum vivæ Fidei, Spei, Charitatis et contritionis: da mihi humilitatem, puritatem, patientiam, mansuetudinem, cæterasque tam sublimi statui meo necessarias virtutes. Immuta animam tam plenam mundo et mundanis affectibus, tam refertam superbiâ et amore proprio: renova illam, redde eam conformem sanctissimæ voluntati tuæ, et magis ac magis addictam honori et gloriæ tuæ. Sanctifica sensus meos, ut nihil admittant divinæ legi tuæ contrarium: memoriam meam, ut semper in te occupetur, et circa sublimes tuas perfectiones versetur: intellectum, ut dirigatur ad te: voluntatem, ut semper laudet te, semper quæ tibi placita sunt cupiat. In sinceritate cordis mei offero tibi in holocaustum perpetuum, animam et corpus meum, sensus, potentias, possessiones, cogitationes, verba et actiones meas. Ure, o ignis divine, consume, o ardor omnipotens, quidquid in me est quod non tendit ad te aut tibi displicet, quidquid me a te avellere potest.

O sancta Trinitas, omnipotens Deus, exaudi preces ministri tui: non potes mihi negare quod Jesus, qui in me est, mecum petit; si

ego non exaudior, Jesus, qui mecum rogat, exaudietur utique pro reverentiâ suâ. Ipse enim dixit: petite et accipietis, pulsate et aperietur vobis: quodcumque petieritis Patrem in nomine meo dabit vobis.

O Maria, Mater et Virgo, Regina super omnes speciosa, ora pro me, ut cum eximio favore quem hodiè Filius tuus mihi concessit, etiam concedat gratiam semper in virtute proficiendi, ut dignus in conspectu ejus minister appaream. Amen.

—

SUSPIRIA.

Quis me separabit a charitate Christi ?
Mihi enim adhœrere Deo bonum est.

PRÆPARATIO XXV.

O Agne immaculate, qui pasceris inter lilia, et qui es ipse flos campi et lilium convallium, cujus deliciæ sunt conversari cum animabus puris et Deo dilectis, quid invenies in horto cordis mei, in quem hodiè ingredieris, nisi spinas et tribulos, miserias et infirmitates? In vanum ibi quæres flores pietatis, vel fructus bonorum operum. Heu! quam magna inter me et te differentia! quale discrimen inter bona exempla tua, et tepidam vitam meam! et tamen mihi specialiter dictum est: sanctus esto, quia ego sanctus sum: esto perfectus, sicut Pater cœlestis perfectus est. Tu habitas in luce inaccessibili, et ego in mediis tenebris: tu Magister mitis, humilis et mansuetus, et ego servus nequam, superbus, iracundus et impatiens: tu Agnus innocens, immaculatus, et ego ingratus peccator! Quomodò ergò ad te accedam, et me Carne tuâ et Sanguine tuo

nutriam? Si considero indignitatem meam, erubesco coram te, et non audeo cœlum aspicere; multò minùs ad Sancta Sanctorum introire. Sed quia scio te esse Patrem misericordem et Deum totius bonitatis, qui neminem in te sperantem repellis, ideò in te confido et ad te audeo venire. Adeò magna est benignitas tua, ut quamvis multis onustus miseriis, et violentis tentationibus exagitatus, tamen ad tabernacula tua accedo, ut suavem et potentem tuam opem experiar. Tanta est fiducia mea in tuâ miseratione, ut timerem tibi displicere, si a mensâ tuâ abstinerem: et quo major mea indignitas est, eo major est misericordia tua, in admittendo me ad participationem Mysteriorum tuorum, in quibus spero me inventurum remedium contrà omnes infirmitates meas.

En, charissime mi Jesu, venio ad te sicut sitiens viator ad fontem aquarum; sicut infans ab ubera matris suæ; et sicut filius ingratus ad optimum patrem. Memorare, Domine, misericordiæ quam Magdalenæ exhibuisti : non repulisti eam e præsentiâ tuâ, etsi notoriam peccatricem; e contra mansuetè eam recepisti, illius causam egisti, et ad osculum sacrorum

pedum tuorum eam admisisti. En, benigne Redemptor novam occasionem exercendi misericordiam. En ad pedes tuos miseram creaturam, quæ desiderat te recipere. Respice me, et purifica cor meum. Si ex oculis meis non profluunt sufficientes lacrymæ ad lavandum pedes tuos : ex sacris tamen Vulneribus tuis satis Sanguinis fluxit ad abstergendum, non solum peccata mea, sed delicta totius mundi. Si ergò adhùc in corde meo aliquid remanet, quod non satis purum est; ampliùs lava me, purifica me, antequam præsumam conficere Corpus et Sanguinem tuum, et Deum meum in intima mea introducere.

Veni, o Esca divina, et nutri animam meam desiderio te desiderantem : veni fornax charitatis, et consume me totum : ignis amoris, inflamma me, Pastor bone, dirige me ; mi Pater et Sponse, suscipe me; vita et pax mea, salva me. Veni, lumen animarum, consolator cordium, desiderium Patriarcharum et gaudium Angelorum. Veni, deliciæ cœli et beatitudo Sanctorum : ad te anhelat cor meum : nam esse tecum dulcis est paradisus : esse sine te gravis est infernus.

O sanctissima Virgo Maria, recepturus sum hodiè dilectum tuum Jesum. Intercede pro me, ut eâdem fide, eâdem devotione et charitate ipsum excipiam, quâ sanctus senex Simeon eum e manibus tuis in ulnas suas excepit. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XXV.

—

O dulcis Jesu, mi Deus et Redemptor, Rex cœlorum et Domine infinitæ majestatis et potentiæ, qui iterùm honoras indignum servum tuum divinâ et reali tuâ præsentiâ, quomodó adeó te humilias, ut velis habitare in animâ meâ, tam parùm te amante, tam parùm te dignâ? Nonne sufficiens erat, o Sponse sanguinum, tot tantaque tormenta, et mortem ipsam amore meî sustinuisse? Quis sum ego, indigna creatura tua, ut tribuas te in nutrimentum meum, et participem me facias omnium meritorum quæ acquisivisti crudeli et ignominiosâ tuâ morte in cruce? Quid te impellit ut me adeó honores? Sed quid plura?

Amor tuus est, o Jesu! Charitas quæ te impellit et urget; dilectio tua, quâ majorem nemo habet. O immensa bonitas! O suavis benignitas Dei mei, quam hucusque tam parùm amavi, da ut deinceps diligam te cum omni fervore, et ex omnibus potentiis cordis mei.

O suavis amator animæ meæ, non poteras majorem mihi gratiam largiri, quam illa quâ me hodiè in sacrâ Communione honoras. Per nativitatem dedisti te socium meum, et per mortem tuam factus es Redemptor meus: pro his beneficiis jam infinita deberet esse gratitudo mea; et nunc insuper, per institutionem hujus sacri Mysterii, in quo latet verus Deus et homo, factus es cibus et potus animæ meæ! O donum super omne donum! O convivium ipsis cœlitibus admirandum! Veniendo in mundum, meruisti mihi vitam gratiæ, sed intrando in cor meum, affers mihi ipsum gratiæ fontem et auctorem. O Esca de cœlo, in cujus participatione filii hominum redduntur filii Dei! O Panis, omne delectamentum in te habens, qui refocillas animam, spiritum recreas, flammas concupiscentiæ extinguis, voluntatem subjicis et amorem proprium mortificas: sanctifica cor

meum, in quo nunc habitas, et redde illud victimam acceptabilem divinæ majestati.

Et quid nunc, o bone Jesu, retribuam tibi pro hoc immenso tuo beneficio? Si gratiarum actio mea debet adæquare favorem tuum, quid sufficiet ad testificandum tibi gratitudinem meam? Et quid poterit tibi dare debilis creatura tua quæ nequidem per horæ quadrantem attentè te laudare potest? Si in visitatione matris tuæ Mariæ, cognata ejus Elisabeth, Spiritu Sancto plena, exclamat: undè hoc mihi ut veniat mater Domini mei ad me? Quid ego, vermis terræ, exclamare debeo, cum non Matrem Dei in domo meâ, sed ipsum cœlorum Dominum et Regem æternæ gloriæ in corde meo receperim. O mi Jesu, quot animæ devotæ ferventiorem receptionem tibi parassent, quibus non favisti, sicut mihi hodiè: quot sancti Sacerdotes fortè a mensâ tuâ per infirmitatem abstinere coguntur: et ego miser peccator ad convivium tuum admissus sum. O singularis benignitas et bonitas Redemptoris mei!

O Jesu, antequam recedam, benedic ministrum tuum, quem tam specialibus gratiis hodiè cumulasti. Sanctifica animam meam, potentias,

cor et affectus , corpus et sensus meos. Fac ut omnis affectio terrena , quæ tibi non placet, ex me penitùs eradicetur. Nolo ampliùs cogitare, diligere et desiderare, nisi te solum : in te solo pono omnem spem et affectum meum: non ampliùs mihi, sed tibi soli vivam : ut in æternum te possideam, o summum et unicum bonum !

Maria , mater gratiæ , dulcis parens clementiæ , intercede pro me , ut Filio tuo , Domino meo, talem me exhibeam , ut novis gratiis dignus ab ipso inveniar. Amen.

SUSPIRIA.

Jesu , Fili David , miserere mei.
Salvum me fac, secundùm misericordiam tuam.

PRÆPARATIO XXVI.

O quam magna misericordia et benignitas tua, Domine qui indignæ creaturæ tuæ permittis, non solùm ad Sanctuarium tuum ingredi; sed pretiosum Corpus et Sanguinem tuum sumere! Tu Dominus omnipotens, cujus magnitudo sine limite, sapientia sine mensurâ, et bonitas infinita: virtus tua ineffabilis, et majestas incomprehensibilis: in judiciis tuis terribilis es, in consiliis admirabilis, perfectissimus. Et ego sum vas immundum, esca vermibus destinata, peccator ingratitudinem malitiæ superaddens: in omnibus apparet miseria mea; in vanitate actionum mearum, in appetitu carnali, in pigritiâ et in superbiâ, Qnomodò ergo audeo ad te verba facere o Deus, in cujus præsentiâ sol amittit claritatem suam; Angeli tremunt et Seraphim facies suas velant? An ergo creatura tantæ indignitatis suæ conscia, unietur enti tam sublimi, tam perfecto? O bone Jesu! scis indigentiam meam maximam esse, sed

magnitudo misericordiæ tuæ excedit magnitudinem paupertatis meæ. Tibi enim proprium est miseri semper et parcere. Æger sum, debilis et infirmus sum: quid ergo tutiùs faciam quam ad te advolare; ut tu auxilium præstes et me saues. In vitâ tuâ mortali infirmos sanabas et curabas a languoribus. Benefica manus tua purgabat leprosos, sanabat cæcos et claudos, curabat paralyticos et liberabat energumenos. Omnes, etiam peccatores, æquâ benignitate sustinebas. Ad quem igitur ibo, benigne Jesu, in infirmitate et cæcitate meâ? Utique ad te, qui magnus de cœlo medicus es: quia in te solo invenitur salvatio et remedium contra omne malum. Magnâ igitur cum fiduciâ ad altare Dei introibo: sperans a te gratiam et robur contra inimicos salutis meæ, et fervorem in sancto tuo servitio.

O Jesu, spes mea a juventute meâ, præbe mihi in hoc sacro convivio tuo signa tuæ dilectionis, mundando me ab omnibus quæ spirituali meo progressui possunt obesse. Da mihi contemptum terrenorum et ardorem ad divina. Peto hunc favorem per dolores tuos et per agoniam tuam in cruce.

O Fili dilecte Patris æterni, agnosco te esse dignissimum objectum amoris mei, desidero servire tibi et te diligere; si non tantùm quantùm mereris, saltem tantùm quantùm valeo: confiteor præteritam vitam meam non fuisse satis puram, satis humilem, satis fervidam; et tamen quia pœnitet me, invitas me ad amorem tuum et ad pignus amoris tui, sanctissimum tuum Sacramentum. En, bone Jesu, in amplexu tuo profiteor me nihil in posterum desiderare, nisi amare te et obedire tibi: eligo te in regem et sponsum cordis mei. Tu solus mei dominaberis, solus in me regnabis, solus diriges affectus et voluntatem. Adhuc frigescit cor meum in servitio tuo, sed accipe illud, purifica et inflamma illud, et brevi accrescet in eo charitas tua. Nolo ampliùs, sicut hucusque, tepidè vivere; sed cum gratiâ tuâ, fervor meus brevi adæquabit ardorem devotissimorum tuorum Sacerdotum.

O Maria, mater Jesu, precare pro me, ut cum fructu sanctissimum hoc sacrificium omnipotenti Deo offeram. O sancti Patroni mei, obtinete pro me, potenti vestrâ intercessione, ut dignè recipiam Carnem et Sanguinem Jesu.

Petite pro me eamdem puritatem, reverentiam et devotionem, easdem virtutes, merita et dispositionem, quibuscum vos, in vitâ vestrâ, hoc idem sacrum nutrimentum sumpsistis, ut eumdem ex eo fructum recipiam. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XXVI.

—

Mirare, o anima mea, insignem bonitatem magistri tui: exalta et lauda eximiam Salvatoris tui mansuetudinem. Lauda nomen ejus, quoniam suavis est Dominus. Canta canticum novum, quia mirabilia fecit: verè mirabilia: nam divinitatem et majestatem suam abscondit, ut pauperculum cor tuum præsentiâ et gratiâ suâ repleat. Salve, amabilis Jesu, lætitia mea, fons omnis virtutis et destructor iniquitatis: salve, refectio animæ meæ, esca regalis, Panis vitæ æternæ; benedictus Dominus, quoniam mirificavit misericordiam suam mihi. O speciose formâ præ filiis hominum, sit tibi cor meum jucunda habitatio et thronus charitatis!

Quid dicam tibi, suavissime Sponse Jesu, quid faciam pro tam admirando tuo favore? Quò magis considero eminentiam beneficii tui, eò majora video motiva gratitudinis; sed eò minùs etiam me sentio aptum ad satisfaciendum tibi. Quis mihi nunc sensus, si volo me gratum præbere pro eximio amoris pignore, a te hodie accepto? Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes ejus? Tu dulcissimus amicus animæ meæ, dives in omnes, decorus et amabilis nimis, invitasti et admisisti me ad sacram mensam tuam, exquisitissimo favore et suavissimâ consolatione ditasti me, ligasti me vinculis specialissimi amoris tui! Num igitur revertar iterùm ad amicitiam mundi? An oleum peccatoris iterùm impinguet caput meum et te ad æmulationem provocabo? Absit, mi Jesu, absit! Rememorabor quia Deus adjutor meus est, et Deus excelsus Redemptor meus: propter verba labiorum tuorum custodiam vias duras: omne gaudium meum erit in te, omnis labor meus pro te; abrenuntio vanitati, superbiæ et voluptati; humilitas, mansuetudo et castitas ornabunt animam meam: tu solus, o Jesu, eris omne bonum meum, thesaurus cor-

dis mei, vera mea felicitas, pax mea et requies.

Sed, o Deus, cognoscis inconstantiam et debilitatem meam : quotidiè vides quam labilis sum et quam parùm fidelis in promissis ; et ideo indigeo gratiâ tuâ et auxilio. Exurge itaque quotidiè in occursum meum , Domine , Deus virtutum : eripe me de inimicis meis, et ab insurgentibus in me libera me. Miserere mei ; quoniam in te confidit anima mea. Hodiè iterùm honorasti pauperculum cor meum frumento electorum : non dubito quin etiam velis illud sanctificare et illi virtutes tribuere , quæ me in servitio tuo ferventem reddent. Nihil possum sine te , sed omnia in te. Adjuva me ergo, Domine, ut fortiter pugnem contrà tentationes. Esto mihi in Deum protectorem et in domum refugii; ut educas me de laqueo quem absconderunt mihi inimici mei. Amplam a te benedictionem exspectare possum , qui animam meam tam gratiosè nutrivisti : da mihi gratiam erga tantam tuam teneritudinem gratum me exhibendi , per amorem adeò ardentem et generosum, ut cor meum fiat quasi imago et speculum Divinitatis. Concede mihi fervens desiderium semper proficiendi in virtute, et firmum propo-

situm servandi mandata tua. Da mihi spiritum orationis et obedientiæ, spiritum puritatis e timoris Domini. Præbe cordi meo filialem in te fiduciam, ita ut in omnibus necessitatibus meis ad te, sicut ad tenerrimum Patrem, confugiam

O clementissima Virgo Maria, accipe me in filium ; ora pro me, adjuva me omni tempore sed præcipuè quando versor in periculo pec candi. Amen.

—

SUSPIRIA.

O lux, quæ semper luces, et nunquam offus caris, illumina me.

O ignis, qui semper ardes et nunquam extin gueris, accende me.

PRÆPARATIO XXVII.

—

O Deus infinitæ majestatis et gloriæ, juxtà praeculum tuum sanctitudo decet domum tuam : ædes quas inhabitas debent esse sanctæ : et ex præcepto Ecclesiæ tuæ, tabernacula tua et vasa debent esse munda et nitida..... Quid inde....? Ergò manus Sacerdotis quæ te tangunt, debent esse sanctæ: lingua quæ te recipit, debet esse pura : cor quod inhabitas, debet esse sine macula! O mi Jesu, qui novisti omnia novissima et antiqua, imperfectum meum viderunt oculi tui. Ubi est sanctitudo mea, ubi puritas, ubi virtus? Ubi sunt merita quæ debent ornare animam, quam in sponsam tuam elegisti? loquar in amaritudine animæ meæ: dicam Deo noli me condemnare. O tu, qui tam bonus es, tam benignus et misericors, ut nec Angelorum nec hominum linguæ excellentiam tuam narrare valeant ; tu solus potes me facere sanctum, tu solus potes me mundare ; et me dignum reddere sanctâ tuâ visitatione. Si enim ille calculus,

quem unus de Seraphim forcipe tulerat de altari, solo attactu labia Isaiæ ab omni iniquitate et peccato mundavit : si fimbria vestis tuæ mulieri homoroissæ incolumitatem attulit; quid non efficiet ipsa salus et virtus? Quid non efficies tu, qui ideò venisti in terram, magnus de cœlo medicus ; ut quod ægrotum sanares : ut per Sanguinem tuum nos sanctificares, omnesque etiam minimas labes ex animabus nostris lustricâ virtute depelleres. Munda me igitur, o Deus, antequam te recipiam: purifica et sanctifica cor meum potenti tuâ virtute ; da mihi dispositionem actui tam sublimi necessariam.

O amabilissime mi Jesu, jam totiès te, sanctitatis fontem, et omnis perfectionis plenitudinem, in animam meam recepi, et hucusque tam parùm profeci. Per tot favores, tot auxilia gratiæ tuæ, deberem jam esse ignis ardens, puritatis et sanctitatis exemplar : et eheu! per negligentiam meam æquè tepidus et instabilis in servitio tuo permansi : parùm aut nihil in amore tuo progressus sum : et tamen scio non progredi, regredi esse ; scio non colligere tecum, dispergere esse. Miserere mei,

bone Deus ; ne derelinquas me : firmiter enim statuo hanc meam vivendi rationem immutare. Cor meum dolore et contritione repletum est, et paratus sum ad qualemcumque afflictionem sustinendam, potiùs quam in posterum te offendere, aut tibi displicere. Non timeo morbos, ignominiam, tribulationem, vel quascumque pœnas, quibus me velles affligere ; non timeo nisi peccatum : peccatum quod adeò inhonorat supremam majestatem tuam ; quod adeò displicet Deo cordis mei; quod tantorum cruciatuum tuorum et mortis tuæ causa fuit ; peccatum, unicum et summum malum. Testimonia amicitiæ et fervoris, quæ tibi deinceps, adjuvante tuâ gratiâ exhibebo, numero superabunt causas doloris, quas in præteritâ vitâ meâ præbui. Unicum gaudium meum, omnis voluptas mea erit amare Deum et illi soli servire : ut sic amor meus quodammodò compenset dolorem tuum cujus causa fui. Veni Domine, et noli tardare : inclina cœlos tuos et descende: veni, exue me veterem hominem cum concupiscentiis suis ; illumina tenebras meas, infunde in me habitus virtutum, et concede mihi amplam tuam benedictionem.

Sancta Virgo Maria , vas insigne devotionis, intercede pro me , ut devotè merear suscipere, et sanctè conservare *donum transcendens omnem plenitudinem.* Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XXVII.

—

Benedico te , Domine Jesu , ex toto corde meo , qui pauperem servum tuum iterùm dignatus es confortare Pane Angelorum et Calice benedictionis. Benedico et laudo te ex omnibus potentiis meis , quia præteritæ meæ ingratitudinis et infidelitatis oblitus , animam meam suavi tuâ consolatione implevisti, Heu ! quarè non semper gratum me ergà tantam tuam bonitatem et misericordiam exhibui ; quomodò toties eam contempsi , et gratiam tuam a me abjeci? sed nunc quum omnes amoris tui thesauros in me ultrò profuderis , ingratissimus

forem, si non totum cor meum tibi consecrarem. Accipe illud, o bone Jesu, quantumvis miserum et ingratum; accipe illud et absconde in sacris vulneribus tuis. Loquere illi voce tuâ dulci: loquere, Domine, quia audit servus tuus. Non mereor quidem sanctis tuis inspirationibus dirigi: qui tam sæpè sacram tuam vocem audire renui. Si tu etiam nunc surdus esses clamori meo, quid de me fierit? Ad quem irem in necessitatibus meis? Quis mederetur tot tantisque infirmitatibus meis. Ne derelinquas me, Domine Jesu, ne discesseris a me; nam sine te vivere non valeo.

Sed pretiosum Corpus tuum, o Jesu, et divinus tuus Sanguis, quibus me hodie nutrivisti, insuper, promissa tua quæ fallere non possunt, confirmant spem meam in auxilio tuo et in magnâ tuâ misericordiâ. Adjuva me, Deus, ut in solo tuo amore sit omnis sufficientia mea; in faciendo voluntatem tuam, omnis mea gloria; ita diligam te, ita fervidè serviam tibi soli, ut possim per vivam meam charitatem reparare tempus hucusque perditum in serviendo inimicis tuis. O Deus, amo te; Redemptor mi, diligo te ex totis viribus meis. Tibi soli vivit

cor meum, ad te solum suspirat, et vellet mori amore tuî, *qui amore amoris mei dignatus es mori.* Tu, Domine, totum te dedisti pro me, moriens in pretium, et convescens in edulium: ego etiam me totum tibi trado ; et cum oblatione meî ipsius, offero tibi etiam merita passionis et mortis tuæ ; orans te, ut per virtutem dolorum tuorum, continuò me adjuves contrà insidias carnis et dæmonis, et contra omne quod tibi displicet.... Castiga me in hac vitâ, ut satisfaciam pro innumeris offensionibus meis; sed præserva me ab æternâ damnatione in alterâ. Hic ure, hic seca, modo in æternum parcas: in te Domine spero, non confundar in æternum.

Concede mihi, mitissime Jesu, ut amem te verè et sincerè, sicut amari te oportet a servo tuo, ministro mysteriorum tuorum, quem toties sacris deliciis refecisti. Sit mea maxima felicitas omnia perdere ; ut te et amorem tuum lucrer. Egisti hodiè erga animam meam, sicut agitur erga dilectissimam sponsam: da insuper ut possim amorem amore compensare; ut nihil me separare a te valeat. In cor meum hodiè descendisti : sit cor illud clausum omnî amori

terreno et solis affectibus sanctis apertum ; sit sanctissimo Cordi tuo adeò unitum ut non vivam ego, sed vivat in me Jesus, Deus cordis mei.

Amabilissima Mater Maria , quæ sine virginitatis detrimento Dominum concepisti , ora pro me, ut purus ab omni maculâ, et cum fervidâ charitate Deo meo serviam Amen.

—

SUSPIRIA.

Deus meus, in te confido, non erubescam.
O Maria, refugium peccatorum , ora pro me.

PRÆPARATIO XXVIII.

Charissime Jesu, quot animæ a te dile
per virtutem hujus cœlestis Panis, qu
hodiè nutries, ad summum sanctitatis ap
pervenerunt: et tamen animæ istæ erant
ego, fragilis ejusdem naturæ, debiles et
tentationi expositæ. O quot heroica signa
derunt patientiæ, charitatis, puritatis et
tificationis! Quam pacificæ erant in m
tribulationibus, lætæ in adversis, fort
persecutionibus. Martyres tui, hoc Pane
rati, ad carceres, ad bestias, ad equu
læti properabant. *Idonei erant ad Martyr
quia ab Ecclesiâ armabantur ad prælium:
erant contrà adversarios, quia munimento
minicæ saturitatis erant armati.* Tu, o
vivebas in eis, et ideo cum gaudio fidem
guine sigillabant.

O mi Deus, si convivium tuum tam strenuos
ldebat servos tuos contrà terrenos fidei
stes; quid non aget contrà insultus inimico-
n spiritualium; cum sit *alimonia quæ valet*
ntra omnes spirituales defectus. O Redemptor
mæ meæ, si non debeo armari ad prælium
ntrà Nerones et Domitianos, multùm tamen
ligeo armaturâ tuâ contrà domesticos hostes
os, qui quotidiè minantur mortem animæ
æ. Quomodó enim humîlis et patiens ero,
i sumam Dominum mitem et humilem corde;
omodò purus, nisi bibam Vinum germinans
gines; quomodò fervidus, nisi nutriar Sacra-
nto pietatis? Adjuva me igitur, Domine,
cissimâ tuâ refectione, et esto mihi turris
titudinis a facie inimici, ut filius iniquitatis
n apponat nocere mihi.

O Jesu, Salvator, quandò considero primor-
nascentis Ecclesiæ tuæ, in qua credentium
t cor unum et anima una, in qua eò major
t cura mensæ tuæ, quò major erat contemp-
rerum terrenarum, erubesco et in me ipso
nfundor. O qualis charitas, qualis fervor,

quantus zelus gloriæ tuæ! Et ego qui eumdem panem sumo et eumdem potum spiritualem bibo, tam parum animam meam curo, et tam segnis sum in rebus divinis! Ne despicias me, o Deus salutaris meus: parasti in conspectu meo mensam adversûs omnes qui tribulant me; fac ut deinceps ex illâ vires et robur accipiam ad pugnandum contrà hostes meos. Excita me torpentem, illumina cæcum, erige claudum. Doce me facere voluntatem tuam: quia servus tuus sum; ut voluntariè sacrificem tibi, et con fitear nomini sancto tuo; ut quemadmodum cervus ad fontes aquarum, ita desideret anima mea ad te, Deus: ut concupiscat et deficiat in atria tua. Pone te, Domine, ut signaculum su per cor meum et trahe me post te, ut curram in odorem unguentorum tuorum. Accende in me ignem quem venisti mittere in terram. Uti nam diligam te, Domine, firmamentum meum et refugium meum et liberator meus: utinam ardentissimo Angelorum et omnium Electorum amore complectar te; ut me nihil separare possit a te; tu enim es sors mea et pars mea

Deus in æternum, cui adhærere mihi bonum est.

Per te accessum habeamus ad Filium tuum, o Maria, benedicta inventrix gratiæ, ut per te nos suscipiat, qui per te datus est nobis, Jesus Christus, Magister et Dominus noster. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XXVIII.

—

O quam suave gaudium inebriat animam meam, quam dulcis lætitia inundat me, o mi Jesu! ex quo introisti in cor meum : quam lætam exultationem in Deo meo experior! Suavitas donorum tuorum replet intima mea, et pax, quæ exsuperat omnem sensum, custodit intelligentiam meam. Quanta erat insania mentis meæ, quandò quærebam solamen extra te : quandó a mundo emendicabam pacem et auxilium. Infelix ego qui totiès oblitus fui Dei Creatoris mei, aurum meum obscuravi et colorem optimum mutavi. Væ mihi, si ad pu-

niendam ingratitudinem et insaniam meam, recussasses mihi consolationem et pacem, quam nunc in consortio tuo experior ! Sed tu es Deus misericors et præstabilis super malitiâ. Laudo et glorifico te, qui iterùm Corpus et Sangui-nem tuum mihi præbuisti, et sic bonum pro malo et beneficium pro ingratitudine dedisti ! Quanta nunc mihi felicitas, quanta gloria est attributa ; posse fabulari cum Deo, cum Christo miscere colloquia, postulare quod desidero, et obtinere quod postulo. O Jesu mi, fac ut possim tibi reddere gratias tantâ tuâ clementiâ dignas. Sed quomodò rependam amorem tam excelso tuæ bonitatis pignore dignum ? Si animæ meæ facultates et amoris mei fervor adæquarent facultates et fervorem Angelicorum Spirituum, nondùm aliquid te dignum promerer possem. Nec incomparabilis tua bonitas ab in-telligentiâ finitâ potest capi, nec ab ente finito laudari. Sis ergo ipse in me laus et gloria tua ; offero tibi te ipsum, cum omnibus meritis passionis et mortis tuæ, cum omnibus potentiis et perfectionibus humanitatis et Divinitatis tuæ

O mi Jesu, brevi, quandò a te recessero, iterùm in mediis periculis versabor, innumeris tentationibns expositus, atque sexcentis hostibus animæ meæ stipatus. Tunc non sufficiens ero cogitare aliquid a me, quasi ex me, sed omnis sufficientia mea ex Deo erit. Fac ut tunc præcipuè, quandò sum in periculo amittendi gratiam tuam, ob oculos habeam quanta mihi hodiè fecisti, qui cor meum præsentiâ tuâ sanctificasti; ne sicut Petrus, relicto cœnaculo, negem te, et cum ipso incipiam detestari et jurare, quia non novissem te. O Salvator mi, longè sit a me horribile hoc malum; sub umbrâ alarum tuarum protege me: vel potiùs, absconde me in sacris vulneribus tuis. Ibi securus latebo, quandò insurgent venti tentationum et quandò fluctus voluptatum conabuntur me obruere. Ubinam possem tutiùs latere, quam in pectore amantissimi Patris? Ubi meliùs vincam conatus inimicorum cordis mei, quam in sinu dilectissimi Redemptoris mei, qui est defensor et protector vitæ meæ, refugium meum et liberator meus? Domine,

pone me juxtà te, et cujusvis manus pugnet contra me.

O Maria dulcissima mater mea, auxilium meum, spes et refugium peccatorum, intercede pro me ad Dominum, ut concedat mihi gratiam invigilandi sensibus meis, ne ampliùs culpâ meâ perdam ex corde meo suavissimnm hospitem quem hodiè recepi. Ora pro me, ut gratiâ ejus adjutus, purum, humilem, sanctum me servem; donec in æternum ipsum tecum possideam. Amen.

—

SUSPIRIA.

Amo te, Deus abscondite.

O mi Jesu, obliviscar omnium propter te.

PRÆPARATIO XXIX.

O Mysterium amoris, ipsis Angelis admirandum, in quo supremum numen, quod omnia gubernat et nullius indiget, se ad humilem et nihilo proximam conditionem demittit. O Jesu, amor mi, abscondis majestatem tuam sub sacris speciebus, non tuî, sed nostrî causâ et emolumento : nempè ut amorem tuum nobis probes, et nostrum vicissim emendices; ut nos gratiæ et regni tui consortes reddas. Verè es Deus absconditus, ut afflictos soleris, tentatos erigas, egentes dites, miseros protegas. languentes sanes, omnique bonorum genere immemores repleas. Idcircò potentiæ tuæ dignitatem abscondis, ut majori cum fiduciâ ad te adeamus; ut sic aptiùs vivis sis alimentum, medicamen ægrotis, moribundis viaticum : ut ad perpetuum hostiæ statum adductus, semper vivas

ad interpellandum pro nobis; verbo : ut te nobis et pro nobis, in nostros unicè usus, totum quantum impendas, verè pastor bonus, qui non contentus semel in arâ crucis animam tuam pro ovibus posuisse, eas insuper Corpore et Sanguine tuo continuò pascis.

O Jesu eucharistice! quis te non amet? Quis talia considerando, te ex intimis medullis non diligat? Nescio quid magis mirandum, bonitas tua erga nos, an nostra erga te indifferentia. O sol divine, dissolve glaciale frigus mentis meæ, ac flammis tuæ charitatis ure renes meos et cor meum, ut fugato tepore, sint lampades ignis atque flammarum, thymiama fervoris constanter adolentes.

O Domine Deus, scio unicum accessum ad sacrum illud epulum posse sufficere, ad reddendum me sanctum. Nam si debita cum pietate ad mensam tuam advolo, sedeo ad ipsum sanctitudinis fontem, imò possideo ipsum sanctitatis auctorem. Quomodò ergo post tot Communiones, adhuc ingratus peccator sum; quomodò tot nævorum sordibus semper macu-

latus squaleo? Deberem *tamquam leo*, *ignem spirans*, *ab hac mensâ recedere*, *factus diabolo terribilis*: et recedo totus frigidus, factus ludibrium dæmonis: Angelorum pane saturatus, adhuc siliquas esurio; cœlesti nectare potatus, adhuc mundi aquas sitio. Defectus utique non est in cibo, sed in sumente. Fateor, Domine, culpa mea est. Quotiès enim ad sanctum tuum convivium accessi sine mentis collectione, totus in exteriora diffusus: quotiès ad altare tuum adstiti, non satis cogitans majestatem Dei viventis; quotiès a te recessi, sine debitâ gratiarum actione, in eo Judam imitatus, qui cum accepisset bucellam exivit continuò? Nonne ergo timendum est ne *panis vitæ* fiat mihi *plaga mortis; calix benedictionis* vertatur in *calicem furoris; auctor salutis*, *sit causa perditionis*? Absit, o Deus! ne fiat mensa mea in laqueum mihi: sed digneris me hodiè adeò inflammare visitatione tuâ, ut in posterum semper fervidus, semper igneus ad altare tuum accendam; ut semper ante sacrum me præparem, proùt postulat summa tua dignitas; et post illud, semper debitè gratias agam, proùt exigit beneficii immensitas: semper ob oculos habeam illud sa-

pientissimi regis: *cum sederis ut comedas cum principe, diligenter attende quæ apponuntur tibi.*

O purissima et immaculata Virgo, Mater Jesu, Maria, ego recipiam hoc mane illum Deum, qui in sinu tuo castissimo carnem assumpsit. Tu, ut illum dignè exciperes, præservata es ab omni nævo culpæ : et ego eum excipiam in animam tot tantisque peccatis fœdatam. Miserere miseriæ meæ, o Mater misericordiæ, et saltem intuitu Filii, ut minus indignè suscipiatur, offer ei pro me tuam puritatem, humilitatem, charitatem et omnem illam præparationem, queis ornata eras, dum in Incarnatione ipsum suscepisti. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XXIX.

—

Salve, o fons amoris perpetui, qui sub humile tectum meum intrasti: salve, Salvator mi, cui data est omnis potestas in cœlo et in terrâ, et qui verbis ministri tui obediens, indignum cor meum satiasti! Salve Redemptoris mei pu-

rissimum Corpus, quod ex Virgine natum, flagellis discerptum, spinis cruentatum, in cruce, clavis et lanceâ perforatum, tribus horis affixum pependit. Salve, sanctissima anima, quæ Verbo hypostaticè unita, summis virtutibus ornata, interminatam Patris potentiam, Filii sapientiam et Spiritùs Sancti bonitatem miro nexu participatem possides. Salve, Homo Deus, Christus Jesus, beatorum delicium in terror dæmonum!

Exulta, et magnas in spes exurge, o felix anima mea, quæ cordis hospitio suscepisti omnipotentem Deum, qui potest et vult te reddere sanctam : modò etiam tu ipsa id seriò velis. Et certé; si familiariter agens cum sancto pariter sanctus erit; an minus quid esse potes, tu, quæ non solum ingressa es in Sancta Sanctorum, sed ad quam ipse Sanctus Sanctorum divertere, et non tantum in domo tuâ, uti apud Zachæum; sed in ipso corde tuo mansionem facere non dedignatur? Possides intra te compendium thesaurorum Divinitatis, et quasi collectionem miraculorum Dei.

Quis poterit ergo enarrare omnia bona quæ parasti in dulcedine tuâ pauperi Deus? Nutri-

visti me Angelorum Escâ et torrente voluptatis tuæ potasti me. Insuper introduxisti me in cellaria tua, et in cubiculum intimæ tecum consuetudinis : ubi mystico connubio mihi desponsatus, tu solus mihi omnia in omnibus es. Nunc læva tua sub capite meo est, intellectum meum multiplici lumine illustrando : et dextera tua me amplexatur, affectum miris ardoribus inflammando. Quam dulcis est fructus tuus gutturi meo, omnes sensuum illecebras mihi insipidas reddendo. O sponse, verè candide et rubicunde, quam pinguis est panis tuus, et calix tuus inebrians quam præclarus est ! O verè *sacrum convivium*, *in quo* ubertim *mens impletur gratiâ* quin et præterea *futuræ* etiam *gloriæ mihi pignus datur* : nam qui manducat hunc panem vivet in æternum.

O sponse mi, Jesu, si Elias in fortitudine cibi illius subcinericii, qui figura tantum erat Eucharistiæ, ambulavit usque ad montem Dei : quantò magis ego, qui non figuram, sed rem ipsam manducavi, ambulare debeo ad montem perfectionis et sanctitatis. Si sanguis agni paschalis, qui tamen hujus nostri non nisi typus fuit, exterminatorem Angelum ab Israëlitis

avertit, quidni sperem obtinere a te, qui es verus Agnus tollens peccata mundi, contrâ angelum tenebrarum, qui tamquam leo rugiens quærit me devorare, et cui resistere debeo, fortis in fide. O charissime Salvator, concede mihi hanc gratiam, ut nunquam prævaleant adversum me inimici mei, sed ut fructum vitæ et immortalitatis ex Sacramento tuo capiam, et tam sublimi et sanctæ vocationi meæ dignis moribus respondeam; tibique puris manibus et mundo corde semper immolem Sacrificium, et reddam tibi, Altissimo, vota mea. Rogo te per merita animarum tibi placentium, quæ hodiè mensæ tuæ assident, et per sacrificia ferventiorum tuorum Sacerdotum.

Recedo a te, mi Jesu, sed non sine te, consolatio, felicitas, et omne bonum animæ meæ. Commendo me itaque tibi: intra mellifluum cor tuum absconde me, nec permitte me in æternum separari a te. Sis mihi in vitâ solatium, in morte viaticum, in æternitate præmium. Benedic demùm abeunti, Domine Jesu, cum Patre et Sancto Spiritu; uberemque largire gratiam amplectendi semper et in omnibus tuam sanctissimam voluntatem. Amen.

O Regina Sanctorum omnium, suavissima et purissima Mater et Virgo, intercede pro me, ut semper placeam dilecto Filio tuo. O Angele mi custos, omnes sancti Patroni mei, pro tam sublimi beneficio mihi hodiè collato, magnificate Dominum mecum, et exaltemus nomen ejus in idipsum. Amen.

SUSPIRIA.

Juravi et statui custodire judicia justitiæ tuæ.
Confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis.

PRÆPARATIO XXX.

O Jesu, infinitè amabilis, undè mihi tam vili terræ vermiculo, tam immundo peccatori, tam ìngrato servo, tam prodigo filio, tam infideli sponsæ tanta miseratio tuæ benignitatis, tanta dignatio tuæ majestatis, tanta dilectio tuæ charitatis, ut me, toties a te longè aberrantem, oculis misericordiæ tuæ respicere, erroneum reducere, cæcum illuminare, lapsum erigere, ad pacis osculum invitare, et miseram meam animam iterùm suavissimo et dulcissimo Convivio tuo satiare digneris. Verè miserator et misericors es, Domine, patiens et multum misericors, et suavis universis. Agnosco, veneror, amplectorque viscera misericordiæ tuæ tantæ erga me, omnique possibili affectu laudo et glorifico te. Utinam te, infinito honore et

amore dignissimum, semper amassem, laudassem et glorificassem ! Utinam nunquam offendissem, nec offenderem posthac in æternum ! Sed eheu ! quam parum agnovi, amavi, glorificavi te, o bonitas infinita ; quid retribui tibi, præter innumeras offensiones, ingratitudines et negligentias ? Doleo, Domine, de his, et de omnibus et singulis totius vitæ meæ peccatis, ex toto animo, non propter supplicii meritum aut gloriæ detrimentum, sed purè propter te, Deum meum, infinitè amabilem; quia tibi quem diligo, diligamque æternum, super omnia displicent. Ardenter desidero firmiterque propono emendare omnia peccata mea, maximè hæc, N., et cum gratiâ tuâ, novo fervore me tuo impendere servitio. Verùm, o Domine, quid prodest hæc velle ; nisi tu des posse et perficere ? Frustrâ proponit homo, nisi quem gratio tua disponit. Tu nosti fragilitatem meam, quia inops et miser ego sum, nec quidquam sine te facere possum, imò ne cogitare quidem ; sed ex te uno est omnis sufficientia mea. Exurge itaque in adjutorium mihi et efficaci tuâ gratiâ

vires adde, ut quod volo bonum feliciter perficere possim.

O clementissime Deus, cum tu hoc mane venias ad me, ut me sanctissimo Corpore et pretioso Sanguine pascas, ut totum quantum te mihi tribuas; æquissimum est ut ego etiam amore tui me ipsum tibi sacrificem, omnibusque quæ tibi displicent libenter abrenuntiem. Concede mihi igitur, Domine, gratiam valedicendi omnibus propter te, voluptatibus et gaudiis quæ non sunt in te, subsidiis et auxiliis quæ non ducunt ad te. Da mihi ut hunc statum ad quem me vocare dignatus es, virtutibus illi debitis diligenter excolam, et gloriam tuam unicè exoptem, et sicut tu ad me totus venis, ita ego ad te totus liber accedam, et in te sanctè conquiescam.

Veniat dilectus meus in hortum suum, comedat fructus pomorum suorum. Veni desideratissime sponse Jesu, posside cor meum et accende in illo ardentissimam tuæ dilectionis flammam. Veni, et fac ut purissima Caro tua emundet et purificet peccatricem carnem meam,

ut quæ hactenùs commodi et voluptatis amans, per contactum tuum fiat in pœnitentiâ et mortificatione assidua : Sanguis tuus , in remissionem delictorum effusus, et nunc in cibum animæ meæ datus , lavet et abstergat cor meum , ut fiat holocaustum purissimum divinæ tuæ majestati. Veni, dilectissime Jesu , et per virtutem Corporis et Sanguinis tui , junge et incorpora me tibi intimè ; ut tu in me et ego in te maneam : nec quidquam sit quod me nunc aut in æternum a tuâ charitate valeat separare.

O inclyta Virgo Maria, Mater divinæ gratiæ, quæ in viis justitiæ ambulas , et in medio semitarum judicii, ut dites diligentes te, et thesauros eorum repleas, ora pro me, ut Jesum, pretiosissimum omnium thesaurum, digno fervore et ardenti amore in sanctissimo Sacramento recipiam. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XXX.

Benedico et glorifico te, dulcissime Domine Jesu, amabilis animæ meæ sponse; laudo et superexalto te, benigne Deus, qui magnus de cœlo medicus descendisti, ut omnibus cordis mei languoribus medereris! Cor meum et caro mea exultant in Deum vivum, qui omnium debitorum meorum immemor, pretiosissimâ Angelorum escâ indignam creaturam cibavit. Salve, clementissime Jesu, in visceribus meis residens, et animam meam sanctificans. Salve, Corpus Redemptoris mei, nive candidius, auro et gemmis rutilantius: salve, Sanguis, melle dulcior, nectare suavior, et omni thesauro pretiosior. Ave dulcissime et gratissime hospes cordis mei; recipe me in suavissimo tui amoris amplexu, et doce me dignè tecum conversari: sed cum ego ad debitè tibi gratias referendum non sim aptus, laudent te mecum et gratias agant tibi benedicta Mater tua Maria, omnes sancti Angeli et beatæ animæ, universi populi, tribus et linguæ. Jubilent tibi pro me omnes

creaturæ, et misericordias tuas in æternum concinant.

O Domine, tu noscis quam falsum et perfidum amorem erga me miserum nutrio : quam pronus sum ad quærendum commoda mea, ad gustandum voluptates terrenas. O mi bone Jesu per virtutem hujus sanctissimi Sacramenti, quo tam benignè me refecisti, libera cor meum ab istâ miserâ servitute, et da gratiam et lumen, ut meliùs cognoscam et sinceriùs quæram unicam et veram felicitatem. Da ut prospera me non extollant, nec miseriæ me nimium dejiciant. Sciam vitam istam esse mihi tempus probationis, non fruitionis ; non illudat mihi inanis spes longæ vitæ, sed diligenter impendam præsens tempus in sancto servitio tuo, ne inopinatè veniat nox, in quâ nemo potest operari ; da mihi ità vivere, ut semper sim paratus ad apparendum coram te, et cum ovibus mihi locus præstetur.

O dilecte mi Redemptor, antequam discedam a colloquio tuo, concede mihi amplam tuam benedictionem. Deprecor te per sanctissimum Corpus tuum, de Virgine natum et hodiè mihi

in cibum animæ præstitum: per pretiosissimum Sanguinem olim pro salute mundi effusum, et nunc in medicamen cordi meo tributum: benedic inopi et calamitoso exuli tuo; vivido tuî amore accende întima mea; ut perfectè diligam te, et nihil concupiscam extra te. Recondе me in splendidam, amœnam et suaveolentem lateris tui cavernam: ut ibi feliciter obdormiens, sopore mellifluæ charitatis refocillеr. Ego me totum tibi offero et trado: suscipe et posside me totum, o dulce solatium animæ meæ! Sic me tibi conjunge, sic agglutina; ut nunquam a te separari possim: sic accipe me totum; ut jugiter coram te in Spiritu Sancto delicier: ad laudem nominis tui, adhæreat anima mea post te, et suscipiat me dextera tua. Illumina me in charitate, ut omnia sensuum blandimenta amore tui respuam, et cum famulâ tuâ Gertrude exclamem: O amœnitas omnium colorum, dulcor omnium saporum, delectatio omnium sonorum, suavis amœnitas amplexuum intimorum, supereffluens abyssus divinitatis! Te omni creaturæ præeligo; propter te omni delectationi abrenuntio; pro te omni adversitati obvio: in his omnibus te

unicum laudatorem requiro. Tu animæ meæ vita, tecum sit affectio cordis mei, vi ardoris amatorii conflata. Utinam in omni, ad quod sine te tendit anima mea, reddatur inanimata, ut in te vivida tecum arctissimo amoris vinculo colligata permaneat.

Suavis Maria, ora pro me, ut gratia Dei in me vacua non sit; sed semper in me maneat. Amen.

SUSPIRIA.

O Jesu, Agne innocens munda cor meum!
Averte oculos meos, ne videant vanitatem.

PRÆPARATIO XXXI.

O Sacramentum amoris et vinculum charitatis, in quo amabilissimus Jesus se totum impendit, cum infinito meritorum suorum thesauro ! O ingens nostri nihili amator Deus, an non ergo sufficit quod nos ad imaginem tuam creaveris, Angelos ad custodiam dederis tuâque tam cruentâ nece ab inferis redemptos, cœli hæredes nos scripseris ? Ut etiam te ipsum et quidem totum quantum, modoque tam mirando impendere, donare, prodigere non dedigneris ! Quis, obsecro, quis audivit unquam tale, aut quis vidit huic simile ? O Cherubini, insolitæ rei miraculum adorate ! En Dominus meus fit cibus meus ; divini Patris Verbum erit meum nutrimentum : sapientia Dei fit refectio animi mei. O Mortales ! *quod*

Angeli videntes horrescunt, neque liberè audent intueri, propter emicantem inde fulgorem, hoc nos pascimur, huic nos unimur. O numen, si fas est dicere, verè prodigum tui præ desiderio hominis, cum jam totum me tibi debeam creanti, totum me redimenti, quid rependam te totum mihi in epulum offerenti? O quam ingratus forem, si mutuum tibi amorem frigidus negarem; si his flammis torpidum mentis gelu respondendo, non nisi tepidus ad hanc mensam accederem. Et tamen, proh dolor! sæpè sic accidit. Sæpè aruit cor meum, non quia oblitus sum comedere panem meum; sed quia ipsum non debitè sumpsi; quia sæpè culpâ meâ fructum hujus cibi cœlestis impedivi, tepidè appropinquando et frigidè recedendo.

O amantissime Redemptor Jesu, ad pedes tuos provolutus, confiteor me sæpius peccasse contra honorem huic sanctissimo Sacramento debitum, per negligentiam meam, mentis evagationem et irreverentiam: confiteor me sæpius accessisse ad hoc cœleste convivium, sicut ad mensam communem, sine debitâ præparatione,

ad hoc mysterium fidei, cum fide non satis vivâ; ad hoc Sacramentum amoris, cum corde languido, sine fervore. Rectè igitur, o Deus, scrutator cordium, rectè mihi negasti exquisitum illum saporem et suaves delicias, quas animæ sanctæ ex hoc divino alimento hauriunt; quippé qui talibus non eram dignus. Debuissem, si ferventer me præparassem, si devotè sumpsissem, et ardenter gratias egissem, a mensâ tuâ recessisse confortatus, totus tibi consecratus et intimè unitus ac in te mutatus; et recessi debilis, tepidus, dissipatus, mundo et me ipso plenus.

Specialiter itaque hodie intendo, mi Jesu, per hanc sumptionem S. S. Corporis et Sanguinis tui, reparare præteritas meas communiones, in quibus potuissem peccare defectu attentionis et fervoris, defectu debitæ præparationis et gratiarum actionis, vel quocumque alio modo, sicut tibi notum est. Memorare, Domine, in Eucharistiâ te non agere judicem implacabilem, qui vindictam exerceat; sed patrem benignum, qui in throno amoris misericordiam faciat om-

nibus corde contrito te rogantibus. Accipe igitur dolorem meum „desideria et proposita mea: offer te ipsum æterno Patri debitis meis onustum, et sanguine tuo madidum; atque divina ista et superabundans reparatio et satisfactio erunt mihi in tutissimum asylum contra rigorem justitiæ ejus.

O sanctissima Virgo et Mater Maria, Regina misericordiæ; vita, dulcedo et spes mortalium, firmum solamen miserorum et tutissimum præsidium omnium te invocantium, tu quæ singulari tuo assensu, mundo succurristi perdito, et divinum omnium Reparatorem et Mediatorem Jesum nobis peperisti; ora pro me, ut dignetur omnipotens Pater hoc sacrificium de manibus meis accipere ad laudem et gloriam suam et in reparationem præcedentis mei teporis et negligentiæ. Amen.

—

GRATIARUM ACTIO XXXI.

O Divine Reparator et Salvator, Agne Dei immaculate, qui tollis et abluis peccata mundi: qui abundanter justitiæ Dei satisfecisti pro delictis omnium nostrûm, gratias ago tibi, benedico et laudo te ex intimis medullis animæ meæ, quia omnia debita mea tam misericorditer in te sumpsisti, et pro salute meâ ultimam sacri tui cruoris guttam effudisti. Sed, o dulcissime Redemptor, qualem gratitudinem tibi nunc exhibebo, qui huic jam immenso favori tuo superaddidisti beneficium me hodie tam suaviter cœlesti alimoniâ confortandi, ut sacratissimâ tuâ præsentiâ me adjuves in reparatione innumerabilium delictorum et negligentiarum, quas in præcedentibus sacrificiis coram te commisi, debili meâ fide, tepidâ præparatione, continuis mentis evagationibus, et frigidis aut nullis, quas tibi pro tam dulci refectione impendi, gratiarum actionibus. Age causam meam apud Patrem omnipotentem, o divine Mediator,

et dum in corde meo resides, illumina et dirige illud, ac doce me, indignum famulum tuum, reparare omnes negligentias et delicta mea, in eo spiritu et cum eodem fervore, quocum tu, victima salutaris, peccata omnium hominum hic in terris tulisti et reparasti. Inflamma illud divinis istis ardoribus, quibus amantissimum tuum cor flagrabat, quando hoc sacrum Sacramentum pro nobis in ultimâ cœnâ instituisti. Accende in eo ardentissimam charitatem et spiritum fervoris; ut in posterum dignè se præparet ad celebrandum et sacram communionem sumendum: et tam vivâ fide, tanto ardore et fructu, tam sanctis dispositionibus sacrum tibi sacrificium offerat et mysteria tua sumat, ut de die in diem in dilectione tuâ et in perfectione magis ac magis proficiat. Accipe itaque, amantissime Jesu, gratiarum actiones et reparationes meas, quasi a te ipso procedentes: quoniam gratia et misericordia tua mihi illas inspiravêre. Offer illas mecum æterno Patri, in unione meritorum et satisfactionum tuarum, ut dignetur mihi misericorditer indulgere quidquid negligentiâ meâ deliqui, et gratiam ac dilectionem pro futuro concedere.

O suavissime sponse Jesu, dilata mentem meam immensitate tui serenissimi amoris ut rapidâ contemplatione attingat te, sapientiam æternam. Misericorditer intuere me, inter calamitates hujus vitæ laborantem : o unica salus mea ! Amem te plus quam me; et me non amem, nisi in te et propter te : obtegat me totum dilectio tua sancta. Anima mea, dulcedine tuî illecta, penitùs colliquescat charitate, et tota in te transeat; ut ita quotidiè maximo cum ardore te recipiat; donec mihi gratiam tribuas te in viaticum sumendi, ultimo vitæ meæ articulo. O Jesu, da ut moriatur anima mea morte justorum, et in hoc momento magni momenti, quando ibo in domum æternitatis, dignare me sacrâ præsentiâ tuâ munire, ut in conspectu tuo appaream purus, ab omni culpâ immunis, et ultimis sanctæ Ecclesiæ ritibus munitus, audiam dulcissimam vocem tuam : Euge serve bone et fidelis, intra in gaudium Domini tui. Concede mihi gratiam sæpius recordandi istius horæ, ut sit mihi incitamentum ad bonum prosequendum et malum fugiendum, ad odiendum terrena et amandum cœlestia. Quid enim prodest homini, si mundum uni-

versum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur ?

Beatissima Maria, Auxilium Christianorum, per illas pœnas quas sustinuisti in morte dilecti Filii tui, te rogo, ut materno affectu in tremendâ illâ luctâ mihi assistere digneris, ut animam meam exhalem in suavissimis Jesu et Mariæ nominibus proferendis. Mater Dei, ora pro me, nunc et in horâ mortis meæ. Amen.

—

SUSPIRIA.

O Jesu, benedictio tua sit super me semper.

O Maria ! dulcis parens clementiæ, me horâ mortis suscipe.

MENSIS EUCHARISTICUS,

HOC EST

PRÆPARATIONES, ASPIRATIONES,

ET GRATIARUM ACTIONES

PRO SUMPTIONE SS. EUCHARISTIÆ,

Per Singulos Mensis dies distributæ,

AUCTORE XAVERIO LERCARI, S. J.

MENSIS EUCHARISTICUS.

PRÆPARATIO I.

I. Quis venit ? Christus , Rex sæculorum immortalis , qui habet in vestimento et femore suo scriptum : Rex regum , et Dominus dominantium.

II. Ad quem venit ? Ad subditum suum , decem millium talentorum debitorem , qui nec obolum habet unde incipiat debitum tam ingens exsolvere.

III. Ad quid venit ? Non ut miserum servum divendat , et omnia ejus accipiat ; sed ut ei pretium Corporis et Sanguinis sui , immensum majus debito, ad solvendum tribuat.

Aspiratio. Exulta satis, filia Sion, jubila, filia Jerusalem : ecce Rex tuus veniet tibi justus, et salvator.

GRATIARUM ACTIO I.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, tanquam Regem potentissimum et benignìssimum, teque veluti reum coram eo procidentem, et rogantem: Patientiam habe in me, et omnia reddam tibi.

II. Dilige eum ex toto corde tuo; ita ut desiderio et firmo proposito tuo, nihil illi contrarium velis, nihil illi anteponas aut æques, nihil, quod ad illum actu vel virtute non tendat, diligas.

III. Pete ab eo spiritum fortitudinis, ut Divinum honorem contra insidiatores ejus, tanquam subditus fidelis, usque ad sanguinem tuearis.

Aspiratio. Tu es ipse Rex meus, et Deus meus, qui mandas salutes Jacob. In te inimicos nostros ventilabimus cornu, et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis.

PRÆPARATIO II.

I. Quis venit ? Christus , Dominus qui servis suis jugum suave et onus leve suorum mandatorum et consiliorum imponit ; ac pro momentaneis obsequiis æternam gloriam pollicetur.

II. Ad quem venit ? Ad servum suum contumacem , qui a sæculo confregit jugum ipsius , rupit vincula ejus, et dixit : Non serviam.

III. Ad quid venit ? Ut e funiculis Adam trahat eum in vinculis charitatis ; ereptumque a passionum jugo , in servitutem suam , omni imperio feliciorem , reducat.

Aspiratio. Et unde hoc mihi , ut Dominus meus et Filius Dei mei veniat ad me ?

GRATIARUM ACTIO II.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, tanquam Dominum tuum, qui emit te pretio magno : teque veluti servum ejus fugitivum, qui ad ipsum per novum fervorem vis redire.

II. Dilige eum ex tota anima tua, ita ut sis unus ex illis qui aiebant : Nemo nostrum sibi vivit, et nemo sibi moritur : sive enim vivimus, Domino vivimus ; sive morimur, Domino morimur.

III. Pete ab eo spiritum timoris Domini, ut omne peccatum vel levissimum fugias, et ipsum solum casto affectu timeas.

Aspiratio. Injice, Domine, pedem meum in compedes tuos et in torques tuos collum meum.

PRÆPARATIO III.

I. Quis venit ? Christus, Magister qui docet nos utilia ; qui prius fecit quæ docuit, et ad faciendum quod docet gratiam impertit.

II. Ad quem venit ? Ad discipulum infimæ classis, qui nunquam aut sero ad audiendam doctrinam virtutum venit, et cito per animi levitatem ab auditis discedit.

III. Ad quid venit ? Ut sint oculi tui videntes Præceptorem tuum, et aures tuæ audiant verbum, post tergum (hoc est velamen accidentium) monentis : Hæc est via (conversatio Christi) ; ambulate in ea.

Aspiratio. Venite, et ascendamus ad montem Domini, et ad domum Dei Jacob, et docebit nos vias suas.

GRATIARUM ACTIO III.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, tanquam Magistrum tuum, qui te viam perfectionis docet, et in agendis ac omittendis erudit: teque velut alteram Magdalenam, sedentem secus pedes ejus, audientem verbum ipsius, et illud unum quod est necessarium, addiscentem.

II. Dilige eum ex tota mente tua, ita ut sanctis cogitationibus jugiter illi adhæreas, et ad capienda cœlestia, tranquillitatem ac puritatem mentis inquiras.

III. Pete ab eo spiritum scientiæ, ut falsa scias a veris discernere, et fidei dictamina constanter teneas.

Aspiratio. Vias tuas, Domine, demonstra mihi, et semitas tuas edoce me.

PRÆPARATIO IV.

Quis venit ? Christus , Amicus fidelis , cui nulla est comparatio : qui a nobis desertus et irritatus , nunquam nos deserit , sed ex inimicis , suo Sanguine, amicissimos fecit.

II. Ad quem venit ? Ad infamem proditorem , qui toties ejus amicitiam contempsit , ejus gratiæ peccatum prætulit , ejus familiaritatem cum vanissimis hominum colloquis commutavit.

III. Ad quid venit ? Ut sit amicus fidelis , protectio fortis : quo invento , thesaurum invenias : et ut eum sibi intimius per amorem copulet.

Aspiratio. Ostende mihi faciem tuam , sonet vox tua in auribus meis ; vox enim tua dulcis , et facies tua decora.

GRATIARUM ACTIO IV.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, tanquam Amicum fidelissimum, qui te servulum suum ad amicitiam suam extulit : teque velut amicum mensæ, aut potius vilem mercenarium, qui cum consolationes recipis, eum diligis, cum ad emendationem flagellaris, in dilectione torpescis.

II. Dilige eum ex omnibus viribus tuis, ita ut vires et potentias animæ tuæ, sensus et organa corporis tui, in unione virium et sensuum ejus, Deo offeras, et illis semper in obsequium ipsius uti constituas.

III. Pete ab eo spiritum consilii, ut apta remedia ad salutem animæ tuæ, et aliorum de quibus curam geris, eligere scias.

Aspiratio. Dilectus meus mihi, et ego illi. Ego dilecto meo, et ad me conversio ejus.

PRÆPARATIO V.

Quis venit ? Christus , Frater qui , cum sit verus Deus, et Dominus hominum , non confunditur fratres eos vocare , dicens : Nuntiabo nomen tuum fratribus meis.

II. Ad quem venit ? Ad Fratrem, ipsius fratricidam , qui , ceu alter Caïn Abel justum in agro hujus mundi peccatis appetiit, et impie confecit.

III. Ad quid venit ? Ut fratricidam hunc in vita spirituali, quam ante dederat, conservet, et non vagum et profugum super terram esse dimittat.

Aspiratio. Quis mihi det te fratrem meum , sugentem ubera matris meæ , ut inveniam te foris , et deosculer te , et jam me nemo despiciat.

GRATIARUM ACTIO V.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, ut fratrem tuum natu majorem, et primogenitum in multis fratribus: teque ut fraterculum ejus merito minimum, seu potius tali nomine prorsus indignum, cum sis illi vita et moribus valde dissimilis.

II. Dilige eum ex tota virtute tua, ita ut omni conatu tuo consilia et exempla fratris tui primogeniti fideliter impleas.

III. Pete ab eo spiritum intellectus, ut abditos sacræ Scripturæ sensus intelligas, et explanes.

Aspiratio. Hoc uno tantum indigeo, ut inveniam gratiam in conspectu tuo, Domine mi, et frater mi.

PRÆPARATIO VI.

I. Quis venit ? Christus, Pater futuri sæculi, qui voluntarie genuit nos verbo veritatis : Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, qui tenerrime nos amat, et filiolos vocat.

II. Ad quem venit ? Ad prodigum filium, qui peregre profectus est in regionem longinquam oblivionis Dei, et ibi dissipavit bona ipsius, vivendo, si non luxuriose, at inaniter et inutiliter.

III. Ad quid venit ? Ut hunc prodigum filium ad se revertentem amplectatur et osculetur, stola gratiæ ac donis cœlestibus ornet, convivio Corporis et Sanguinis sui reficiat, atque in domo gloriæ suæ hæreditatis æternæ possessorem constituat.

Aspiratio. Quanti mercenarii in domo Patris mei abundant panibus ! Ego autem hic fame pereo. Surgam, et ibo ad patrem meum.

GRATIARUM ACTIO VI.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, tanquam Patrem piissimum, qui te in cruce summis doloribus genuit : teque veluti errabundum filium, ex longa peregrinatione, ac miserrimo statu, ad ipsum redeuntem, atque ab ipso benignitate incredibili exceptum.

II. Dilige eum ex tota fortitudine tua, ita ut propter illum, vitam et salutem corporis, divitias, voluptates et honores despicias, ac sine creaturis vivere assuescas.

III. Pete ab eo spiritum pietatis, ut obsequia tanto ac tali Patri debita, solerter inquiras, et eminenter præstes.

Aspiratio. Pater, peccavi in cœlum et coram te ; jam non sum dignus vocari filius tuus : fac me sicut unum de mercenariis tuis.

PRÆPARATIO VII.

I. Quis venit ? Christus, Sponsus qui dixit : Sponsabo te mihi in sempiternum; et sponsabo te mihi in justitia, et judicio, et in misericordia, et in miserationibus; et sponsabo te mihi in fide.

II. Ad quem venit ? Ad infidam sponsam suam, quæ fornicata est cum amatoribus multis super omnem montem excelsum, et sub omni ligno frondoso : per superbiam scilicet et cupiditatem, vilissimis adhærendo creaturis.

III. Ad quid venit ? Non ut det ei libellum repudii, sed ut sibi iterum despondeat eam, et ponat signum in faciem ejus, ne ullum præter ipsum, amatorem admittat.

Aspiratio. Prudentes Virgines, surgite, et ornate vestras lampades : ecce Sponsus venit, exite obviam ei.

GRATIARUM ACTIO VII.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, tanquam Sponsum amabilissimum, qui animam tuam, projectam super faciem terræ, nudam et confusione plenam, spontanee dilexit; animamque tuam, veluti sponsam ejus ipsi tot vinculis copulatam, et tot donis ad redamandum illectam.

II. Dilige eum ex tota libertate tua, ita ut tui corporis et animi potestatem non habeas, sed Sponsus tuus, qui potestatem tibi fecit Corporis et Sanguinis sui.

III. Pete ab eo spiritum sapientiæ, ut quidquid in Deo est intimius, nempe essentiam, attributa, processiones et decreta scruteris, ad majorem ipsius amorem in te excitandum.

Aspiratio. Gaudens gaudebo in Domino, et exultabit anima mea in Deo meo, quia induit me vestimentis salutis, et indumento justitiæ circumdedit me, quasi sponsam ornatam monilibus suis.

PRÆPARATIO VIII.

I. Quis venit ? Christus, Sol justitiæ, et Splendor gloriæ, Lux vera, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum.

II. Ad quem venit ? Ad cæcum hominem, et ambulantem in tenebris, et habitantem in regione umbræ mortis, dolentemque quod lumen cœli non videat.

III. Ad quid venit ? Ut signet super eum lumen vultus sui ; suaque doctrina et exemplo luceat ei quasi lucerna in caliginoso loco, donec dies æternitatis elucescat, et lucifer gloriæ oriatur in corde ejus.

Aspiratio. Surge, illuminare, Jerusalem, quia venit lumen tuum : super te orietur Dominus, et gloria ejus in te videbitur.

GRATIARUM ACTIO VIII.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, tanquam Candorem lucis æternæ, illuminantem abscondita tenebrarum: teque veluti cæcum illum quem jussit Jesus adduci ad se, orantem, et dicentem: Domine, ut videam!

II. Dilige eum præ oculis tuis, et præ omni quod est aspectu delectabile, ita ut statuas avertere oculos tuos, ne videant vanitatem.

III. Pete ab eo fidei donum electum, ut quæ agenda sunt videas, et ad agenda quæ videris convalescas.

Aspiratio. Quoniam tu illuminas lucernam meam, Domine: Deus meus, illumina tenebras meas.

PRÆPARATIO IX.

I. Quis venit ? Christus, Viaticum peregrinantis ad beatam Sion, pharmacum immortalitatis, et pignus æternæ gloriæ, quod non minus est quam ipsa gloria promissa.

II. Ad quem venit ? Ad advenam et peregrinum, qui non habet hic manentem civitatem, sed futuram inquirit.

III. Ad quid venit ? Ut, ceu alter Elias, ambulet in fortitudine cibi hujus per observantiam mandatorum, diebus prosperitatum, et noctibus adversitatum, usque ad montem Dei.

Aspiratio. Auribus percipe lacrymas meas; ne sileas ; quoniam advena ego sum apud te, et peregrinus, sicut omnes patres mei.

GRATIARUM ACTIO IX.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, ut Provisorem itineris tui ad promissam terram, pluentem tibi manna ad manducandum : teque ut peregrinum in deserto hoc cœleste manna colligentem per singulos dies, donec æternum comedas de beatis frugibus terræ illius.

II. Dilige eum præ omnibus odoramentis aromatum et florum fragrantia, sic, ut post ipsum solum curras in odorem unguentorum, id est, exemplorum suorum, donec introducat te Rex in cellaria sua.

III. Pete ab eo donum spei firmissimæ, ut fidenter dicas : In pace in idipsum dormiam, et requiescam : quoniam tu, Domine, singulariter in spe constituisti me.

Aspiratio. Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi : In domum Domini ibimus. Stantes erant pedes nostri in atriis tuis, Jerusalem.

PRÆPARATIO X.

I. Quis venit? Christus, Convivator et Convivium : convivium pinguium ; convivium vindemiæ ; pinguium medullatorum ; vindemiæ defæcatæ.

II. Ad quem venit? Ad hominen non vestitum veste nuptiali, aut saltem ea indutum multis maculis fœdata, tam excelso convivio prorsus indignum.

III. Ad quid venit? Ut hoc convivio saginatus, insuaves ac noxios mundi hujus cibos fastidiat ; et cœnam nuptiarum Agni, cujus Eucharistia typus est, duntaxat anhelet.

Aspiratio. Quis det de carnibus ejus, ut saturemur? Caro enim ejus vere est cibus, et Sanguis ejus vere est potus.

GRATIARUM ACTIO X.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, speciebus eucharisticis veluti præcinctum, et ministrantem tibi cibum, qui permanet in vitam æternam : teque, hunc suavissimum cibum ad satietatem edentem, et adhuc ex amore esurientem.

II. Dilige eum præ omni dulcedine, et ciborum suavitate ; ita ut a gulosis excessibus te temperans, incipias gustare et videre quam suavis sit Dominus.

III. Pete ab eo donum charitatis ferventissimæ, et solus Deus tibi sapiat, et omne quod Deus non est, desipiat tibi.

Aspiratio. Quis ego sum servus tuus, quoniam respexisti super canem mortuum similem mei, et posuisti me inter convivas mensæ tuæ ?

PRÆPARATIO XI.

I. Quis venit ? Christus, Hospes jucundissimus, qui quotidie hospitatur, et pascit, et potat ingratos, et ad hæc amara audit, qui etiam nunc stat ad ostium cordis tui, et pulsat.

II. Ad quem venit ? Ad ingratam animam tuam, de qua questus est : Hospes eram, et non collegisti me, nempe ut terrenis affectibus locum dares.

III. Ad quid venit ? Ut audiente te vocem ejus, et aperiente ei cordis tui januam, intret ille ad te, mutuam daturus et accepturus cœnam.

Aspiratio. Festinans descende (per humilitatem), quia hodie in domo tua oportet me manere. Ingredere, benedicte Domini : cur foris stas ? Præparavi domum.

GRATIARUM ACTIO XI.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, tanquam Hospitem humanissimum, colloquia, super mel et favum dulcia, tecum miscentem : teque quasi villicum, tam magni Hospitis præsentia nobilitatum.

II. Dilige eum super omnem melodiam, et omne quod auribus blandiatur ; ita ut obdurescas ad vocem eorum qui narrant tibi fabulationes, sed non ut lex Dei tui.

III. Pete ab eo virtutem prudentiæ, et jam non sis parvulus fluctuans, et circumferaris omni vento doctrinæ, in nequitia hominum, in astutia, ad circumventionem erroris.

Aspiratio. Non habet amaritudinem conversatio illius, nec tædium convictus illius, sed lætitiam et gaudium.

PRÆPARATIO XII.

I. Quis venit ? Christus ; Dilectus , candidus et rubicundus : candidus sub speciebus panis, rubicundus, sub speciebus vini ; electus ex millibus, et totus desiderabilis.

II. Ad quem venit ? Ad dilectam suam , quam , ex amoris nimietate vocat columbam suam , formosam suam , pulchram , immaculatam ; non quia talis est , sed quia talem ipse desiderat.

III. Ad quid venit ? Ut osculetur eam osculo oris sui Eucharistici , et introducat eam in cellaria vulnerum suorum , et ibi loquatur ad cor ejus amores suos.

Aspiratio. Adjuro vos , filiæ Jerusalem , si inveneritis Dilectum meum , ut nuntietis ei quia amore langueo.

GRATIARUM ACTIO XII.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, ut Dilectum tuum, tuos amplexus et oscula postulantem : teque ut inamabilem dilectam ejus, quæ toties vagata es post greges sodalium tuorum.

II. Dilige eum super omnes brutas et insanas carnis voluptates, ita ut carnem tuam crucifigas, cum vitiis et concupiscentiis suis.

III. Pete ab eo virtutem temperantiæ, ut omnes motus concupiscentiæ regas et comprimas, atque in omnibus modum tenere scias.

Aspiratio. Inveni quem diligit anima mea ; tenui eum, nec dimittam.

PRÆPARATIO XIII.

I. Quis venit? Christus, Hæres locupletissimï patris, qui propter nos egenus factus est, cum esset dives, ut illius inopia nos divites essemus.

II. Ad quem venit? Ad mendicum Lazarum, jacentem ad januam ipsius, ulceribus plenum, et cupientem saturari de micis quæ cadunt de mensa divitis hujus.

III. Ad quid venit? Ut conjiciat in sinum ejus mensuram bonam, et confertam, et coagitatam, et supereffluentem gratiarum suarum.

Aspiratio. Ecce sicut oculi servorum in manibus dominorum suorum, sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ, ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri.

GRATIARUM ACTIO XIII.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, divitias sui amoris in te veluti effundentem : teque ut pauperculum, tuas illi miserias et indigentias aperientem.

II. Dilige eum præ omnibus mundi pompis et divitiis, ita ut quæ tibi aliquando fuerunt lucra, hæc detrimenta facias, et arbitreris ut stercora, ut ipsum lucrifacias.

III. Pete ab eo virtutem justitiæ, ut, citra omnem avaritiam, reddas quæ sunt Cæsaris Cæsari, quæ sunt Dei Deo.

Aspiratio. Venite, audite, et narrabo, omnes qui timetis Deum, quanta fecit animæ meæ. Ad ipsum ore meo clamavi, et exaltavi sub lingua mea.

PRÆPARATIO XIV.

I. Quis venit ? Deus absconditus, Deus Israël Salvator, qui, deposita majestate, mutavit habitum, ut ad te et apud te familiarius diverteret.

II. Ad quem venit ? Ad hominem quem etiam absconditum cupit, dicens ei : Intra in cubicula tua, claude ostia tua super te, abscondere modicum ad momentum.

III. Ad quid venit ? Ut abscondat eum in abscondito faciei suæ a conturbatione hominum ; ducat eum in solitudinem, et loquatur ad cor ejus, et manifestet ei seipsum.

Aspiratio. Si inveni gratiam in conspectu tuo, ostende mihi faciem tuam, ut sciam te.

GRATIARUM ACTIO XIV.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, porrigentem tibi Manna absconditum, quod nemo scit, nisi qui accepit : teque in ejus gremio gloriose delitescentem.

II. Dilige eum præ omnibus honoribus et dignitatibus, ita ut gloria tua in hac vita non sit alia quam amore ipsius latere, et abjectum esse.

III. Pete ab eo virtutem fortitudinis, ut non contemplans ea quæ videntur, sed quæ non videntur, terrena omnia tanquam vilia contemnas, difficilia, et ardua superes, et semper in magna et excelsa tendas.

Aspiratio. Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, et volabo, et requiescam ? Ecce elongavi fugiens, et mansi in solitudine.

PRÆPARATIO XV.

I. Quis venit? Christus, Vinum germinans Virgines, quod præparavit Dominus his qui amaro sunt corde, ut bibant et obliviscantur egestatis suæ, et doloris sui non recordentur amplius.

II. Ad quem venit? Ad eum quem constituit super excelsam terram, id est super Ecclesiam suam, ut sugeret mel de petra, oleumque de saxo durissimo, et sanguinem uvæ biberet meracissimum.

III. Ad quid venit? Ut det ei poculum ex vino condito, et mustum malorum granatorum suorum, quo illum inebriet charitate sua.

Aspiratio. Venite, comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis; relinquite infantiam, et vivite, et ambulate per vias prudentiæ.

GRATIARUM ACTIO XV.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, lavantem in vino stolam suam, hoc est Sanguine suo animam tuam : teque introductum in cellam vinariam, et accipientem de manu ejus calicem vini, non furoris, sed amoris sui.

II. Dilige eum amore casto, sicut ipsum amarunt sanctæ Virgines; ita ut non habeas maculam, aut rugam, aut aliquid hujusmodi, sed sis sanctus et immaculatus.

III. Pete ab eo cordis munditiem, ut purificato mentis oculo, ad ejus pulchritudinem contemplandam eveharis.

Aspiratio. Parasti in conspectu meo mensam adversus eos qui tribulant me. Impinguasti in oleo caput meum, et calix meus inebrians quam præclarus est !

PRÆPARATIO XVI.

I. Quis venit! Christus, Panis Dei, qui de cœlo descendit, et dat vitam mundo; Panis pinguis præbens delicias regibus.

II. Ad quem venìt? Ad Chananæam animam tuam, cui dici merito possit: Non est bonum sumere panem filiorum, et mittere canibus.

III. Ad quid venit? Ut sit panis cor tuum confirmans, teque supersubstantialiter nutriat, ne in via Dei ultra deficias.

Aspiratio. Domine, adjuva me; nam et catelli edunt de micis quæ cadunt de mensa dominorum suorum.

GRATIARUM ACTIO XVI.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, frangentem esurienti tibi Panem suum : teque ut famelicum catellum, pretiosas et uberes micas colligentem.

II. Dilige eum amore constanti, sicut ipsum amarunt sancti Confessores, ita ut, tanquam homo factus, in sapientia tua maneas sicut sol, non vero tanquam stultus sicut luna muteris.

III. Pete ab eo veram spiritus paupertatem, ut abrenuntiatis omnibus, expeditior curras viam perfectionis, quæ recta ducit ad regnum cœlorum.

Aspiratio. Angelorum esca nutrivisti populum tuum, et paratum panem de cœlo præstitisti illis sine labore, omne delectamentum in se habentem.

PRÆPARATIO XVII.

I. Quis venit, Christus, Pontifex sanctus, innocens, impollutus, segregatus a peccatoribus, et excelsior cœlis factus, qui in diebus carnis suæ, preces supplicationesque cum clamore valido et lacrymis offerens, exauditus est pro sua reverentia.

II. Ad quem venit? Ad unum ex illis quibus dictum est: Vos autem genus electum; regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis.

III. Ad quid venit? Ut consecret in Templum Divinitatis pectus tuum, et in Altare cor tuum: et victimam habeas acceptissimam, quam æterno Patri offeras in odorem suavitatis.

Aspiratio. Ecce venit ad Templum sanctum suum Dominator quem vos quæritis, et Angelus testamenti quem vos vultis.

GRATIARUM ACTIO XVII.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui tanquam Pontificem magnum qui penetravit cœlos ; nunc vero ad te sibi adjungendum , iterum ex amore descendit : teque veluti ministrum ejus , obsequiis ipsius deputatum.

II. Dilige eum amore sollicito , sicut ipsum amarunt sancti Pontifices ; ita ut in ministerio tanti Pontificis omnem vel minimam incuriam devites.

III. Pete ab eo viscera misericordiæ , ut æternam misericordiam ab ipso consequaris , qui tentatus per omnia , scit compati infirmitatibus nostris.

Aspiratio. Suscepimus , Deus , misericordiam tuam in medio Templi tui ; secundum nomen tuum , Deus , sic et laus tua in fines terræ.

PRÆPARATIO XVIII.

I. Quis venit? Christus, Vir dolorum et sciens infirmitatem, qui vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus propter scelera nostra.

II. Ad quem venit? Ad delicatissimam animam tuam inimicam crucis Christi, quæ sub capite spinoso rosis appetit coronari.

III. Ad quid venit? Ut absit tibi gloriari, nisi in cruce ejus, per quem tibi mundus crucifixus est, et ipse mundo; et stigmata ejus in corpore tuo portes.

Aspiratio Donec aspiret dies, et inclinentur umbræ, vadam ad montem myrrhæ, et ad collem thuris.

GRATIARUM ACTIO XVIII.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, tanquam Sponsum sanguineum: teque ingratam sponsam ejus, quæ licet quotidie annunties in Missæ sacrificio mortem Domini, nondum didicisti mori mundo.

II. Dilige eum amore forti, sicut ipsum amarunt sancti Martyres, ita ut audeas dicere: Quis nos separabit a charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an gladius?

III. Pete ab eo luctum salutarem, ut abundantibus passionibus Christi in te, per Christum abundet consolatio tua.

Aspiratio. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi, inter ubera mea (hoc est in mente ac voluntate mea) commorabitur.

PRÆPARATIO XIX.

I. Quis venit? Christus, qui se Matrem profitetur, dicens: Nunquid oblivisci potest mulier infantem suum, ut non misereatur filio uteri sui? et si illa oblita fuerit, ego non obliviscar tui.

II. Ad quem venit? Ad te parvulum in spiritu, quem mamilla regum lactat, et iterum atque iterum parturit, donec ipse formetur in te.

III. Ad quid venit? Ut sicut modo genitus infans, in charitate crescas in illo per omnia qui est caput, Christus.

Aspiratio. Venite, emite absque argento, absque ulla commutatione, vinum et lac.

GRATIARUM ACTIO XIX.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, tanquam Matrem amantissimam, ad ubera portantem te, et super genua blandientem tibi: teque veluti infantem recens natum, lac divinarum consolationum sugentem ab eo.

II. Dilige eum amore tenero, sicut ipsum amarunt sancti Apostoli, ita ut ab ipsius gremio et aspectu ne ad momentum quidem patiaris avelli.

III. Pete ab eo mansuetudinem infantilem, ut discens ab ipso quia mitis est et humilis corde, efficiaris sicut parvulus, et sic intres in regnum cœlorum,

Aspiratio. Pater meus et mater mea dereliquerunt me; Dominus autem assumpsit me.

PRÆPARATIO XX.

I. Quis venit? Christus, Exspectatio gentium, Desiderium collium æternorum; qui et desideravit hoc pascha manducare tecum, ut quantum te diligat ostenderet.

II. Ad quem venit? Ad pigram animam tuam, quam sterilia occidunt desideria, quæ vult, et non vult, et facta est quasi columba seducta, non habens cor.

III. Ad quid venit? Ut mittat de excelso ignem desideriorum efficacium in ossibus tuis, et erudiat te. Initium enim sapientiæ, verissima est disciplinæ concupiscentia.

Aspiratio. Anima mea desideravit te in nocte; sed et spiritu meo in præcordiis meis de mane vigilabo ad te.

GRATIARUM ACTIO XX.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, ex desiderio tui velut assidentem foribus animi tui : teque velut adhuc somno torpentem, nec audentem surgere, et aperi e dilecto tuo.

II. Dilige eum amore anhelanti, sicut ipsum amarunt sancti Patriarchæ, ita ut per vicos et plateas quæras quem diligit anima tua, rogesque vigiles civitatis : Num quem diligit anima mea vidistis ?

III. Pete ab eo sitim famemque justitiæ, ut ad perfectiora semper aspirans æternam societatem consequi merearis.

Aspiratio. Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea : faciem tuam, Domine, requiram. Nomen tuum et memoriale tuum in desiderio animæ.

PRÆPARATIO XXI.

I. Quis venit ? Christus , Ignis consumens , qui facit Angelos suos spiritus , et ministros suos flammam ignis ; qui ignem venit mittere in terram ; et quid vult, nisi ut accendatur ?

II. Ad quem venit ? Ad neque frigidam neque calidam animam tuam , sed eum, detestabili tepore , ad nauseam et vomitum provocantem.

III. Ad quid venit ? Ut eam totam occupet et accendat , ad instinctus suos recipiendos mollificet , splendore bonorum operum ornet , et vim alios urendi eidem communicet.

Aspiratio. Utinam disrumperes cœlos , et descenderes ! A facie tua montes defluerent , sicut exustio ignis tabescerent ; aquæ arderent igni.

GRATIARUM ACTIO XXI.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, tanquam Fornacem amoris ignem undique spirantem : teque veluti ferrum rubiginosum et vile, immenso igni demersum.

II. Dilige eum amore ferventi, sicut ipsum amant Cherubim et Seraphim ; ita ut ex amore ipsius totus ignescas et liquefias, omniaque incendas et inflammes.

III. Pete ab eo pacem perfectam, ut in ipso, tua velut in sphæra, requiescens, inter veros pacificos qui Filii Dei vocabuntur, habearis.

Aspiratio. Nunquid potest homo abscondere ignem in sinu suo, ut vestimenta illius non ardeant ?

PRÆPARATIO XXII.

I. Quis venit ? Christus, Medicus peritissimus, qui vere languores nostros tulit, et dolores nostros portavit, et factus quasi leprosus, et percussus a Deo, et humiliatus ; ut livore ejus sanaremur.

II. Ad quem venit ? Ad hominem illum qui, per peccatum, descendens ab Jerusalem in Jericho, incidit in latrones, et despoliatus est, ac plagis impositis, semivivus relictus.

III. Ad quid venit ? Ut tanquam bonus Samaritanus appropians, alliget vulnera ejus, infundens oleum misericordiæ et vinum sanguinis sui, curamque illius agat donec convalescat.

Aspiratio. Domine, non sum dignus ut intres sub tectum meum : sed tantum dic verbo, et sanabitur anima mea.

GRATIARUM ACTIO XXII.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, tanquam Medicum piissimum, ex manibus et pedibus suis copiosos fontes sacri cruoris, in balneum et remedium animæ tuæ, effundentem : teque veluti languidum illum in probatica piscina, multos annos habentem in infirmitate sua.

II. Desidera ex amore languere viriliter, a rebus creatis te subtrahendo, et tanquam sapienter ægrotus, quæ ante placebant aversando ; jam ut languidus nolis ad illicita progredi, nec per superbiam erectus stare, sed per humilitatem jacere.

III. Pete a Domino virtutem obedientiæ, ut ipsum imiteris, qui pro tua salute humiliavit semetipsum, factus obediens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Aspiratio. Domine, ecce quem amas infirmatur. Dic animæ meæ : Salus tua ego sum.

PRÆPARATIO XXIII.

I. Quis venit? Christus, Margarita pretiosissima, pro qua, si dederit homo omnem substantiam domus suæ, quasi nihil despicict eam: quoniam omne aurum in comparatione illius arena est exigua, et tanquam lutum æstimabitur argentum.

II. Ad quem venit? Ad stultum mercatorem qui propter pugillum hordei, et fragmen panis, gemmam hanc inæstimabilem dilapidavit.

III. Ad quid venit? Ut inventa hac una pretiosa Margarita, jam sapienter vendat omnia quæ habet, et emat eam.

Aspiratio. Pone me, (ait Dominus) ut signaculum super cor tuum (ad amandum,) ut signaculum super brachium tuum (ad operandum.)

GRATIARUM ACTIO. XXIII.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, tanquam Sanctum datum canibus et Margaritam missam ante porcos : tequ veluti brutum animal, quod nec meretur, nec novit pretium ejus.

II. Desidera ex amore quærere instanter quod præstabis, si ejus perfectiones quæ te ad amandum alliciant, contempleris ; si lume ad ipsum amplius cognoscendum, petas ; s de eo et modo quærendi, Patres spirituale roges ; et in nullo quod Deus non est, sistas.

III. Pete a Domino virtutem, seu donu orationis, qua quærens faciem ejus semper sic petas ut detur tibi, sic quæras ut invenias sic pulses ut aperiatur tibi.

Aspiratio. Congratulamini mihi, quia inve drachmam quam perdideram.

PRÆPARATIO XXIV.

Quis venit? Christus, Lignum vitæ, afferens fructus duodecim, per menses singulos reddens fructum suum, et folia ligni ad sanitatem gentium.

II. Ad quem venit? Ad vineam viri stulti, urticis vitiorum repletam, et opertam spinis terrenarum cupiditatum; quæ tandiu exspectata est ut faceret uvas, et fecit labruscas.

III. Ad quid venit? Ut huic vitali ligno insita, fructus Sancti Spiritus proferat, qui sunt charitas, gaudium, pax, patientia, benignitas, longanimitas, mansuetudo, fides, modestia, continentia, castitas.

Aspiratio. Veniat Dilectus meus in hortum suum, et comedat fructum pomorum suorum. Omnia poma, nova et vetera, dilecte mi, servavi tibi.

GRATIARUM ACTIO XXIV.

Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, tanquam Vitem pulcherrimam et uberem : teque veluti palmitem, attrahentem ab ea succum gratiæ, quo folia sanctorum verborum, flores bonorum desideriorum, et fructus piarum actionum proferre valeas.

II. Desidera ex amore operari indesinenter, ita ut nullam proficiendi occasionem prætereas ; ne posteaquam Dominus frustra exspectavit de te et hoc anno fructus, jubeat tandem te succidi, et in ignem mitti.

III Pete a Domino virtutem indefessæ sollicitudinis, ut habens animam tuam in manibus tuis semper, non cesses eam a vitiis purgare, et excolere virtutibus.

Aspiratio. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi ; et fructus ejus dulcis gutturi meo.

PRÆPARATIO XXV.

I. Quis venit? Christus, Dux gentium, et Dominus exercituum, qui non venit pacem mittere, sed gladium; qui fortem armatum superavit, et universa arma ejus abstulit, in quibus confidebat.

II. Ad quem venit? Ad militem suum transfugum, qui per summam perfidiam ad hostium castra transivit, vel certe in duas partes claudicavit, jurans in Domino, et jurans in Melchom.

III. Ad quid venit? Ut succingat lumbos ejus in veritate, induat eum lorica justitiæ, præbeat ei scutum fidei, in quo possit omnia tela nequissimi ignea extinguere; et præbeat eidem galeam salutis, et gladium spiritus, quod est verbum Dei.

Aspiratio. Dominus conterens bella; Dominus nomen est illi, qui posuit castra sua in medio populi sui, ut eriperet nos de manu omnium inimicorum nostrorum.

GRATIARUM ACTIO XXV.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, tanquam Ducem strenuissimum, docentem manus tuas ad prælium, et digitos tuos ad bellum : teque, ut militem ejus gregarium et ignavum, jam nunc ipsi soli militare statuentem.

II. Desidera ex amore sustinere infatigabiliter, ita ut laborans sicut bonus miles Christi, famem, sitim, algorem, æstum, cæteraque christianæ militiæ incommoda, æquanimiter ac delectabiliter perferas.

III. Pete a Domino virtutem mortificationis et abnegationis, ne sic curras quasi in incertum, sic pugnes quasi aerem verberans ; sed castiges corpus tuum, et in servitutem redigas.

Aspiratio. Vivit Dominus, et vivit Dominus meus Rex ; quoniam in quocunque loco fueris, Domine mi Rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus.

PRÆPARATIO XXVI.

I. Quis venit ? Christus , Fons vitæ , Fons patens domui David et habitantibus Jerusalem, in ablutionem peccatoris ; et ut qui sitit veniat, et qui vult accipiat aquam vitæ gratis.

II. Ad quem venit ? Ad unum ex illis insipientibus, qui dereliquerunt fontem (hunc) aquæ vivæ, et foderunt sibi cisternas dissipatas , quæ continere non va'ent aquas.

III. Ad quid venit ? Ut bibens ex hac aqua , non sitiat in æternum , sed aqua hæc fiat in eo fons aquæ salientis in vitam æternam.

Aspiratio. Sitivit anima mea ad Deum , fontem vivum : quando veniam , et apparebo ante faciem Dei ?

GRATIARUM ACTIO XXVI.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, tanquam Fontem aquæ vivæ, fluenta spiritus sui effundentem super sitientem et aridam animam tuam : teque velut alteram Samaritanam , amplius ab eo postulantem : Domine, da mihi hanc aquam , ut non sitiam.

II. Desidera ex amore appetere impatienter ita ut præ desiderio virtutis et rerum cœlestium quasi siti tabescas , nullaque re mundi delecteris.

III. Pete a Domino virtutem humilitatis quia emittit (Dominus) fontes in convallibus inter medium montium pertransibunt aquæ id est , humilibus dat gratiam , et superbis resistit.

Aspiratio. Hauriamus aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.

PRÆPARATIO XXVII.

I. Quis venit ? Christus, Venator cordium, cujus sagittæ nunquam redierunt retrorsum. Sagittæ potentis acutæ cum carbonibus desolatoriis.

II. Ad quem venit ? Ad animam tuam quasi unam de capreis quæ morantur in silvis, inter spineta mundi hujus errantem, et salutares ictus fugientem.

III. Ad quid venit? Ut amoris ejus telo saucia, suo se tandem venatori sistat ; et vulnerata vulneret, percussa percutiat alias silvestres animas.

Aspiratio. Ponet pedes meos quasi cervorum ; et super excelsa mea deducet me victor, in psalmis canentem.

GRATIARUM ACTIO XXVII.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, tanquam Sagittarium qui tetendit arcum suum, et posuit te quasi signum ad sagittam ; et misit in renibus tuis filias pharetræ suæ, quæ sunt jacula charitatis.

II. Desidera ex amore currere velociter, non jam fugiendo, sed sequendo fervoris passibus venatorem tuum, si quomodo comprehendas in quo et comprehensa es a Christo Jesu.

III. Pete a Domino zelum animarum ardentissimum ; ut et tu sis robustus venator coram Domino, et aliquid ei offeras de venatione tua, ut benedicat tibi anima ejus.

Aspiratio. Sagittæ tuæ infixæ sunt mihi, et confirmasti super me manum tuam.

PRÆPARATIO XXVIII.

Quis venit ? Christus , Redemptor qui non corruptibilibus , auro vel argento , redemit nos de vana conversatione nostra ; sed pretioso sanguine suo , quasi agni immaculati et incontaminati.

II. Ad quem venit ? Ad captivam filiam Sion , super flumina Babylonis sedentem et flentem : quæ gratis venundata est , et sine argento redimetur.

III Ad quid venit ? Ut propitietur omnibus iniquitatibus ejus , et sanet omnes infirmitates ejus ; ut redimat de interitu vitam ejus , et coronet eam in misericordia et miserationibus.

Aspiratio. Propter Sion non tacebo , et propter Jerusalem non quiescam , donec egrediatur ut splendor Justus ejus , et Salvator ejus ut lampas accendatur.

GRATIARUM ACTIO XXVIII.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, ut Redemptorem tuum, qui praesidio crucis suæ, jugum oneris tui, et virgam humeri tui, et sceptrum exactoris tui superavit: teque veluti captivum, ejus gratia in libertatem gloriæ filiorum Dei assertum.

II. Desidera ex amore ardere vehementer, ita motus et impulsus a Deo, qui proprio Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum; magna postulare, et ardua pro eo aggredi audeas.

III. Pete a Domino virtutem fraternæ charitatis, ut sicut ille animam suam pro te posuit, ita et tu pro fratribus animam ponas.

Aspiratio. Ecce Deus salvator meus: fiducialiter agam, et non timebo; quia fortitudo mea et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem.

PRÆPARATIO XXIX.

I. Quis venit ? Christus, omne Bonum quod Deus ostendit nobis, et ad quod omnes invitat : Audite audientes me, et comedite bonum, et delectabitur in crassitudine anima vestra.

II. Ad quem venit ? Ad miserrimam creaturam suam, quam circumdederunt mala quorum non est numerus ; quæ stulta dicit malum bonum, et bonum malum.

III. Ad quid venit ? Ut indicet ei quid sit bonum, et quid Dominus requirat ab ea ; ut repleat in bonis desiderium ejus, et super omnia bona sua constituat eam.

Aspiratio. Quid mihi est in cœlo, et a te quid volui super terram ? Defecit caro mea, et cor meum : Deus cordis mei, et pars mea Deus in æternum.

GRATIARUM ACTIO XXIX.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordìs tui, ut infinitæ bonitatis Thesaurum; teque, ut abyssum miseriarum, de plenitudine ejus accipientem omne datum optimum, et omne donum perfectum.

Desidera eum ex amore stringere indissolubiliter, ut scilicet intellectu et affectu semper Deum teneas, et nihil te possit a charitate Christi separare.

III. Pete a Domino juge exercitium Divinæ præsentiæ, ut ambulans coram eo, sis perfectus; ut, sicut deliciæ ejus sunt cum filiis hominum, ita deliciæ tuæ sint cum Filio Dei.

Aspiratio. Omnia simul in te uno habens, lumen oculorum meorum, solatium vitæ meæ, te non debeo dimittere a me.

PRÆPARATIO XXX.

I. Quis venit ? Christus, Pastor animarum vigilantissimus, qui cognoscit oves suas, animam suam dat pro ovibus suis ; nunc autem venit requirere et visitare eas, sicut visitat pastor gregem suum.

II. Ad quem venit ? Ad oviculam suam stolidam, in deserto hujus sæculi aberrantem, et ferarum ac latronum incursibus expositam.

III. Ad quid venit ? Ut inveniat eam, et inventam imponat in humeros suos gaudens, et convocatis Angelis ac Sanctis, dicat : Congratulamini mihi, quia inveni ovem meam, quæ perierat.

Aspiratio. Erravi, sicut ovis, quæ periit : quære servum tuum, quia mandata tua (utcunque) non sum oblitus.

GRATIARUM ACTIO XXX.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, tanquam Pastorem amantissimum, qui te carnibus suis alit et suo sanguine potat : teque velut ovem pascuæ ejus, quæ, beneficio ipsius, jam vocem ejus audis, et post eum vadis.

II. Desidera ex amore ardere suaviter in holocaustum, ita ut de te ipso spiritualiter facere constituas quod victimæ fiebat ; nempe a grege segregabatur, lavabatur, in frusta dividebatur, et super altare cremabatur.

III. Pete a Domino virtutem Religionis, ut Deo cujus totus es, cultum, honorem, et reverentiam exteriorem exhibeas, eique te sincerissime devoveas.

Aspiratio. Dominus regit me, et nihil mihi deerit ; in loco pascuæ ibi me collocavit : super aquam refectionis educavit me : animam meam convertit.

PRÆPARATIO XXXI.

I. Quis venit? Christus, Exemplar omnis sanctitatis atque virtutis, quod olim in monte Calvariæ monstratum est, et nunc quotidie in Eucharistia monstratur, cui debent omnes electi conformes fieri.

II. Ad quem venit? Ad imaginem et similitudinem suam, in qua, per culpam, obscuratum est aurum, mutatus est color optimus: quia homo, cum in honore esset, non intellexit, comparatus est jumentis insipientibus, et similis factus est illis.

III. Ad quid venit? Ut, revelata facie, gloriam Domini speculando, in eamdem imaginem transformetur a claritate in claritatem, tanquam a Domini spiritu.

Aspiratio. Præcedat Dominus meus ante servum suum; et ego sequar paulatim vestigia ejus, donec veniam ad Dominum meum.

GRATIARUM ACTIO XXXI.

I. Respice oculis fidei Christum in medio cordis tui, proponentem tibi exemplar vitæ suæ, ut inspicias et facias secundum illud : teque veluti rudem pictorem, primas imitationis ejus lineas ducentem, portaturum imaginem terreni.

II. Desidera ex amore assimilari perfecte, ita ut Dei perfectionibus, quantum homini fas est, induaris; et virtutes ejus, in hoc Sacramento præsertim exhibitas, charitatem, humilitatem, obedientiam, imiteris.

III. Pete a Domino plenissimam conformitatem cum Divina voluntate, ut de te gloriari possit Deus : Inveni virum secundum cor meum, qui faciet omnes voluntates meas.

Aspiratio. Christo confixus sum cruci. Vivo autem, jam non ego; vivit vero in me Christus.

HEBDOMAS EUCHARISTICA

EX IMITATIONE CHRISTI DESUMPTA.

DIE DOMINICA ANTE MISSAM.

O Domine, si haberem angelicam puritatem et sancti Joannis Baptistæ sanctitatem, non essem dignus hoc Sacramentum accipere, nec tractare. Non enim hoc meritis debetur hominum, quod homo consecret et tractet Christi Sacramentum, et sumat in cibum panem Angelorum. Grande mysterium, et magna dignitas Sacerdotum, quibus datum est quod Angelis non est concessum. Ideòque cum timore et reverentiâ ad hoc opus est accedendum. Cum tuam dignitatem, Domine, et meam vilitatem penso, valdè contremisco, et in me ipso con-

fundor. Si enîm non accedo, vitam fugio : et si indignè me ingessero, offensam incurro. Quid ergo faciam, Deus meus auxiliator meus et consiliator in necessitatibus ? Audio te de tabernaculo tuo respondentem : super omnia cum summâ humilitate cordis et supplici reverentiâ, cum plenâ fide et piâ intentione honoris Dei, ad hoc Sacramentum celebrandum, tractandum et sumendum, oportet Dei accedere Sacerdotem. Domine, diligenter examinavi conscientiam meam : et pro posse meo verâ contritione et humili confessione eam mundavi et clarificavi : itá ut nihil grave habeam aut sciam, quod me remordeat, et liberum accessum impediat. Habeo displicentiam omnium peccatorum meorum in generali ; et pro quotidianis excessibus magis in speciali doleo et gemo, et firmum statuo propositum semper emendandi vitam meam et in melius proficiendi.

Domine, offero tibi omnia peccata et delicta mea, quæ commisi coram te et sanctis Angelis tuis, a die quo primùm peccare potui, usque ad horam hanc, super placabili altari tuo ; ut tu omnia pariter incendas et comburas igne

charitatis tuæ, et deleas universas maculas peccatorum meorum, et conscientiam meam ab omni delicto emundes et restituas mihi gratiam tuam, quam peccando amisi; omnia mihi plenè indulgendo, et in osculum pacis me misericorditer assumendo. Quid possum agere pro peccatis meis, nisi humiliter ea confitendo et lamentando, et tuam propitiationem incessanter deprecando? Deprecor te, exaudi me propitiùs, ubi adsto coram te, Deus meus. Omnia peccata mea mihi maximè displicent: nolo ea unquam ampliùs perpetrare; sed pro eis doleo et dolebo, quandiù vixero; paratus pœnitentiam agere, et pro posse satisfacere. Dimitte mihi, Deus, dimitte mihi peccata mea propter nomen sanctum tuum: salva animam meam, quam pretioso Sanguine tuo redemisti. Ecce committo me misericordiæ tuæ, resigno me manibus tuis. Age mecum secundùm bonitatem tuam; non secundùm meam malitiam et iniquitatem.

DIE DOMINICA, POST MISSAM.

—

O fons amoris perpetui, quid dicam de te ? Verè ineffabilis est dulcedo quam largiris amantibus te ! Quomodò potero tuî oblivisci, qui meî dignatus es recordari ; etiam postquam contabui et perii ? In hoc maximè ostendisti mihi dulcedinem charitatis tuæ, qui cum non essem, fecisti me : et cum errarem longè a te, reduxisti me, ut servirem tibi : præcepisti ut diligam te ; et insuper sanctissimo Corpore et Sanguine tuo me refecisti. Fecisti ultrà omnem spem misericordiam cum servo tuo, et ultrà omne meritum gratiam et amicitiam exhibuisti. Quid dabo tibi pro omnibus istis millibus bonis ? Utinam possem tibi servire cunctis diebus vitæ meæ ! Utinam vel uno die dignum servitium exhibere sufficerem ! Verè tu es dignus omni servitio, omni honore et laude æternâ. Verè Dominus meus es, et ego pauper servus tuus, qui totis viribus teneor tibi servire, nec unquam in laudibus tuis debeo fastidire. Do

mine, ita, quæso, mecum fiat. Veritas tua me doceat; ipsa me custodiat, et usque ad salutarem finem conservet: ipsa me liberet ab omni affectione malâ, et inordinatâ dilectione, et ambulabo tecum in magnâ cordis libertate. Sic volo, sic desidero, et quidquid mihi deest, tu digneris supplere.

O altissimum et dignissimum Sacramentum, salus animæ et corporis, medicina omnis spiritualis languoris, cura vitia mea, passiones frena, vince aut minue tentationes: gratiam majorem infunde, virtutem incœptam auge, firma fidem, spem robora, inflamma et dilata charitatem. Concede mihi, benignissime Jesu, gratiam tuam, ut mecum sit et mecum laboret, mecumque usque in finem perseveret. Da mihi hoc semper desiderare et velle, quod tibi magis acceptum est et charius placet. Tua voluntas mea sit, et mea voluntas tuam semper sequatur, et optimè ei concordet. Sit mihi unum velle et nolle tecum: nec aliud posse velle aut nolle, nisi quod tu vis aut nolis. Da mihi omnibus mori quæ in mundo sunt; et propter te amare contemni et nesciri in hoc sæculo. Da mihi super omnia desiderata in te

requiescere, et cor meum in te pacificare, super omnia visibilia et invisibilia, et super omne quod tu, Deus meus, non es. Quia tu, Domine, Deus meus, super omnia optimus es : tu solus altissimus, tu solus pulcherrimus et amantissimus : tu solus nobilissimus et gloriosissimus super omnia ; in quo cuncta bona simul et perfectè sunt, et semper fuerunt et erunt : quoniam non potest cor meum veraciter requiescere, nec totaliter contentari, nisi in te requiescat ; et omnia dona omnemque creaturam transcendat. Tu vera pax cordis, tu sola requies ; extrà te dura sunt omnia et inquieta. *In* hac *pace in id ipsum*, hoc est in te, uno, summo, æterno bono, *dormiam et requiescam.* Amen.

FERIA II. ANTE MISSAM.

Super bonitate tuâ et magnâ misericordiâ tuâ, Domine, confisus, accedo æger ad Salvatorem, esuriens et sitiens ad fontem vitæ, egenus ad Regem cœli, servus ad Dominum, creatura ad Creatorem, desolatus ad meum pium consolatorem. Sed undè hoc mihi ut venias ad me? Quis ego sum, ut præstes mihi te ipsum? Quomodò audet peccator coram te apparere, et tu, quomodò dignaris ad peccatorem venire? Tu nosti servum tuum, et scis quia nihil boni in se habet, undè hoc illi præstes. Confiteor igitur vilitatem meam, agnosco tuam bonitatem, laudo pietatem, et gratias ago propter nimiam charitatem. Propter temetipsum enim hoc facis, non propter mea merita: ut bonitas tua mihi magis innotescat, charitas amplior ingeratur, et humilitas perfectiùs commendetur. Quia ergò tibi hoc placet, et tu sic fieri jussisti; placet et mihi dignatio tua, et utinam iniquitas mea non obsistat! Ecce tu

Sanctus Sanctorum et ego sordes peccatorum. Ecce tu inclinas te ad me, qui non sum dignus ad te respicere. Ecce tu venis ad me, tu vis esse mecum, tu invitas ad convivium tuum : tu mihi dare vis cœlestem cibum et *panem Angelorum* ad manducandum, non alium sanè quam te ipsum, *panem vivum, qui de cœlo descendisti, et das vitam mundo.* Ecce undè dilectio procedit : qualis dignatio illucescit !

Tu, Domine universorum, qui nullius habes indigentiam, voluisti per Sacramentum tuum habitare in nobis : conserva cor meum et corpus immaculatum ; ut lætâ et purâ conscientiâ tua valeam celebrare Mysteria : et ad meam perpetuam accipere salutem, quæ ad tuum præcipuè honorem et memoriale perenne sanxisti et instituisti. Lætare, anima mea, et gratias age Deo, pro tam nobili munere et solatio singulari, in hâc lacrymarum valle tibi relicto. O Christe, cujus charitas nunquam minuitur, et magnitudo propitiationis nunquam exhauritur, dispone me novâ semper mentis renovatione, ad hoc Mysterium salutis attentâ consideratione pensandum : ut ità magnum, novum et jucundum mihi videatur cum celebro ; ac si

eodem die tu, Christe, primùm in uterum Virginis descendens, homo factus esses : aut in cruce pendens, pro salute hominum patereris aut morereris. Eja, Domine Deus, amator sancte meus, cum tu veneris in cor meum, exultabunt omnia interiora mea : sed quia adhuc debilis sum in amore, et imperfectus in virtute ideò necesse habeo a te confortari et consolari. Propterea venio ad te, ut liberes me a passionibus malis et sanes cor meum ab omnibus affectionibus inordinatis : ut intùs sanatus et benè purgatus, aptus efficiar ad amandum, fortis ad patiendum, stabilis ad perseverandum.

O mi dilectissime sponse, Jesu, amator purissime, dominator universæ creaturæ, quis mihi det pennas veræ libertatis ad volandum et pausandum in te ? Usquequò tardat venire Dominus meus ? Veniat ad pauperculum suum, et lætum faciat. Mittat manum suam et miserum eripiat de omni angustiâ. Veni, quia tu lætitia mea, et sine te vacua est mensa mea.

FERIA II. POST MISSAM.

Benedico te, Pater cœlestis, quia mei pauperis dignatus es recordari. O Pater misericordiarum et Deus totius consolationis, gratias tibi ago, et benedico te cum unigenito Filio tuo et Spiritu Sancto. *Tu es gloria mea, et exultatio cordis mei. Tu spes mea et refugium meum.* Deus meus, amor meus; tu totus meus et ego totus tuus. Dilata me in amore, ut discam interiori cordis ore degustare, quam suave sit amare, et in amore liquefieri et natare. Sequar te, dilectum meum, in altum; deficiat in laude tuâ anima mea, jubilans ex amore. Amem te plus quam me; nec me nisi propter te; et omnes in te, qui verè amant te: sicut jubet lex amoris, lucens ex te.

O Jesu, splendor æternæ gloriæ, solamen peregrinantis animæ, apud te est os meum sine voce, et silentium meum loquitur tibi....! Quærant alii pro te aliud, quodcumque libuerit: mihi aliud interim nil placet nec placebit, nisi tu, Deus meus, spes mea, salus æterna.

Sis benedictus, Domine, qui fecisti hanc bonitatem cum servo tuo, secundùm multitudinem misericordiæ tuæ. Quid ultrà habet dicere servus tuus coram te, nisi ut humiliet se valdè ante te, memor semper propriæ iniquitatis et vilitatis ? O Domine Jesu, quam magnæ gratiarum actiones et laudes tibi pro his debentur ! O quam salutare et utile consilium tuum ; cum istud instituisti ! Quam suave et jucundum convivium ; cum te ipsum in cibum donasti ! O quam admirabilis operatio tua, Domine ! quam potens virtus tua ! quam ineffabilis veritas tua ! Mira res et fide digna, ac humanum vincens intellectum : quod tu, Domine, Deus meus, verus Deus et homo, sub modicà specie panis et vini integer contineris, et sine consumptione a sumente manducaris.

Ecce recepi te, Domine, ut benè mihi sit ex munere tuo, et lætificer in convivio sancto tuo, quod parasti in dulcedine tuà pauperi Deus. Ecce in te est totum quod desiderare possum et debeo. Tu salus mea et redemptio, spes et fortitudo, decus et gloria. *Lætifica* ergò hodiè *animam servi tui : quoniam ad te, Domine Jesu, animam meam levavi.* In domum meam

te induxi ; quantenùs cum Zachæo merear a te benedici, ac inter filios Abrahæ computari. Posside animam meam, et uni cor meum tecum. Sine te esse nequeo : et sine visitatione tuâ vivere non valeo ; nam præter te nulla consolatio valet. Sic enim tu, misericordissime Jesu, prædicans populis, et varios curans languores, aliquandò dixisti : *Nolo eos jejunos dimittere in domum suam, ne deficiant in viâ.* Age igitur hoc mecum modo qui te pro fidelium consolatione in Sacramento reliquisti. Tu es enim suavis refectio animæ, et qui te dignè manducaverit, particeps et hæres erit æternæ gloriæ.

FERIA III. ANTE MISSAM.

Domine Deus meus, omnia bona mea tu es : et quis ego sum, ut audeam ad te loqui ? Ego sum pauperrimus servulus tuus, et abjectus vermiculus : multò pauperior et contemptibilior, quam scio et dicere audeo. Memento, Domine, quia nihil sum, nihil habeo, nihilque valeo. Tu solus bonus, justus et sanctus ; tu omnia potes, omnia præstas, omnia imples ; solum peccatorem inanem relinquens. *Reminiscere miserationum tuarum*, et imple cor meum gratiâ tuâ, qui non vis esse vacua opera tua. Præveni servum tuum in benedictionibus dulcedinis tuæ ; ut ad tuum magnificum Sacramentum dignè ac devotè merear accedere : excita cor meum in te, et a gravi torpore exue me. Visita me in salutari tuo, ad gustandum in spiritu suavitatem tuam, quæ in hoc Sacramento, tanquam in fonte, plenariè residet. Illumina quoque oculos meos, ad intuendum tantum Mysterium : et ad credendum illud in-

dubitatâ fide me robora. Est enim operatio tua, non humana potentia ; tua sacra institutio, non hominis adinventio. Non enim ad hæc capienda et intelligenda aliquis idoneus per se reperitur , quæ Angelicam etiam subtilitatem transcendunt. Quid ergò ego , peccator indignus, terra et cinis, de tam alto et sacro secreto potero investigare et capere ? Domine, in simplicitate cordis mei , in bonâ, firmâ fide , et in tuâ jussione , ad te cum spe et reverentiâ accedo ; et verè credo quia tu præsens es in hoc Sacramento, Deus et homo.

Venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos. O dulce et amicabile verbum in aure peccatoris; quod tu , Domine, egenum et pauperem invitas ad communionem sanctissimi Corporis. Excitant me verba tantæ pietatis , plena dulcedinis et dilectionis ; sed terrent me delicta propria , et ad capienda tanta mysteria me reverberat impura conscientia. Provocat me dulcedo verborum tuorum ; sed onerat multitudo vitiorum meorum. Quomodò ausus ero venire , qui nihil boni mihi conscius sum, undè possim præsumere ? Quomodò te introducam in domum meam , qui sæ-

plùs offendi benignissimam faciem tuam ? Nisi tu Domine juberes, quis accedere attentaret ?

O Jesu, noli avertere faciem tuam a me : noli visitationem tuam prolongare : noli consolationem tuam abstrahere, ne fiat anima mea sicut terra sine aquâ tibi. Domine, qui jussisti ut in tuî commemorationem faceremus ; *doce me facere voluntatem tuam* : doce me coram te dignè et humiliter sanctissimum Sacrificium offerre : doce me intentionem meam simplici corde sursùm ad te levare, meque ab omni inordinato amore, seu displicentiâ cujuslibet rei creatæ evacuare ; ut aptus sim gratiæ percipiendæ, ac dignus devotionis munere. Tu enim das benedictionem ubi vasa vacua inveneris. Tunc videbo et affluam, mirabitur et dilatabitur cor meum in me, quia manus Domini mecum erit. Da mihi ut in accipiendo sacram Eucharistiam, magnam promerear divinæ unionis gratiam ; quia non respicio ad propriam consolationem et devotionem : sed super omnem devotionem et consolationem, ad tuam gloriam et honorem.

FERIA III. POST MISSAM.

O Dulcissime Jesu, quanta tibi reverentia et gratiarum actio cum perpetua laude pro susceptione sacri Corporis debetur, cujus dignitatem nullus hominum explicare potens invenitur. Sed quid cogitabo in hâc communione, in possessione Domini mei, quem debitè venerari nequeo, et tamen devotè alloqui desidero? Quid cogitabo meliùs et salubriùs, quam me ipsum totaliter humiliando coram te, et tuam infinitam bonitatem exaltando supra me? Laudo te, Deus meus, et exalto in æternum. Despicio me et subjicio tibi in profundum vilitatis meæ. O mira circà nos tuæ pietatis dignatio, quod tu, Domine Deus, Creator et vivificator omnium spirituum, ad pauperculam dignaris venire animam, et cum totâ divinitate tuâ ac humanitate, ejus impinguare esuriem. O felix mens et beata anima mea, quæ te, Dominum Deum suum, meretur devotè suscipere, et in tui sumptione spirituali gaudio repleri. O quam magnum suscepi Dominum, quam dilectum

induxi hospitem, quam jucundum recepi socium, quam fidelem acceptavi amicum, quam speciosum et nobilem amplector sponsum, præ omnibus dilectis et super omnia desiderabilia amandum. Sileant a facie tuâ, dilectissime dilecte mi, cœlum et terra et omnis ornatus eorum; quoniam quidquid laudis habent ac decoris, ex dignatione tuæ est largitatis, nec ad decorem tui pervenient nominis, cujus sapientiæ non est numerus.

Sicut tu te ipsum, o Jesu, expansis in cruce manibus, et nudo Corpore, pro peccatis meis Deo Patri spontè obtulisti; ità ut nihil in te remaneret, quin totum in Sacrificium divinæ placationis transiret : ità et ego me ipsum tibi voluntariè in oblationem puram et sanctam, cum omnibus viribus et affectibus meis, quantò intimiùs valeo, offero. Ecce me ex integro tibi resigno : nam quidquid præter me ipsum do, non curas : quia non quæris datum meum, sed me. Iloc oro, hoc desidero, ut tibi totus uniar, et cor meum ab omnibus creatis rebus abstraham, magisque per sacram Communionem et frequentem celebrationem, cœlestia et æterna sapere discam. Ah ! Domine Deus, quandò ero

tecum totus unitus, et absorptus, meique totaliter oblitus ? Tu in me, et ego in te, et sic nos pariter in unum manere concede. Verè tu es *dilectus meus*, *electus ex millibus*, in quo complacuit animæ meæ habitare omnibus diebus vitæ suæ. Verè tu es pacificus meus, in quo pax summa et requies vera : extrà quem labor et dolor, et infinita miseria. *Verè tu es Deus absconditus ;* et consilium tuum non est cum impiis ; sed cum humilibus et simplicibus sermo tuus.

FERIA IV. ANTE MISSAM.

Quandò recordor devotorum aliquorum ad Sacramentum tuum, Domine, cum maxima devotione et affectu accedentium, tunc sæpiùs in me ipso confundor et erubesco: quod ad altare tuum et sacræ Communionis mensam tam tepidè et frigidè accedo: quod ita aridus et sine affectione cordis maneo: quod non sum totaliter accensus coram te, Deo meo; nec ita vehementer attractus et affectus, sicut multi devoti fuerunt, qui præ nimio desiderio Communionis, et sensibili cordis ardore, a fletu se non potuerunt continere; sed ore cordis et corporis pariter ad te Deum, fontem vivum, medullitùs inhiabant: suam esuriem non valentes aliter temperare, nec satiare, nisi Corpus tuum cum omni jucunditate et spirituali

aviditate accepissent. O vera ardens fides eorum ! Esto mihi propitius, Jesu bone, dulcis et benigne ; et concede pauperi mendico tuo vel interdùm modicum de cordiali affectu amoris tui in sacrâ Communione sentire : ut fides mea magis convalescat, spes in bonitate tuâ proficiat, et charitas semel perfectè accensa et cœleste manna experta, nunquam deficiat.

Cum summâ devotione et ardenti amore, cum toto cordis affectu et fervore desidero te, Domine, suscipere ; quemadmodùm multi Sancti et devotæ personæ, in communicando te desideraverunt, qui tibi maximè in sanctitate vitæ placuerunt, et in ardentissimâ devotione fuerunt. O Deus meus, amor æternus, totum bonum meum, felicitas interminabilis, cupio te suscipere cum vehementissimo desiderio et dignissimâ reverentiâ, quam aliquis Sanctorum unquam habuit et sentire potuit: et licèt indignus sum omnia illa sentimenta devotionis habere ; tamen offero tibi totum cordîs mei affectum ; ac si omnia illa gratissima inflammata desideria solus haberem. Sed et quæcumque potest pia men

concipere et desiderare, hæc omnia tibi cum summâ veneratione et intimo fervore præbeo et offero. Nihil opto mihi reservare; sed me et omnia mea tibi spontè et intimè immolare. Insuper omnium devotorum cordium jubilationes, ardentes affectus, mentales excessus, ac supernaturales illuminationes et cœlicas visiones tibi offero et exhibeo, cum omnibus virtutibus et laudibus ab omni creaturâ in cœlo et in terrâ celebratis et celebrandis, pro me et omnibus mihi in oratione commendatis: quatenùs ab omnibus dignè lauderis et in perpetuum glorificeris.

FERIA IV. POST MISSAM.

—

O quam magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, quam abscondisti timentibus te! O quam suavis est spiritus tuus, qui, ut dulcedinem tuam in filios demonstrares, pane suavissimo, de cœlo descendente, illos reficere dignaris. Verè non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut tu, Deus noster, ades universis fidelibus tuis : quibus ob quotidianum solatium, et cor erigendum in cœlum, te tribuis ad edendum et fruendum, O ineffabilis gratia! O admirabilis dignatio! O amor immensus, homini singulariter impensus! Sed quid retribuam Domino pro gratiâ istâ, pro charitate tam eximiâ? Accipe vota mea, Domine, Deus meus, et desideria infinitæ laudationis ac immensæ benedictionis, quæ tibi secundum multitudinem ineffabilis magnitudinis tuæ jurè debentur Hæc tibi reddo et reddere desidero per singulos dies et momenta temporum : at-

que ad reddendum mecum gratias et laudes omnes cœlestes Spiritus et cunctos fideles tuos precibus et affectibus invito et exoro. Laudent te universi populi, tribus et linguæ : et sanctum tuum ac mellifluum nomen cum summâ jubilatione et ardenti devotione magnificent.

Suscipe me, Domine, in laudem et gloriam nominis tui, qui Corpus tuum et Sanguinem in cibum et potum mihi hodiè præstitisti. Concede Domine Deus, salutaris meus, ut cum frequentatione Mysterii tui, crescat meæ devotionis affectus. Ego quidem dolore cordis torqueor, peccatis oneror, tentationibus inquietor, multis malis passionibus implicor et premor : et non est qui adjuvet, non est qui liberet et salvum faciat, nisi tu, Domine Deus, Salvator meus : cui committo me et omnia mea ; ut me custodias et perducas in vitam æternam. Si enim mihi ipsi relinquor, ecce nihil, et tota infirmitas : si autem subitò me respexeris, statim fortis efficior et novo repleor gaudio. Facit hoc amor tuus, gratis prævenies me, et in tam multis subveniens necessitatibus, a

gravibus quoque custodiens me periculis, et ab innumeris (ut verè dicam) eripiens malis. O dulcissime Jesu, facis mecum suprà omne meritum, et suprà id quam audeo sperare vel rogare. Benedictus sis, Deus meus; quia licèt ego omnibus bonis sim indignus, tua tamen nobilitas et infinita bonitas nunquam cessat benefacere etiam ingratis et longè a te aversis. Converte nos ad te, ut simus grati, humiles et devoti : quia salus nostra tu es, virtus et fortitudo nostra. Sis tu finis noster supremus et ultimatus, ut simus verè beati : sponte et liberè tibi deserviamus : ut gratiam pro gratiâ accipiamus. In te solo gaudeamus, in te solo speremus : quia nemo bonus, nisi tu solus, qui es super omnia laudandus et in omnibus benedicendus.

FERIA V. ANTE MISSAM.

Gratias tibi, Jesu bone, pastor æterne, qui nos pauperes et exules dignaris pretioso Corpore et Sanguine tuo reficere : et ad hæc Mysteria percipienda etiam proprii oris tui alloquio invitare, dicendo : *Venite ad me omnes, qui laboratis et onerati estis, et ego reficiam vos.* O Jesu, jubes ut fiducialiter ad te accedam, si tecum velim habere partem, et ut immortalitatis accipiam alimoniam, si æternam cupiam obtinere vitam et gloriam. Ecce cœli cœlorum te non capiunt, et tu dicis : *venite.* Quid sibi vult ista piissima dignatio et tam amicabilis invitatio ? Ecce Noe, vir justus, in arcæ fabricâ centum annis laboravit, ut cum paucis salvaretur : et ego quomodò me potero unâ horâ præparare, ut mundi fabricatorem cum reverentiâ sumam ? Moyses, famulus tuus, magnus et specialis amicus tuus, aream ex lignis i mpu-

trebilibus fecit, quam et mundissimo vestivit auro : ut tabulas legis in eâ reponeret : et ego putrida creatura, audebo te, conditorem legis ac vitæ datorem, tam facilè suscipere ? Sto attonitus et considero, quia cœli non sunt mundi in conspectu tuo. Si in Angelis reperisti pravitatem, nec tamen pepercisti : quid fiet de me ? Ceciderunt stellæ de cœlo : et ego pulvis quid præsumo ? Dolendum valdè et miserandum super tepiditate et negligentiâ meâ, quod non majori affectione trahar ad Christum sumendum : in quo tota spes salvandorum consistit et meritum, Ipse enim est sanctificatio nostra et redemptio : ipse consolatio viatorum et Sanctorum æterna fruitio. Dolendum itaque valdè, quod tam parùm hoc salutare Mysterium adverto, quod cœlum lætificat et mundum conservat universum. Heu cæcitas et duritia cordis mei, tam ineffabile donum non magis attendere, et ex quotidiano usu etiam ad inadvertentiam diffluere ! Nulla est ergo sanctitas ; si manum tuam, Domine, subtrahas. Nulla juvat fortitudo; si conservare

desinas. Instabilis quippé sum ; sed per te confirmor : tepesco ; sed a te accendor. Si itaque necdùm totus cœlestis esse possum, conabor tamen devotioni insistere, et cor meum præparare ; ut vel modicam divini incendii flammam ex humili sumptione vivifici Sacramenti conquiram. Recurram ad fontem gratiæ, ad fontem bonitatis et totius puritatis ; quatenùs a passionibus meis et vitiis curari valeam, et contrà universas tentationes et fallacias diaboli fortior atque vigilantior effici merear. En servus tuus ego ; quoniam non desidero mihi vivere, sed tibi : utinam dignè et perfectè. Fac mecum sicut scis, et sicut tibi magis placuerit et major honor tuus fuerit. Rape me et eripe me ab omni creaturarum indurabili consolatione, quia nulla res creata appetitum meum valet plenariè quietare et consolari. Junge me tibi inseparabili dilectionis vinculo : quoniam tu solus sufficis amanti, et absque te frivola sunt universa.

—

FERIA V. POST MISSAM.

Ecce tu præsens es in me, Deus meus, Sanctus Sanctorum, Creator hominum et Dominus Angelorum. O Deus meus et homo, Christus Jesus! in te copiosus percipitur æternæ salutis fructus ; si firma fides, devota spes et sincera charitas ad te trahit. O invisibilis Conditor mundi Deus ! quam mirabiliter agis nobiscum, quam suaviter et gratiosè cum electis tuis disponis, quibus temetipsum in Sacramento sumendum proponis ! Hoc namque omnem intellectum superat: hoc specialiter devotorum corda trahit et accendit affectum. Ipsi enim veri fideles tui, qui totam vitam suam ad emendationem disponunt, ex hoc dignissimo Sacramento magnam devotionis gratiam et virtutis amorem frequenter recipiunt.

O Deus meus, ingemisco et doleo coram te, quod adhuc ita carnalis sim et mundanus ; tam immortificatus in passionibus, tam plenus concupiscentiarum motibus ; tam incustoditus

in sensibus exterioribus, tam multùm inclinatus ad exteriora ; tam promptus ad laxiora et carnis commoda, tam segnis ad rigorem et fervorem ; tam citò distractus, tam rarò plenè collectus ; tam subitò commotus ad iram, tam facilis ad alterius displicentiam. Hos et alios defectus meos, cum dolore et magnâ displicentiâ confiteor et deploro, firmumque statuo propositum semper emendandi vitam meam, et in melius proficiendi.

Non me vincat, Deus meus, non me vincat caro et sanguis : non me decipiat mundus et brevis gloria ejus : non me supplantet diabolus et astutia illius. Da pro omnibus mundi consolationibus, suavissimam spiritûs tui unctionem ; et pro carnali amore, tui nominis infunde amorem. Da mihi fortitudinem resistendi, patientiam tolerandi, constantiam perseverandi.

Domine, precor tuam clementiam, et specialem ad hoc imploro mihi donari gratiam, ut totus in te liquefiam et amore pereffluam : atque de nullâ alienâ consolatione ampliùs me intromittam. Quotiès enim hoc Mysterium re-

colo et Christi Corpus accipio : totiès redemptionis meæ opus ago, et particeps omnium meritorum Christi efficior. O fons semper plenus et superabundans, ignis jugiter ardens et nunquam deficiens, quis ad fontem suavitatis humiliter accedens, non modicum suavitatis indè reportat ? Aut quis juxtà copiosum ignem stans, non parùm caloris indè percipit ? Quid quid mihi deest, Jesu bone, Salvator sanctissime, pro me supple benignè et gratiosè, qui omnes ad te dignatus es vocare. Ecce sicut te totum obtulisti Patri pro me, et dedisti Corpus et Sanguinem in cibum, ut totus meus esses, et ego tuus permanerem ; sic et ego spontè ac voluntatem tuam me offero : ut sit plena oblatio, et integra inter nos unio. Non est aliud o Jesu, quod gratiùs donare queam, quam ut cor meum tibi totaliter tribuam et intimè conjungam. Tunc exultabunt omnia interiora mea cum perfectè fuerit unita Deo anima mea.

FERIA VI. ANTE MISSAM.

O admirabilis et abscondita gratia Sacramenti, quam norunt tantùm Christi fideles; infideles autem et peccatis servientes experiri non possunt. In hoc Sacramento confertur spiritualis gratia, et reparatur in animâ virtus amissa, et per peccatum deformata redit pulchritudo! O bone Jesu, necessarium mihi est, qui tam sæpè labor et pecco, tam citò torpesco et deficio, ut ad sacram Corporis tui perceptionem me renovem, mundem et accendam. Proni enim sunt sensus hominis ad malum ab adolescentiâ suâ; et nisi succurrat divina medicina, labitur homo mox ad pejora. Si enim modò tam sæpè negligens sum et tepidus, quandò communico aut celebro; quid fieret si medelam non sumerem, et tam grande juvamen non quærerem? Hæc enim est princip dis-

animæ meæ consolatio, quamdiù peregrinatur a te in mortali corpore, ut sæpiùs memor Dei mei, dilectum meum devotâ suscipiam mente. Tu, Domine, es puritatis amator et dator omnis sanctitatis, qui quæris cor purum in locum requietionis tuæ : tu fecisti parare cœnaculum grande stratum, ut facias Pascha cum discipulis tuis. Veni, Domine, veni, et mane apud me : expurgabo vetus fermentum, et mundabo cordis mei habitaculum : excludam totum sæculum et omnem vitiorum tumultum : sedebo tanquam passer solitarius in tecto, et cogitabo excessus meos in amaritudine animæ meæ. Veni et robora me cœlesti fortitudine, ne vetus homo, misera caro spiritui necdum plenè subacta, prævaleat dominari. Clarifica me, Jesu bone, claritate interni luminis : et educ de habitaculo cordis mei tenebras universas.

O Domine, tu es qui vocasti me et jussisti fieri : supple igitur quod mihi deest, antequam veniam et suscipiam te ; ego enim tui indigeo, tu mei non indiges ; nec ego te sanctificare volo, sed tu venis me sanctificare et meliorare.

Venio ad te, ut ex te sanctificer et me tibi uniam ; ut novam gratiam recipiam, et de novo ad emendationem accendar. Eleva mentem pressam mole peccatorum, et ad cœlestia totum desiderium meum suspende ; ut gustatâ suavitate supernæ felicitatis, pigeat de terrenis cogitare. Potens est misericordia tua gratiam desideratam mihi præstare, et in spiritu ardoris me clementissimè visitare : etenim licèt tanto desiderio specialium devotorum tuorum non ardeo ; tamen de gratiâ tuâ, illius magni desiderii desiderium habeo ; orans et desiderans, omnium talium fervidorum amatorum tuorum participem me fieri, ac eorum sancto consortio annumerari. Et si mihi non licet haurire de plenitudine fontis, nec usquè ad satietatem potare ; apponam tamen os meum ad foramen cœlestis fistulæ ; ut saltem modicam indè guttulam capiam, ad refocillandam sitim meam ; et non penitùs exarescam.

FERIA VI. POST MISSAM.

O Dulcissime Domine, quanta est dulcedo devotæ animæ tecum epulantis in Convivio tuo: ubi ei non alius cibus manducandus proponitur; nisi tu unicus dilectus ejus, super omnia desideria cordis ejus desiderabilis. Et mihi quidem dulce foret, in præsentiâ tuâ ex intimo affectu lacrymas fundere, et cum piâ Magdalenâ pedes tuos lacrymis irrigare: sed ubi est hæc devotio, ubi lacrymarum sanctarum copiosa effusio? Certè in conspectu tuo et sanctorum Angelorum tuorum, totum cor meum ardere deberet et ex gaudio flere. Habeo enim te intrà me ipsum, in Sacramento verè præsentem, quamvis alienâ specie occultatum. Nam in propriâ specie et divinâ claritate te conspicere oculi mei ferre non possent: sed neque totus mundus in fulgore gloriæ majestatis tuæ subsisteret. In hoc ergò imbecillitati meæ consulis, quod te sub Sacramento abscondis. Testis es

tu mihi Deus, quod nulla res me potest consolari, nulla creatura quietare, nisi tu Deus meus: et cum non sit oblatio dignior et satisfactio major, pro peccatis diluendis, quam se ipsum purè et integrè cum oblatione Corporis Christi Deo offerre; ideò cum plenâ resignatione et integrâ voluntate, offero me ipsum in honorem nominis tui in arâ cordis mei in holocaustum perpetuum, corpus scilicet et animam tibi fideliter committendo.

Gratias tibi ago, Creator ac Redemptor hominum, qui ad declarandam toti mundo charitatem tuam, cœnam parasti magnam, in quâ non agnum typicum, sed tuum sanctissimum Corpus et Sanguinem proposuisti manducandum: lætificans omnes fideles convivio sacro, et calice inebrians salutari: in quo sunt omnes deliciæ paradisi, et epulantur nobiscum Angeli sancti. Quis mihi det, Domine, ut inveniam te solum, et aperiam tibi totum cor meum, et fruar te, sicut desiderat anima mea: et jam me nemo despiciat, nec ulla creatura me moveat vel respiciat; sed tu solus mihi loquaris

et ego tibi ; sicut solet dilectus ad dilectum loqui, et amicus cum amico convivari. Tunc dices mihi : si tu vis esse mecum, ego volo esse tecum. Et ego respondebo tibi ; dignare, Domine, manere mecum : ego volo libenter esse tecum : dummodò voluntas mea recta et firma ad te permaneat, fac de me quidquid tibi placuerit. Indifferenter volo de manu tua bonum et malum, dulce et amarum, lætum et triste suscipere, et pro omnibus contingentibus gratias agere. Custodi me ab omni peccato, et non timebo mortem nec infernum. Dilata me in amore, ut discam interiori cordis ore degustare, quam suave sit amare et in amore liquefieri et natare. Deus meus, amor meus : tu totus meus et ego totus tuus ; hoc est totum desiderium meum, ut cor meum tibi sit unitum.

SABBATO ANTE MISSAM.

Domine Deus meus, Creator meus et Redemptor meus, cum tali affectu, reverentiâ, laude et honore, cum tali gratitudine, dignitate et amore, cum tali fide, spe et puritate te affecto hodiè suscipere, sicut te suscepit sanctissima Mater tua, gloriosa Virgo Maria, quandó Angelo evangelizanti sibi Incarnationis mysterium, humiliter ac devotè respondit : ecce ancilla Domini ; fiat mihi secundùm verbum tuum. Et sicut beatus præcursor tuus, excellentissimus Sanctorum, Joannes Baptista, in præsentiâ tuâ lætabundus exultavit in gaudio Spiritûs sancti, dum adhuc maternis clauderetur visceribus : et postmodum, cernens inter homines Jesum ambulantem, valdè se humilians, devoto cum affectu dicebat : *Amicus autem sponsi, qui stat et audit eum, gaudio gaudet propter vocem sponsi* : sic et ego magnis et

sacris desideriis opto inflammari, et tibi ex toto corde me ipsum præsentare. Cui enim tu sapis, quid ei rectè non sapiet ? Et cui tu non sapis, quid ei ad jucunditatem esse poterit ?

O dulcissime atque amantissime Domine, quem nunc devotè desidero suscipere, tu scis infirmitatem meam et necessitatem quam patior ; in quantis malis et vitiis jaceo ; quam sæpè sum gravatus, tentatus, turbatus et inquinatus. Pro remedio ad te venio ; pro consolatione et sublevamine te deprecor. Ad omnia scientem loquor, cui manifesta sunt omnia interiora mea, et qui solus potes me perfectè consolari et adjuvare. Tu scis quibus bonis indigeo præ omnibus et quam pauper sum in virtutibus. Ecce sto ante te, pauper et nudus, gratiam postulans, et misericordiam imploraus. Refice esurientem mendicum tuum, accende frigiditatem meam igne amoris tui. Illumina cæcitatem meam claritate præsentiæ tuæ. Verte mihi omnia terrena in amaritudinem, omnia gravia et contraria in patientiam : omnia infima et creata in contemptum et oblivionem. Erige

cor meum ad te in cœlum, et ne dimittas me vagari super terram. Tu solus mihi ex hoc jam dulcescas usquè in sæculum : quia tu solus cibus et potus meus, amor meus et gaudium meum, dulcedo mea et totum bonum meum. Utinam me totaliter ex tuâ præsentiâ accendas, comburas et in te transmutes : ut unus tecum efficiar spiritus, per gratiam internæ unionis et liquefactionem ardentis amoris. Ne patiaris me jejunum et aridum a te recedere ; sed operare mecum misericorditer, sicut sæpiùs operatus es cum Sanctis tuis mirabiliter. Quid mirum, si totus ex te ignescerem et in me ipso deficerem : cum tu sis ignis semper ardens et nunquam deficiens, amor corda purificans et intellectum illuminans.

—

SABBATO POST MISSAM.

—

Ecce Deus meus, et omnia. Quid volo ampliùs, et quid feliciùs desiderare possum? Deus meus, et omnia. Intelligenti satis dictum est, et sæpè repetere, jucundum est amanti. Te siquidem præsente, jucunda sunt omnia ! O lux perpetua, cuncta creata transcendens lumina, fulgura coruscationem de sublimi penetrantem omnia cordis mei intima. Purifica, lætifica, clarifica, et vivifica spiritum meum, cum suis potentiis, ad inhærendum tibi jubilosis excessibus. O Domine, omnia tua sunt, quæ in cœlo et quæ in terrâ : desidero me ipsum tibi in spontaneam oblationem offerre, et tuus perpetuè permanere. In simplicitate cordis mei offero me ipsum tibi hodiè in servum sempiternum, in obsequium et in sacrificium laudis perpetuæ. Suscipe me cum hac sanctâ oblatione Corporis et Sanguinis tui, quam tibi hodiè in præsentiâ Angelorum, invisibiliter assisten-

tium, obtuli: ut sit pro me et pro cuncto populo tuo in salutem.

Offero etiam tibi omnia bona mea, quamvis valdè pauca et imperfecta : ut tu ea emendes et sanctifices : ut ea grata habeas et accepta tibi facias, et semper ad meliora trahas : nec non ad beatum et laudabilem finem me pigrum et inutilem homuncionem perducas. Offero tibi quoque omnia pia desideria devotorum, necessitates parentum, amicorum, fratrum, sororum, omniumque charorum meorum, et eorum qui mihi vel aliis propter amorem tuum benefecerunt : et qui orationes et Missas pro se suisque omnibus a me dici desideraverunt et petierunt, sive in carne adhuc vivant, sive jam sæculo defuncti sint : ut omnes sibi auxilium gratiæ tuæ, opem consolationis, protectionem a periculis, liberationem a pœnis advenire sentiant, et ut ab omnibus malis erepti, gratias tibi magnificas læti persolvant.

Offero etiam tibi preces et hostias placationis, pro illis specialiter, qui me in aliquo læserunt, contristaverunt, aut vituperaverunt, vel

aliquod damnum aut gravamen intulerunt : pro his quoque omnibus quos aliquandò contristavi , conturbavi , gravavi et scandalisavi , verbis , factis , scienter vel ignoranter : ut nobis omnibus pariter indulgeas peccata nostra et mutuas offensiones. Aufer, Domine, a cordibus nostris omnem suspicionem , indignationem , iram et disceptationem , et quidquid potest charitatem lædere et fraternam dilectionem minuere. Miserere , Domine , misericordiam tuam poscentibus , da gratiam indigentibus ; et fac nos tales existere , ut simus digni gratiâ tuâ perfrui, et ad vitam proficiamus æternam. Amen.

LITANIÆ
SANCTISSIMI SACRAMENTI.

—

Kyrie , eleïson.
Christe , eleïson.
Kyrie, eleïson.
Christe , audi nos.
Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, miserere nobis.
Fili , Redemptor mundi , Deus ,
Spiritus sancte , Deus ,
Sancta Trinitas , unus Deus ,
Panis vive , qui de cœlo descendisti ,
Deus abscondite et Salvator ,
Frumentum Electorum ,
Vinum germinans virgines ,
Panis pinguis , et deliciæ Regum ,
Juge sacrificium ,
Oblatio munda ,
Agnus absque maculâ ,
Mensa purissima ,

} Miserere nobis.

Angelorum esca, miserere nobis.
Manna absconditum,
Memoria mirabilium Dei,
Panis supersubstantialis,
Verbum caro factum,
Habitans in nobis.
Hostia sancta,
Calix benedictionis,
Mysterium fidei,
Præcelsum et venerabile Sacramentum,
Sacrificium omnium sanctissimum,
Verè propitiatorium pro vivis et defunctis,
Cœleste antidotum, quo a peccatis præservamur,
Stupendum super omnia miraculum,
Sacratissima dominicæ Passionis commemoratio,
Donum transcendens omnem plenitudinem,
Memoriale præcipuum divini amoris,
Divinæ affluentia largitatis,
Sacrosanctum et augustissimum mysterium,
Pharmacum immortalitatis,
Tremendum ac vivificum Sacramentum,
Panis omnipotentiâ Verbi caro factus,
Incruentum sacrificium,

Miserere nobis.

Cibus et conviva, miserere nobis,
Dulcissimum convivium, cui assistunt Angeli ministrantes,
Sacramentum pietatis,
Vinculum charitatis,
Offerens et oblatio,
Spiritualis dulcedo, in proprio fonte degustata,
Refectio animarum sanctarum,
Viaticum in Domino morientium,
Pignus futuræ gloriæ,
} Miserere nobis.

Propitius esto, parce nobis, Domine.
Propitius esto, exaudi nos, Domine.
Ab indignâ Corporis et Sanguinis tui susceptione, libera nos, Domine.
A concupiscentiâ carnis,
A concupiscentiâ oculorum,
A superbiâ vitæ,
Ab omni peccandi occasione,
Per desiderium illud, quo hoc Pascha cum Discipulis manducare desiderasti,
Per summam humilitatem, quâ Discipulorum pedes lavisti,
Per ardentissimam charitatem, quâ hoc divinum Sacramentum instituisti,
} Libera nos, Domine.

Per Sanguinem tuum pretiosum, quem nobis in Altari reliquisti, libera nos, Domine.

Per quinque vulnera hujus tui Corporis sacratissimi, quæ pro nobis suscepisti, libera nos, Domine.

Peccatores, te rogamus, audi nos.

Ut in nobis fidem, reverentiam et devotionem hujus admirabilis Sacramenti augere et conservare digneris,

Ut ad frequentem usum Eucharistiæ per veram peccatorum confessionem nos perducere digneris,

Ut nos ab omni hæresi, perfidiâ, ac cordis cæcitate liberare digneris,

Ut sanctissimi hujus Sacramenti pretiosos et cœlestes fructus nobis impertiri digneris,

Ut in horâ mortis nostræ hoc cœlesti viatico nos confortare et munire digneris,

Te rogamus, audi nos.

Fili Dei,

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Christe, audi nos.
Christe, exaudi nos.
v. Panem de cœlo præstitisti eis.
R. Omne delectamentum in se habentem.

OREMUS.

Deus qui nobis sub Sacramento mirabili Passionis tuæ memoriam reliquisti : tribue quæsumus, ita nos Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria venerari ; ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis et regnas per omnia sæcula sæculorum. Amen.

LITANIÆ

SANCTISSIMI CORDIS JESU.

Kyrie, eleïson.
Christe, eleïson.
Kyrie, eleïson.
Christe, audi nos.
Christe, exaudi nos.
Pater de cœlis, Deus, miserere nobis.
Fili, Redemptor mundi, Deus,
Spiritus sancte, Deus,
Sancta Trinitas, unus Deus,
Cor Jesu, Verbo Dei substantialiter unitum,

Cor Jesu,
- Divinitatis sanctuarium,
- Sanctæ Trinitatis templum,
- Sapientiæ abyssus,
- Bonitatis oceanus,
- Misericordiæ thronus,
- Thesaurus nunquam deficiens,
- de cujus plenitudine omnes nos accepimus,

Miserere nobis.

Cor Jesu, Pax et reconciliatio nostra, miserere nobis.

Cor Jesu,
Virtutum omnium exemplar ,
infinite amans , et infinite amandum ,
fons aquæ salientis in vitam æternam,
in quo sibi Pater benè complacuit,
propitiatio pro peccatis nostris ,
propter nos amaritudine repletum ,
usque ad mortem in horto tristissimum ,
opprobriis saturatum ,
amore vulneratum ,
lanceâ perforatum ,
in cruce sanguine exhaustum ,
attritum propter scelera nostra ,
etiamnum ab ingratis hominibus in sacrosancto amoris Sacramento dilaceratum ,
refugium peccatorum ,
fortitudo debilium,
consolatio afflictorum ,
perseverantia justorum,
salus in te sperantium,
spes in te morientium ,
cultorum tuorum dulce præsidium ,
Miserere nobis.

Cor Jesu, deliciæ Sanctorum omnium, miserere nobis.

Cor Jesu, adjutor noster in tribulationibus quæ invenerunt nos nimis, miserere nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, parce nobis, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, exaudi nos, Domine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Christe, audi nos.

Christe, exaudi nos.

℣. Jesu, mitis et humilis corde.

℟. Fac cor meum secundùm cor tuum.

OREMUS.

Concede, quæsumus, Omnipotens Deus, ut, qui in sanctissimo dilecti Filii tui Corde gloriantes, præcipua in nos charitatis ejus beneficia recolimus, eorum pariter et actu delectemur et fructu. Per eumdem Dominum nostrum Jesum Christum, Filium tuum, qui tecum, etc.

SACERDOTIS CHRISTIANI

JUBILUM

POST S. COMMUNIONEM.

—

Ad quem diù suspiravi,
JÊSUM tandem habeo;
Hunc amplector, quem optavi,
Quem optavi teneo.
Omnes meæ exultate
Facultates animæ,
Exultate, triumphate
Et ingresso plaudite.

Tristis eram et abjectus,
Eram sine gaudio,
Quià aberat dilectus,
Quem præ cunctis diligo:
Sed ut venit et intravit
Animæ tugurium,
O quam dulce permeavit
Meum cor solatium!

Non sic terras umbris tectas
Gratus sol illuminat,
Non sic æstibus dejectas
Nimbus herbas recreat,
Sicut animam languentem
Refocillat Dominus;
Hanc tristantem et torpentem
Novis donat viribus.

Felix dies, felix hora,
Quà me, Jesu, visitas!
Pulchra nimis et decora
Lux, ad me quà properas!
Qui Te tenet habet satis,
Quià qui te possidet,
Uberem felicitatis
Veræ fontem obtinet.

Quis non tuam admiretur
Bonitatem Domine,
Si quod facis meditetur
Serio examine?
Ad Te ruo, ad me ruis,
Et me sinis protinus
Immiscêre meos tuis
Amplexus amplexibus.

Nihil eram, me creasti
Ex obscuro nihilo,
Divinæque me donasti
Rationis radio.
In deserto voluisti
Pro me nasci stabulo,
Et finire morte tristi
Vitam in patibulo.

Præter dona, quibus ditas
Me diebus singulis,
Dapes hodiè mellitas
Datis addis gratiis.
O voluptas cordis mei,
Jesu dilectissime!
In me regna, Fili Dei,
Regna, regna libere.

In me proprium amorem
Tam potenter eneces,
Ut Te amem et adorem
Solum sicut dignus es.
A me tolle, quod est puris
Grave tuis oculis,
Ut sic arctius venturis
Tibi jungar sæculis.

Oriente sole, mane,
Occidente, vesperâ,
Bone Jesu! mecum mane,
Mecum semper habita:
Nil á Te, nec mors, nec vita,
Nil à Te me separet,
Unio sit infinita,
Quam vis nulla terminet.

Canam donec respirabo
Gratiarum cantica,
Millies hæc iterabo
In cœlesti patriâ;
Quando Te, remoto velo,
Sicut es aspiciam,
Et cum Angelis in Cœlo
In æternum diligam. Amen.

INDEX.

Preces ante Missam, e Missali Romano. Pag. 9.
Aliæ preces ante Missam. 28.
Preces post Missam, e Missali Romano. 34.
Aliæ preces post Missam. 42.
Oratio: EN EGO, O BONE, etc. 49.
Præparatio I. 51—277.
— II. 58—279.
— III. 65—281.
— IV. 72—283.
— V. 79—285.
— VI. 86—287.
— VII. 93—289.
— VIII. 101—291.
— IX. 109—293.
— X. 116—295.
— XI. 124—297.
— XII. 132—299.
— XIII. 140—301.
— XIV. 147—303.
— XV. 153—305.
— XVI. 160—307.
— XVII. 167—309.
— XVIII. 174—311.
— XIX. 181—313.

Præparatio	XX.	188—315.
—	XXI.	195—317.
—	XXII.	202—319.
—	XXIII.	209—321.
—	XXIV.	216—323.
—	XXV.	223—325.
—	XXVI.	230—327.
—	XXVII.	237—329.
—	XXVIII.	244—331.
—	XXIX.	251—333.
—	XXX.	259—335.
—	XXXI.	267—337.

Gratiarum actio	I.	54—278.
—	II.	61—280.
—	III.	68—282.
—	IV.	75—284.
—	V.	82—286.
—	VI.	89—288.
—	VII.	96—290.
—	VIII.	105—292.
—	IX.	112—294.
—	X.	119—296.
—	XI.	127—298.
—	XII.	136—300.
—	XIII.	143—302.
—	XIV.	150—304.
—	XV.	156—306.
—	XVI.	163—308.
—	XVII.	170—310.
—	XVIII.	177—312.
—	XIX.	184—314.
—	XX.	191—316.

Gratiarum actio XXI. 198—318.
— XXII. 205—320.
— XXIII. 212—322.
— XXIV. 219—324.
— XXV. 226—326.
— XXVI. 233—328.
— XXVII. 240—330.
— XXVIII. 247—332.
— XXIX. 254—334.
— XXX. 263—336.
— XXXI. 271—338.
Hebdomas Eucharistica. Dominica ante Missam. 339.
Dominica post Missam. 342.
Feria II ante Missam. 345.
Feria II post Missam. 348.
Feria III ante Missam. 351.
Feria III post Missam. 354.
Feria IV ante Missam. 357.
Feria IV post Missam. 360.
Feria V ante Missam. 363.
Feria V post Missam. 366.
Feria VI ante Missam. 369.
Feria VI post Missam. 372.
Sabbato ante Missam. 375.
Sabbato post Missam. 378.
Litaniæ SS. Sacramenti. 381.
Litaniæ SS. Cordis Jesu. 386.
Sacerdotis christiani Jubilum post S.Communionem. 389.

246.731
An78

48532

ANONYMOUS

AUTHOR

Mensis Eucharisticus.

TITLE

Editio Altera.

DATE LOANED	BORROWER'S NAME	DATE RETURNED

48532